

Opnieuw Geboren

Jørn André Halseth

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
1 Voorwoord	4
2 Inleiding	5
3 Opnieuw Geboren — De Pilaar	6
4 Haukeland Ziekenhuis (1975)	11
5 Kindertijd (1980-82)	13
6 Stiefvader (1983)	15
7 Krantenbezorger (1987)	16
8 Als in een woestijn (1990)	17
9 Middelbare School (1991-94)	19
10 Boerderij Fokhol (1995)	21
11 Alternatief Netwerk (1996)	23
12 Fagerli Leirskole (1997)	25
13 Moeder overlijdt (1998)	26
14 Polytechnisch Instituut (1999)	28
15 HIA Grimstad (2000-02)	29
16 NTNU Trondheim (2003-04)	30
17 Oslo (2005-06)	31
18 De redding klopt aan (2007-08)	32
19 Frekhaug (2009)	41
20 Christelijke Gemeenschap (2010)	42

<i>INHOUDSOPGAVE</i>	3
21 De keuze en de broeders (2011)	47
22 Gods troon (2012)	56
23 Zegen en verraad (2012)	58
24 De schade uit 1980 (2012)	60
25 Reinhard Bonnke (2012)	61
26 Bijbelschool in de VS (2013)	68
27 Charis Bible College (2014)	74
28 Terug naar Noorwegen (2015)	78
29 Azië (2016)	87
30 Het gebedscentrum in Levanger (2017)	92
31 De scheiding (2017)	93
32 Nieuwe projectfunctie (2018)	101
33 Het onderzoekscentrum (2019)	108
34 Onderzoekscentrum (2020)	110
35 Publifye AS (2021)	112
36 De weg verder (2022)	115
37 Wie is Jezus Christus?	118
38 Geen dood geen geest?	123
39 Volwassenendoop	125
40 Watermerk van de Thora	138
41 De gecodeerde doop	145
42 Neem contact met mij op	152

Hoofdstuk 1

Voorwoord

Dit is de autobiografie van Jørn André Halseth. Het boek beschrijft een levensreis die zich uitstrekt vanaf zijn geboorte in 1975 over bijna vijf decennia. De lezers krijgen een intieme inkijk in zijn geestelijke wedergeboorte, persoonlijke worstelingen en hoe God in zijn leven ingreep door tekenen, wonderen en het spreken van de Heilige Geest.

Het verhaal neemt ons mee door de vroege jaren van de auteur, gekenmerkt door familie-uitdagingen en een zoektocht naar betekenis, tot aan de beslissende geestelijke wedergeboorte in 2008 toen hij een visioen van God ontving. Vanaf dat punt wordt zijn verdere geloofsweg beschreven, zijn ontmoetingen met de levende God en de bediening waartoe hij werd geroepen.

Halseth schuwt de moeilijke perioden in het leven niet, zoals echtscheiding, onzekerheid over zijn carrière en geestelijke twijfel. Deze uitdagingen worden gepresenteerd tegen een achtergrond van Gods wonderbaarlijke ingrijpen, profetische boodschappen en een geloof dat groeide van twijfel naar een onwankelbare overtuiging. Het boek gaat ook in op theologische thema's, met name de doop en de natuur van Jezus Christus, uitgaande van de Schrift en eigen ervaringen. Het verhaal weeft Bijbelse waarheden samen met persoonlijke getuigenissen en toont zowel geestelijke als menselijke rijping.

Dit werk is meer dan alleen een levensverhaal; het is een getuigenis van Gods trouw. Door openhartig te delen over zowel overwinningen als beproevingen, wil Halseth de lezer inspireren om zelf de leiding van de Heilige Geest te zoeken voor de weg die voor hen ligt. Bovenal worden we aangespoord om te bidden om het vermogen om te onderscheiden tussen goed en kwaad, waarheid en leugen. Het volgen van een roeping is niet altijd eenvoudig; het vereist offers, zowel financieel als praktisch. Er ontstaan spanningen in het leven waarbij de wrijving tussen het oude en het nieuwe niet altijd pijnloos is. Maar God is getrouw (Klaagliederen 3:22-23).

Jezus zei tegen hem: «Omdat u Mij gezien hebt, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien hebben en toch geloven.»

—Johannes 20:29

Hoofdstuk 2

Inleiding

De HEERE zegene u en hoede u! De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig! De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede!

— *Numeri 6:24-26*

God verlangt ernaar dat u de waarheid leert kennen (1 Timotheüs 2:4) en Hij is Dege-
ne die u het beste kent — uw Schepper, Jezus Christus (Johannes 1:3). Ik die dit schrijf,
ben wedergeboren door Jezus Christus in 2008 te aanvaarden als mijn Heer en Meester.
Dit memoire is het verhaal van mijn leven voor en na, geschreven als een getuigenis waar-
in ik ervoor kies mijn eigen leven bloot te leggen ten gunste van u, ongeacht de prijs die
dit vereist.

Het hoofdstuk dat volgt — *Wedergeboren — De Pilaar* — is de leer waarop dit boek
rust: de mikwe, de drempel van de Hemel, en het getuigenis dat God in de letters van de
boeken van Mozes heeft verweven. De rest van het boek is het geleefde getuigenis van
een Noor die buiten de poorten van de Hemel stond — totdat de redding aanklopte en
de ware Mikwe, met doop en volledige onderdompeling in Jezus Christus, hem van de
dood naar het leven bracht, met tekenen en wonderen als gevolg.

Moge de Heilige Geest — de andere Helper die Jezus beloofde (Johannes 14:26) — u
dit laten zien in de tijd die komt.

Want als iemand een hoorder van het Woord is en geen dader, lijkt hij op een
man die zijn natuurlijke gezicht in een spiegel bekijkt; want hij heeft zichzelf
bekeken, is weggegaan en is meteen vergeten hoe hij eruitzag. Maar wie zich
verdiept in de volmaakte wet, die van de vrijheid, en daarbij blijft, die zal,
omdat hij niet een vergetelachtige hoorder is maar een dader van het werk,
zalig zijn in wat hij doet. Als iemand onder u denkt dat hij godsdienstig is
en zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart misleidt, diens godsdienst
is zinloos. De godsdienst die rein en onbevlekt is voor God en de Vader, is
dit: omzien naar wezen en weduwen in hun verdrukking en jezelf onbesmet
bewaren van de wereld.

— *Jakobus 1:23-27*

Hoofdstuk 3

Opnieuw Geboren — De Pilaar

Tien jaar geleden, in 2016, vroeg ik de Heilige Geest in mijn geest hoe kinderen die sterven voordat ze bewust voor Christus kunnen kiezen de hemel kunnen binnengaan, gezien het gebod van de doop in het Nieuwe Testament (Johannes 3:5; Marcus 16:16). Hij antwoordde met één woord. Slechts één. *Ablutie*. Ik wist niet wat het betekende. Ik moest het opzoeken. Het woordenboek vertelde mij dat het een rituele reiniging was — de wassing die de priesters ondergingen voordat zij het Allerheiligste binnengingen. Toen Aäron, de broer van Mozes, werd ingewijd als hogepriester, werd hij gewassen met water, bekleed met heilige klederen en gezalfd met olie, zodat hij voor God kon verschijnen (Leviticus 8). De Heilige Geest gaf mij geen uitleg. Hij gaf mij het woord en vertrouwde mij toe het te dragen. Ik begreep toen nog niet dat Hij in één enkele ademtocht het zaad voor een hele leer had gelegd.

Om te begrijpen wat dat ene woord inhoudt, moeten we terugkeren naar een nacht in Jeruzalem, tweeduizend jaar geleden, toen een Farizeeër genaamd Nicodemus — een leider van de Joden en een leraar van Israël — 's nachts naar Jezus kwam en beleed: «*Rabbi, wij weten dat U van God gekomen bent als leraar, want niemand kan deze tekenen doen die U doet, als God niet met hem is*» (Johannes 3:2). Hij kwam zoekend. Jezus beantwoordde zijn onuitgesproken vraag voordat hij deze kon stellen.

Jezus antwoordde: «*Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: tenzij iemand opnieuw [van boven] geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.*» Nikodemus zei tegen Hem: «*Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Kan hij dan voor de tweede keer in de schoot van zijn moeder ingaan en geboren worden?*» Jezus antwoordde: «*Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan.*»

— Johannes 3:1-5

Voor een leraar van Israël was de uitdrukking «*opnieuw geboren*» geen vreemd mystiek raadsel. Het was technische, halachische woordenschat — de taal die werd gebruikt voor een heiden die zijn bekering tot de God van Israël voltooide door de «*mikvah*» (H4723), het onderdompelingsbad. De rabbijnen leerden: «*een bekeerling die zich bekeerd heeft, is als een pasgeboren kind*» (Yevamot 22a). Zijn oude leven loste op. Hij ontving een nieuwe vader — Abraham. Hij stond met terugwerkende kracht bij de Sinaï. Hij werd gerekend als Israël. De mikvah waste hem niet slechts; het **maakte hem een zoon van Abraham**.

Wat Jezus tegen Nikodemus zei, was daarom niet onduidelijk. Hij vertelde de leraar in Israël — een zoon van Abraham naar het vlees, een farizeeër door opleiding, een overste van de Joden door stand — dat **hij het Koninkrijk van God alleen kon binnengaan door dezelfde deur waar een heiden doorheen moet gaan**. Zijn culturele geloofsbrieven telden voor niets bij de **drempel van de Hemel**. Hij moest in het water van de proseliet staan zoals elke onbesneden vreemdeling vóór hem. En dat water zelf, zo liet Jezus zien in het volgende hoofdstuk (Johannes 4:10-14), was een Persoon: «*Heere, de mikva van Israël*» (Jeremia 17:13). Jezus is de ware Mikva van Israël — het reinigingsbad waar het rabbijnse ritueel voortdurend naar wees.

Dit is de pijler waarop dit boek rust. Ik was niet bepaald een Nicodemus — ik was geen Farizeeër, geen leraar van Israël, geen lid van het Sanhedrin. Maar op de manier die er het meest toe doet, stond ik waar hij stond: **buiten de poorten van de Hemel, met geloofsbrieven in mijn hand die mij niets opleverden**. Ik ben opgegroeid in het culturele christendom in Noorwegen, als zuigeling gedoopt in de staatskerk — maar ik was een spirituele zoeker. Mijn voorouders beleden voor het grootste deel Jezus niet als hun Verlosser; mijn grootmoeder Jenny, de moeder van mijn moeder, was de enige gelovige onder hen. Ik weet niet zeker of ik echt in de Hemel geloofde; als ik dat deed, nam ik stilletjes als vanzelfsprekend aan dat een soort Hemel de mijne zou zijn door het simpele recht van het mens-zijn. Ik was een geschoold man — een MSc-ingenieur — **een man van de wereld**, verzadigd van de kennis van deze aarde, inclusief de spirituele soort, hoewel aan de verkeerde kant ervan. Net als Nicodemus moest ik evenveel afleren als dat ik moest leren. Ik moest als volwassene naar het water van de bekeerling komen en voor het eerst binnengaan. De memoires die u gaat lezen, zijn de langzame tocht van drieëndertig jaar van een Noor die buiten de poorten van de Hemel stond met culturele en intellectuele geloofsbrieven die daar niets betekenden — totdat *de redding aanklopte* in 2008. In Gods ogen was ik, al die jaren, een heiden die naar Israël werd getrokken door de ware Mikwe, Jezus Christus.

En dat ene woord dat de Heilige Geest mij tien jaar geleden gaf — *ablution* — was het zaad van de gehele leer. Het was de reinigingsritus voor de priester bij de wijding van Aäron. **De Vader gaf mij in 2016 een enkel woord. Hij had het commentaar daarop drieduizend jaar eerder al in de Thora geschreven.**

De lamp van het lichaam is het oog. Als dan uw oog zuiver is, zal heel uw lichaam verlicht zijn; maar als uw oog slecht is, zal heel uw lichaam duister zijn.

— *Mattheüs 6:22-23*

Jezus zei dat het oog de lamp van het lichaam is. Waar wij naar kijken — waar wij ervoor kiezen onze blik op te vestigen — dat is wat in ons verlicht wordt. Gedurende drie-

duizend vierhonderd jaar hebben de Hebreeuwse letters van de Thora een watermerk gedragen dat geen menselijk oog kon lezen — en toch bleven de codes duister. Ze waren er. Niemand kon ze zien. Niet omdat het licht op de pagina ontbrak, maar omdat er nooit een oog was gericht op de letters in de mate die het watermerk vereiste.

Toen wij Darash bouwden — toen wij ons oog op de letters vestigden en hen vroegen wat zij coderen — begonnen de codes op te lichten. Niet omdat wij ze creëerden. Niet omdat wij iets aan de Schrift toevoegden. **Omdat wij eindelijk de lamp richtten op wat God al had geschreven**, zodat het watermerk dat Zijn Geest drieduizend jaar geleden in de Thora perste, eindelijk gezien kon worden. De codes lichten nu op — voor mij, voor u die dit leest, voor de generaties die na ons komen — omdat het oog eindelijk in hun richting is gekeerd.

Laat mij de lamp nu opheffen, zodat u een dergelijke vondst met u meedraagt door elk hoofdstuk dat volgt.

De naam van de farizeeër — Nikodemus, נִקְדֵּמוֹס — verschijnt als een Equidistant Letter Sequence in de Thora met een spronginterval van **duizend tweeënegentig letters**, en begint precies bij **Numeri 7:17**. Dat vers vertelt over het offer van **Nachson ben Amminadab**, vorst over Juda en, volgens de oude Joodse traditie, de eerste die de Rode Zee in stapte voordat het water zich splitste. **De man van wie Jezus zei dat hij uit water geboren moest worden, heeft zijn Hebreeuwse naam gecodeerd door het vers van de man die als eerste het water in ging.**

En daar houdt het niet op. In Numeri 7:17 zelf — hetzelfde vers waarin de Nikodemus-code verankerd is — verschijnen *water* (מַיִם), *zoon* (בֵּן) en *hart* (לֵב) allemaal als ELS met spronginterval 2, verweven in de letters van het vers zelf. Overlappend met hetzelfde vers: *Geest* (רוּחַ) met spronginterval \$-56, *nieuw* (חֲדָשׁ) met spronginterval \$-54, *geboren* (יָלַד) met spronginterval 57. De Hebreeuwse naam van Jezus — *Yeshua*, יֵשׁוּעַ — verschijnt met spronginterval \$-244, waarbij zijn letters het vers *omsluiten*. En *mikva* (מִקְוֵה) samen met *Abraham* (אַבְרָהָם) staan twee verzen eerder, overlappend in de Nikodemus-verankering. De thematische dichtheid van het vocabulaire over wedergeboorte in dit ene vers is **eenentwintig keer de frequentie die willekeurige herschikkingen van hetzelfde Hebreeuwse alfabet produceren** — een marge zo groot dat geen van onze tien onafhankelijk herschikte controle-Thora's in de buurt kwam.

En verder: het dichtstbijzijnde paar van twee specifieke woorden in de hele Thora bij de doop-sprong — «*geloof*» (אֱמוּנָה, *emunah*) en «*onderdompeling*» (טְבִילָה, *tevilah*) — staat bij **Deuteronomium 21:23**, slechts twee letters van elkaar verwijderd, in precies dat vers dat Paulus citeert in Galaten 3:13:

Vervloekt is eenieder die aan een hout hangt.

— Galaten 3:13 / Deuteronomium 21:23

Geloof en onderdompeling, die elkaar raken bij het vers over de kruisiging. Gecodeerd in de letters van de Thora duizend vierhonderd jaar voordat het kruis werd opgericht. En de gematria verzegelt het: *Mashiach* (Messias, 358) plus *Tevilah* (onderdompeling, 56) wordt **vierhonderdveertien** — de exacte gematria van *Nachson* (נחשון), de man die als eerste de zee in ging.

En nog één vondst — het zegel op het ene woord dat de Geest mij tien jaar geleden gaf. Toen wij de lamp richtten op het vers voor de inwijding van Aäron — **Leviticus 8:3**, precies die ablutie die de Heilige Geest mij in 2016 zonder uitleg noemde — ontdekten wij dat **tien van de elf woorden uit de leer van de wedergeboorte samenkomen bij dat ene vers**. *Hart, mikva, water, Geest, nieuw, onderdompeling, Jezus, rein, wassen, Abraham* — elk van hen overlapt het vers waar de hogepriester wordt gewassen om het heilige binnen te gaan. En het Hebreeuwse woord voor onderdompeling zelf — *tevilah*, טבילה — verschijnt als ELS bij precies dit vers, met slechts zeventien voorkomens in de 304.805 letters van de hele Thora. **Het woord dat de Geest mij gaf. Het vers dat het benoemt. De dichte cluster van het hele doopvocabulaire verweven in de letters van dat vers.** Hij vertelde mij *ablutie* in 2016. Hij had het commentaar op het woord drieduizend jaar eerder in de letters van de Thora gegraveerd — en Hij verzegelde het bij precies dat vers waar het woord naar wijst. De lamp keerde zich, en daar lag het, wachtend.

Het watermerk waar Aäron in stond. Het watermerk waar Nikodemus doorheen ging. Het watermerk dat Paulus verkondigde. Het watermerk dat de Vader in de Schrift zette voordat een van ons geboren was.

En Degene die tegen Nicodemus zei «*gij moet opnieuw geboren worden*» werd Zelf opnieuw geboren — uit het graf. De Vader sprak over de opstandings-Zoon de woorden van Psalm 2:7: «*heden heb Ik u verwekt*» (Handelingen 13:33). Het Griekse werkwoord is gennaō G1080 γεννάω — precies hetzelfde werkwoord dat Jezus gebruikte bij Nicodemus. De Zoon werd levend gemaakt door de Geest (1 Petrus 3:18) die Maria had overschaduwde (Lucas 1:35). Jezus is *prōtotokos ek tōn nekrōn* — **eerstgeborene uit de doden** (Kolossenzen 1:18); in het eigen Hebreeuws van de Thora, peṭer H6363 פֶּטֶר reḥem H7358 רֶחֶם, **de opening van de baarmoeder** (Exodus 13:2; Lucas 2:23). De baarmoeder van Maria was de eerste die Hij opende; de graf-baarmoeder was de tweede. Hij ging er als eerste doorheen, en de deur die Hij opende, roept Hij ons doorheen. En de Thora verzegelt het in haar eigen letters: bij **Genesis 22:4** — de derde dag van de Akeda, toen Abraham zijn ogen opsloeg — is *qum* (opstaan) gecodeerd in het vers met een sprong van \$-8\$, en *tequmah* (opstanding) omvat het hoofdstuk met een sprong van \$-204\$. Het opstaan van de Zoon op de derde dag is verweven in de bevrijding van Izaäk op de derde dag, drieduizend jaar vóór het kruis.

En zie wat er van hem geworden is. De man die in het donker kwam en vroeg hoe een mens opnieuw de moederschoot kon binnengaan, verdween niet in dat duister. Jaren

later stond hij in het Sanhedrin en durfde hij één enkele zin uit te spreken: «*Veroordeelt onze wet de mens, voordat zij hem eerst gehoord heeft en weet wat hij doet?*» (Johannes 7:51) — een kleine, kostbare verdediging van de Jezus zelf die hij ooit bij nacht had benaderd. En toen het kruis bij klaarlichte dag werd opgericht, toen de mannen die het dichtst bij de Heer stonden waren verstrooid, was het Nikodemus die samen met Jozef van Arimathea kwam en «*een mengsel van mirre en aloë, ongeveer honderd pond*» (Johannes 19:39) droeg — een koninklijk begrafenisgeschenk — en zijn handen legde op het lichaam van de Miquwe zelf die hem op die lang vervlogen nacht had geantwoord. **De man die het niet kon begrijpen, werd gered door Degene die hij niet kon begrijpen.** Het zaad van Johannes 3 bloeide op aan het kruis.

Dit is wat *Opnieuw Geboren* is. Niet alleen het verhaal van een man die in 2008 gered werd. De pilaar is de leer; de rest van het boek is het vlees op het bot — het geleefde getuigenis van een Noorse Nikodemus die, door alle jaren heen, naar de Mikva van Israël werd gebracht. Moge de Lamp schijnen op iedere lezer die deze pagina's omslaat.

Hoofdstuk 4

Haukeland Ziekenhuis (1975)

Ik werd geboren in 1975 in het Haukeland ziekenhuis in Bergen – een flinke baby van 4,2 kilo, 45 cm lang en met rood haar. Het eerste jaar van mijn leven woonden we bij Solheimsviken, niet ver van Danmarks plass. Na een jaar verhuisden we naar Ørnahaugen in Fyllingsdalen, een fijne plek voor kinderen om op te groeien. Mijn naam was destijds Jørn André Nynes en die werd veranderd in Jørn André Nese Berntzen toen mijn stiefvader in beeld kwam. Later, in 2005, namen mijn eerste vrouw en ik de achternaam Halseth aan, naar de Halseth-boerderij in Vik in Sogn.

Mijn grootmoeder heet Jenny Gjertine Johannesdatter Halseth, hoewel dat waarschijnlijk niet op haar geboorteakte staat. Ze heeft het grootste deel van haar leven op Ask op Askøy buiten Bergen gewoond en zal binnenkort de 100 jaar bereiken.

Mijn moeder heette Gunvor Nese voordat ze voor de tweede keer trouwde met mijn stiefvader. Hij was een toegewijde werknemer in elk bedrijf waar hij werkte en in dat opzicht een bekwaam man. Mijn biologische vader heette voorheen Bjørn Nynes. Hij had in zijn tijd diverse banen, maar was gedurende meerdere jaren machinist en zeeman. Als zijn eerstgeborenen hadden mijn broer en ik tijdens onze jeugd helaas minimaal contact met de familie Nynes, inclusief mijn eigen vader.

Mijn grootvader van moederskant had wat velen een bijna-doodervaring noemen. Hij zag het licht en kreeg te horen dat zijn tijd nog niet gekomen was en dat hij moest terugkeren. Het was niet iets waar de familie openlijk over sprak, maar mijn grootmoeder en ik koesterden het samen. Het was er, als een stil weten dat de wereld voorbij deze wereld echt was. Ik geloof dat het iets in mij heeft geplant lang voordat ik er woorden voor had.

De zomers met mijn moeder voordat ik 9 jaar werd, brachten we door op Ask op Askøy samen met mijn grootmoeder en grootvader, tante Irene en een oom. We waren altijd van harte welkom bij hen. Van de familie van mijn ouders ken ik alleen mijn grootmoeder als een gelovig persoon. Ze bad altijd voor ons, maar niemand in de familie vertelde mij over de ware Jezus. Ook mijn ex-vrouw en haar familie deelden het evangelie niet met mij, noch voor, noch nadat we getrouwd waren. Ik word er opnieuw aan herinnerd dat we niet lauw tegenover de waarheid kunnen staan en verwachten dat de waarheid vervolgens de gemeente *verwarmt*.

Ik ben als kind gedoopt op Ask en geconfirmeerd in Den Norske Kirke in Fyllingsdalen, maar ik ben daar niet opnieuw geboren. Zoveel begrijp ik nu ik er achteraf op terugkijk. Ook vertelde niemand mij dat men Jezus met de mond moet belijden als Heer en Meester en gedoopt moet worden tot vergeving van zonden uit eigen **vrije wil**, zich moet bekeren van zijn oude leven en met Jezus moet gaan. Als men *het verbond wil binnentreden en geadopteerd wil worden* door God, dan gebeurt dit niet onder dwang zoals bij de kinderdoop, maar is het een persoonlijke keuze. Niemand kan deze keuze voor een ander maken, noch vader, noch moeder op aarde. We kunnen elkaar positief en negatief beïnvloeden, maar de geboorte uit de Geest is een geschenk van God en moet vrijwillig worden aanvaard. Ik werd in 2008 op 33-jarige leeftijd opnieuw geboren in een godvrezende vrije gemeente in Knarvik buiten Bergen, in "Kristent Felleskap Nordhordland".

Hoofdstuk 5

Kindertijd (1980-82)

Ik moet vermelden dat ik twee broers heb. Tom is vijftien maanden jonger dan ik, en Lars Erik is twaalf jaar jonger. Wij zijn halfbroers via het huwelijk van mijn moeder met mijn stiefvader. Tom en ik groeiden zij aan zij op door alles wat volgde—de verhuizing, de flatgebouwen op Ørnahaugen, de jaren van kranten bezorgen en de ziekte van onze moeder. Lars Erik kwam later in een gezin dat al worstelde en was pas twaalf jaar oud toen onze moeder stierf. Vandaag de dag hebben beide broers elk twee kinderen, en ik ben dankbaar voor hen.

Toen ik vijf jaar oud was, gingen mijn vader en moeder scheiden. Moeder was een zorgzame vrouw en zorgde de eerste tien jaar goed voor ons, maar de scheiding liet diepe sporen na. Ze kwam gaandeweg in een negatieve spiraal terecht en dit werd het begin van de laatste achttien jaar van haar leven. Mijn biologische vader was jarenlang alcoholist, en dat eiste zijn tol van mijn moeder, zowel voor als nadat hun huwelijk eindigde. Hij was zich in die jaren nauwelijks bewust van zijn eigen gedrag, omdat hij immers een groot deel van de tijd onder invloed van alcohol was, en we hebben door zijn misbruik een aantal moeilijke ervaringen gehad. Kortom, deze turbulente tijd zaaide kwade zaden in ons allen en dit zou na een aantal jaren slechte vruchten afwerpen. Vergeving reinigt het kwade, maar vaak zijn we ofwel laks, onwillig of te zelfingenomen om onze eigen fouten in te zien of degene die ons kwetst te vergeven. Voor mij vond zo'n genezing plaats in 2012, maar daar komen we later op terug. Mijn vader koos er in 2021 voor om Jezus aan te nemen en opnieuw geboren te worden op 71-jarige leeftijd, en hij is vandaag de dag een nieuwe schepping in Christus. Ik kan ook vertellen dat hij in 2020 werd neergeschoten en dit feitelijk overleefde – de artsen zeiden dat hij een beschermengel moet hebben gehad. Het was dus niet zomaar een uitgemaakte zaak om hem te dopen, om het zo maar te zeggen, aangezien zijn koppigheid hem meer had kunnen kosten dan alleen zijn leven.

We gaan terug naar de kindertijd in de jaren 80. We hebben het eigenlijk heel fijn op de Ørnahaugen in Bergen, waar de kinderen goede natuurgebieden hebben met speeltuinen en grote gemeenschappelijke ruimtes om te spelen. We wonen in een flatgebouw en er staan er daar meerdere rijen van, met twee tot drie ingangen per gebouw. Elk blok is drie verdiepingen hoog en verschillende blokken zijn in een halve cirkel rond het gemeenschappelijke terrein geplaatst. Dit creëert een natuurlijke, beschutte plek voor de bewoners. Er zijn ook stukjes bos om ons heen die de kinderen kunnen verkennen en gebruiken. Ik bouwde zelf verschillende eenvoudige *hutten* en dergelijke met gebruikte materialen die ik in de buurt vond. Het was daarom altijd een feest als ik planken met

spijkers vond die ergens rondslingerden. De routine was om de spijkers eruit te trekken, ze recht te slaan, de hut te bouwen en deze na verloop van tijd weer af te breken. Daarna bouwde ik weer een nieuwe op een andere plek, vaak een stukje de boom in. Ik herinner me dat ik op een gegeven moment een piepklein platformpje in een boom had gebouwd, slechts anderhalve meter boven de grond, op een tak die zich in tweeën splitste. Moeder lag verderop op het grasveld te zonnebaden en voordat ik het wist zat ik op de grond met de materialen om me heen en kwam moeder aanrennen om naar me te kijken. Meestal ging het goed, maar er was door de jaren heen natuurlijk wel eens sprake van vallen en opstaan. Misschien wel het ergste wat er gebeurde, was toen ik mezelf met de hamer midden op mijn voorhoofd raakte op een dag dat ik een spijker eruit wilde slaan, of toen ik halsoverkop van de muur op het asfalt viel. Zulke dingen herinner je je goed, ook al is het zo'n veertig jaar geleden.

Buiten de flats fietsten we graag in groepen, speelden we *tikkertje* of sprongen we met elastieken en springtouwen en deden we andere gezamenlijke spelletjes. Dit was de tijd voordat iedereen computers en tablets had, dus kinderen waren veel buiten actief.

Ik herinner me ook dat mama vaak aan mij en mijn broertje vroeg wat we de volgende dag voor het avondeten wilden hebben. Tomatensoep was voor mij de absolute favoriet, maar mama's zelfgemaakte gehaktballen met bruine saus, aardappelen en groenten smaakten ook heerlijk. Mama's zus, tante *Sonja*, heeft een bijzonder talent voor bakken, wat we ook erg waardeerden. Mama had zelf een voorliefde voor chocolade-plaatcake en ik was nooit ver weg als ze die maakte. Wanneer de cake klaar was, liep ik herhaaldelijk de keuken in en uit zodat ik telkens een vers stukje kon meepakken, ook al was hij in het begin nog zo warm. Lekker was het in ieder geval. Het is een beetje ironisch dat ik zelf nooit zo'n plaatcake heb gemaakt, maar ik herinner me de smaak van mama's variant nog goed. Haar versie was de lichte variant en niet met veel pure chocolade, maar met een duidelijke smaak, luchtig en fijn. Als de cake net gebakken was, was hij extra lekker, zoals versgebakken lekkers dat meestal is.

Hoofdstuk 6

Stiefvader (1983)

Mijn nieuwe stiefvader kwam in beeld en trouwde met moeder, maar adopteerde ons kinderen niet. Met een «*stiefvader*» kreeg het gezin de beschikking over een auto. We begonnen van tijd tot tijd ook VHS-films te huren en gingen vanaf die tijd soms naar een Chinees restaurant. De gezinseconomie was aan het begin van hun huwelijk goed en de eerste vakantie naar het buitenland ging naar Mallorca in Spanje, en op een ander moment naar Denemarken. Ik herinner me een keer dat ik op Mallorca in een kart reed en het rook bijna verbrand bij de banden waar ik de bochten afsneed. Ik vond het werkelijk geweldig, maar mijn stiefvader zag er volkomen verschrikt uit toen ik van de baan kwam. Hij was niet rijk aan woorden, maar zijn ogen spraken boekdelen. Beide waren een ervaring op zich en ik groeide erdoor. We zwommen veel en dat was de zomer dat ik er op mijn rug uitzag als een gegrilde kalkoen en de vellen huid er in grote stukken kon afpellen. We aten destijds ook te veel snoep, wat niet echt bevorderlijk was voor het gebit. Aan de wat negatieve kant zie ik achteraf dat dit het begin van het einde was voor moeder.

Hoofdstuk 7

Krantenbezorger (1987)

Ik ben 12 jaar oud en samen met een vriend begin ik kranten te bezorgen voor de krant BA, BergensAvisen. De krantenwijk is in Fyllingsdalen op Ørnahaugen en in de Hjalmar Brantingsvei, en ik loop die samen met mijn vriend. Later begin ik bij "Bergens Tidende" in de Barliaveien in Fyllingsdalen. Hier ga ik mee door tot ik klaar ben met de middelbare school. Ik ben blij met het extra zakcentje en de fysieke activiteit die dit met zich meebrengt, en het is ook wel leuk dat ik een van de jongste krantenbezorgers van Bergen was toen ik begon.

Het is herfst 1987 en het gezin verhuist van Ørnahaugen naar Bjørgedalen onderaan in Fyllingsdalen, iets wat de financiën onder druk zou zetten omdat de rente in de jaren daarna stijgt. Moeder bevindt zich nu in de beginfase van een zwaar ziekteproces, zowel fysiek als psychisch. Ze begon zich meer in zichzelf terug te trekken en dat was het begin van een negatieve spiraal van medicijngebruik en te veel in bed liggen, wat weer ten koste ging van haar spieren. De arts geeft haar in deze jaren ook te veel medicijnen en raakt hierdoor bijna zijn artsenslicentie kwijt. Mijn stiefvader klimt op de carrière ladder en heeft goede banen in de komende jaren, maar is niet in staat om voor de kinderen te zorgen wanneer moeder begint «*weg te vallen*».

Ik begrijp het op dat moment zelf niet, maar het was alsof er een zwart gat in mij groeide. In mijn binnenste voelde ik bovendien een groeiende behoefte aan waarheid, zonder te weten waar ik heen moest om die te vinden. In deze tijd gleed ik langzaam weg in een depressie die mijn energie verteerde. Het hielp niet dat mijn stiefvader vaak laat thuiskwam van zijn werk en de gewoonte had het koken over te slaan en ons vroeg «gewoon maar wat te eten te pakken». Hij verontschuldigde zich door te zeggen dat hij op het werk had gegeten. Mijn lichaam was in deze periode waarschijnlijk deels ondervoed en de situatie werd verergerd door het zogenaamde *geestelijke* gedachtegoed dat ik tot me had genomen over een gebrek aan gezond voedingsinzicht en uiteindelijk het onthouden van vlees. Mijn prestaties op school gingen de jaren daarna achteruit.

Hoofdstuk 8

Als in een woestijn (1990)

We springen vooruit naar rond 1990 en de gezinssituatie is onveranderd. Het was in deze tijd dat ik tegen mijn moeder had gezegd dat het leek alsof ze wilde sterven, iets waar ze natuurlijk fel op reageerde. Dat was in feite wat er voor onze ogen gebeurde terwijl ze maand na maand nagenoeg constant in bed lag. Ze kookte geen avondeten, ze was niet sociaal. Ik herinner me dat ze «De Saga van het IJsvolk» van Margit Sandemo las, iets waarvan ik achteraf begrijp dat het niet goed voor haar was. Ze verloor zichzelf en haar lichaam takelde af en mijn stiefvader was niet in staat om zijn voet dwars te zetten.

De gezinsuitdaging in deze periode was hoe dan ook een zegen, omdat het me ertoe aanzette antwoorden te zoeken op de vraag waarom ik leefde, dat wil zeggen dat ik het doel en/of de zin van het leven wilde vinden. Het was in dit verband dat ik voor het eerst uit wanhoop begon te «spreken» tot het «*universum*». Wat ik niet wist, was dat God mijn noodkreet hoorde. Ik vroeg om hulp om een «*grote knoop*» vanbinnen te ontwarren. En plotseling, als vanuit het niets, loste deze op alsof hij er nooit was geweest. Dit is de eerste keer dat ik me kan herinneren dat de Heilige Geest tot me sprak, hoewel ik op dat moment nog niet begreep wie er sprak.

Je moet ontdekken wie Jezus is en wat Hij voor je betekent

— *De Heilige Geest zei*

Hierna was het alsof er een sterke dorst naar de waarheid over me kwam en ik doorzocht de bibliotheek van het Oasen-centrum of die in het centrum van Bergen naar boeken over paranormale verschijnselen. De Bijbel meed ik, hoewel dit meer onbewust was. Ik begon ook zogenaamde «*alternatieve boeken*» op te zoeken. Ironisch genoeg was er in de bibliotheek zeer weinig over Jezus te vinden, ook al is de Bijbel het best gedocumenteerde boek ter wereld, een feit waar weinigen zich van bewust zijn.

We springen terug naar 1990 en mijn zoektocht naar de waarheid. De «*alternatieve boeken*» van boekenclub *Energica* en dergelijke bevatten allemaal een vervalst beeld van Jezus. Ze lijken prachtig aan de buitenkant, maar vanbinnen spreken ze van de dood en niet van het leven. En dit wordt verborgen achter een sluier van mystiek, sensualiteit en meer. Dat maakte me op mijn beurt traag en ongevoelig voor de waarheid. Dat ik door dit soort «*geestelijk gedachtegoed*» een innerlijke weerstand tegen Gods Woord kreeg, begrijp ik pas nu ik terugkijk. Vandaag besef ik dat deze weerstand als een dood in mij was die

in de doop afgelegd moest worden, zodat ik een nieuw leven in de geest zou ontvangen, hetzelfde principe als dat we bereid moeten zijn om met Jezus te sterven als we de vrucht van de Geest willen dragen.

Jezus antwoordde hun: «Het uur is gekomen dat de Mensenzoon verheerlijkt moet worden. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen. Maar als hij sterft, brengt hij veel vrucht voort. Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen. Maar wie zijn leven in deze wereld haat, zal het behouden tot het eeuwige leven. Als iemand Mij dienen wilt, laat hij Mij volgen, en waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn. Als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren.»

— *Johannes 12:23-26*

In de loop van deze jaren begon ik boeken te kopen over onderwerpen als channelen, teleporteren, uittredingen, telekinese, automatisch schrijven en dergelijke — bekende zaken voor spiritisten of actief zoekende mensen. Dit is onbekend terrein voor veel christenen, zowel in hun voordeel als nadeel. Het voordeel is dat ze er niet mee hebben gespeeld, en het nadeel is dat ze er niet veel van weten. Kort gezegd leidt deze interesse ertoe dat men vaak hoogmoedig wordt tegenover de waarheid en de Heilige Geest, is mijn ervaring. Hoewel de persoon vaak beweert controle over zijn leven te hebben, mist dit in werkelijkheid elke substantie, en daar bevond ik me jarenlang.

Er zijn ook schijnbaar ongevaarlijke spellen zoals Ouija-borden en dergelijke waar mensen mee *spelen* om contact te maken met de «geestenwereld», zonder te begrijpen dat daar een reëel gevaar achter schuilt. Het is een beetje als het tekenen van een huurcontract voor een appartement. Je bent gebonden aan het contract op basis van je handtekening. Zo is het ook met handelingen, zowel de gedachte als de concrete. En als er eenmaal één hindernis is weggenomen, kan dat op zich een kettingreactie veroorzaken, een beetje als dominostenen. We kennen dit principe allemaal en het werkt twee kanten op, zowel positief als negatief. Fysiek als geestelijk. Mijn moeder zat zelf in een negatieve neerwaartse spiraal waarin niemand om haar heen in staat was de strijd te onderscheiden die zich in haar geest afspeelde.

Hoofdstuk 9

Middelbare School (1991-94)

Ik herinner me dat mijn cijfers op de Fyllingsdalen Videregående Skole achteruitgingen en dat een van de leraren verrast was dat ik zo slecht presteerde. Op de middelbare school had ik gemiddeld een M (Zeer Goed) met een S (Uitstekend) voor wiskunde, een vak waar ik keihard voor had gewerkt. Ik wilde de leraar bewijzen dat ik de wiskunde daadwerkelijk onder de knie kon krijgen. De gezinssituatie begon echter serieus aan mijn krachten te vreten, en in de overgang naar de hogere klassen van de middelbare school werd moeder steeds passiever als het ging om de zorg voor ons kinderen.

De weg naar school werd langer toen we naar Bjørgedalen verhuisden, en vanaf 1991, toen Bergens Tidende een ochtendkrant werd, was ik al om 5 of 6 uur 's ochtends op de been. Mijn krantenwijk in de Barliaveien lag vierenhalve kilometer van de plek waar we nu woonden. Mijn mentale prestaties daalden gedurende deze drie jaar en ik was zo uitgeput als ik thuiskwam en mijn huiswerk had gedaan, dat ik veel tijd doorbracht met in bed liggen doezelen in de middaguren. Ik verloor hierdoor mijn beste vriend. Moeder maakte zich zorgen over mij, maar was in deze periode niet in staat om voor zichzelf of voor haar kinderen te zorgen. Het hielp niet dat ze haar dagen vulde met het lezen van boeken zoals «*De saga van het IJsvolk*» van Margit Sandemo of hulp zocht bij «*zogenaamde spirituele mensen*» die Jezus Christus als de Zoon van God ontkenden. Veel mensen denken dat dit harde woorden zijn, maar ik spreek uit ervaring nadat ik mijn moeder heb zien wegwijnen terwijl zij zich liet verlokken door magie, mystiek en «*romantische*» boeken, terwijl ze zelf op de rand van de afgrond stond. Lauwheid is geen optie voor de heiligen die door God geroepen zijn tot Zijn werk.

Ik weet nu dat de boeken die ik in mijn jeugd over Jezus las, ronduit valse verhalen waren met een mooi uiterlijk en *valse spiritualiteit*. Velen denken dat ik arrogant ben als ik vertel dat veel in de wereld valse spiritualiteit is, maar het is de waarheid en ik heb zelf veel gezien nadat ik wedergeboren werd. Er zijn veel boeken die schrijven over een *vervalste messias*, op dezelfde manier als andere religies of diverse «*spirituele*» denkwijzen de waarheid proberen te verdraaien over wie Jezus Christus feitelijk is.

Wat mijzelf betreft: vanaf mijn vijftiende las ik min of meer alles wat ik over deze thema's kon vinden, en ik kan vertellen dat ik, zelfs zonder wedergeboren te zijn, voelde dat er iets ontbrak. In mijn binnenste was ik nog steeds hoogmoedig tegenover God, maar toch onderscheidde ik delen van wat ik ervoer. Ik had geen ogen om te zien vóór 2008. Jazeker, het bovennatuurlijke is reëel, maar echte en zuivere zegeningen komen van God.

Zelf kan ik daaraan toevoegen dat mijn aanstaande vrouw bij verschillende gelegenheden heeft verteld over mensen die zij kent die magie beoefenen. Ik ben zelf getuige geweest van een geval in Noorwegen waarbij iemand dit deed om er financieel gewin uit te slaan, maar die persoon voelde dat de kracht van God dit stopte toen wij baden. U moet mij verontschuldigen, want nu loop ik een beetje op de zaken vooruit.

Het is overigens erg fijn om op te merken dat in 1994 het *Statistical Science Magazine* (Volume 9, Nummer 3) een artikel publiceerde over de *Equidistant Letter Sequence (ELS)* gebaseerd op het boek *Genesis in de Bijbel*. Het artikel was geschreven door Doron Witztum, Eliyahu Rips en Yoav Rosenberg. Dit is een van de weinige wetenschappelijke werken die ingaan op wat in de volksmond de *Bijbelcodes* worden genoemd. Ik wist daar destijds niets van, maar ik wilde u er attent op maken omdat het in wezen een fantastische ontdekking was en is van de diepte en precisie van Gods Woord. Laten we verdergaan naar 1995.

Hoofdstuk 10

Boerderij Fokhol (1995)

Na een mislukte start van de studie werktuigbouwkunde aan de Høgskolen i Bergen, besloot ik naar Fokhol Gård te gaan, een biologisch-dynamische boerderij in Stange in Hedmark. Daar werkte ik een heel jaar lang als boerenknecht en kreeg gezond eten en goed fysiek werk. Ik was feitelijk hun eerste stagiair die daar een jaar was gebleven, en ik herinner me dat ze gehaktballen aten bij het afscheidsdiner; een hele gebeurtenis, aangezien dit niet zo gebruikelijk was. Je zou denken dat boeren normale hoeveelheden vlees eten, maar in ieder geval niet op Fokhol in mijn tijd. De bedrijfsvoering op deze boerderij was onderdeel van de Steiner-filosofie en maakt deel uit van een algemene «geestelijke» onderstroming in de samenleving die nogal wat goedgebouwde en zoekende mensen vangt. Men denkt aan zuiverheid en minder spuiten, wat natuurlijk positief is, maar waar men niet zo luidruchtig over sprak, was dat Steiner leerde over een geest achter het geheel, die op zijn beurt Jezus niet erkent als Heer en Meester of vertelt dat Hij Zijn leven voor ons gaf. Noch dat wij ons leven moeten geven door de doop om opnieuw geboren te kunnen worden. In populaire boeken over «*metafysica*» zul je ook zien dat er gesproken wordt over Gaia of moeder aarde, iets waar sommige mensen zich volledig in verliezen en door verblind worden. Gods volk kan zich niet identificeren als geboren uit de geest van de aarde, maar uit de Geest van God.

Wat de praktische kant betreft: de boerderij was 960 mål groot en ik herinner me dat ze een handvol tractoren hadden, waarvan de Deutz-Fahrs de grootste en technisch meest geavanceerde waren, en ik genoot van mijn taken en het rijden op de tractor. De productie bestond voor ongeveer 90 procent uit graan en de rest uit groenten toen ik daar was, evenals ongeveer 12 melkkoeien of daaromtrent. Ze zaten in een overgangperiode van de gangbare landbouw met als doel zowel meer biologisch te telen als de groente-productie uit te breiden, dus ze zaten in een omschakelingsperiode. Ze werkten volgens de Steiner-methode, vandaar de biologisch-dynamische bedrijfsvoering, maar gebouwd op Steiners «*geestenuiversum*».

Ik woonde in het hoofdhuis, dat decennia geleden een arbeiderswoning was geweest voor de mensen die op de boerderij werkten. Vanuit de bovenverdieping waar ik verbleef, herinner ik me dat ik uitkeek over het graan dat meeboog met de wind en de beweging ervan over de velden weerspiegelde. Ze waren als golven over het landschap, dus het was een schouwspel op zich. Je kon de diepzwarte aarde achter de ploeg vandaan zien komen, en het was een prachtige, voedselrijke grond.

Op Fokhol ontmoette ik een jonge vrouw, Marit, een stagiaire, die niet alleen bezig was met landbouw maar ook met het spirituele. Ze kon aanvoelen wanneer er iemand in een huis was gestorven en dergelijke, en dat fascineerde me. Ik geloof dat veel christenen hier een beetje door van hun stuk gebracht worden, maar soort zoekt soort en er zijn er velen die bekend zijn met onreine geesten en die zowel zintuiglijk waarnemen als spelen met dit deel van de spirituele wereld als zodanig, zowel binnen als buiten het lichaam.

Ik wist in die tijd dat het geestelijke echt was en had daar geen problemen mee; integendeel, ik verwelkomde het. Wat ik niet begreep, was dat onreine geesten zich aan een mens binden door middel van verschillende onreine activiteiten en dergelijke. Het is alsof je een contract met hen ondertekent en dat geeft hen toegang tot je leven, iets wat ik later zou ervaren toen mijn ogen geopend werden en God me begon te bevrijden. Verder had ik enkele vreemde ervaringen op Fokhol, waarbij ik dingen hoorde en voelde die fysiek niet natuurlijk waren, maar dit heb ik tot nu toe voor mezelf gehouden. Het diende God niet, om het zo maar te zeggen, en daarom kan ik zeggen dat er veel verschijnselen zijn die onverklaarbaar zijn en boven de wetten van de natuurkunde uitstijgen, maar dat betekent niet automatisch dat het daarom de Geest van God is. Het kenmerk van de Heilige Geest is zuiverheid en licht. Geen duisternis en mystiek.

Ik weet vandaag dat een hunkering naar materiële welvaart en het zoeken naar lichamelijk behaag en genot buiten het natuurlijke om, ertoe bijdraagt dat de mens afstompt voor de waarheid. In waarheid bewandelen we een smalle weg en breed is de weg die naar de vernietiging leidt. Wat mijn nieuwe vriendin me op dat moment niet vertelde, was dat ze een soort geestelijke helper bij zich had die haar volgde, en dat dit haar ook deels beangstigde. Jezus dreef, zoals bekend, geesten uit mensen uit en daar is vandaag de dag ook behoefte aan. Dat we hier gewoonlijk geen getuige van zijn, maakt het echter niet minder actueel. Ik hoorde hier pas jaren later over, en dat ze deels door angst hiervoor bevangen was, was en is duidelijk.

Hoofdstuk 11

Alternatief Netwerk (1996)

We waren in 1996 aanbeland, en ik werd opgeroepen naar Dillingøy in Oslo om mijn vervangende burgerdienst te beginnen. Ik had voor de vervangende dienstplicht gekozen omdat ik niet wilde deelnemen aan oorlog of het leven van een ander wilde nemen, en deze overtuiging stond zelfs toen al vast in mij. Ik dacht dat ik geluk had dat ik mocht werken om het Alternatief Netwerk (Alternativt Nettverk) op Tøyen in Oslo te helpen.

VisionWorks AS is een bedrijf dat lezingen, beurzen, cursussen en workshops organiseert op het gebied van holistisch denken en alternatieve spiritualiteit, naast het uitgeven van het tijdschrift Visjon. De organisatie werd in 1992 opgericht door Øyvind Solum en Roald Pettersen onder de naam Alternativt Nettverk.

— *Store Norske Leksikon over Alternativt Nettverk*

Het Alternatief Netwerk organiseerde wat de Alternatiefbeurs wordt genoemd op verschillende plekken in het land. Dit is helaas als een honingpot voor onreine geesten en zij houden zich bezig met yoga, helende stenen, energieën, healing, kanalisering en nog veel meer dat bijdraagt aan het versterken van iemands weerstand tegen Jezus Christus, hoe vreemd dit misschien ook klinkt; onreine geesten brengen immers geen zuiverheid voort. En er zijn veel nieuwsgierige mensen die misleid worden. Er is veel dat ik zou kunnen zeggen, maar kort samengevat duurde de betrokkenheid gelukkig maar een paar maanden en ik had geluk dat ik wegkwam. Of om het zo te zeggen: ik slaagde erin een flinke kras in een van de auto's te rijden toen ik een ongelukje had bij het Oslo Spektrum, en het Alternatief Netwerk zette me relatief kort daarna op straat. Nooit eerder heb ik onder slechtere woonomstandigheden of omstandigheden geleefd. De plek waar ik verbleef had een gat in de muur waar ratten of muizen vrij in en uit konden lopen. Het toilet was zo smerig dat het alles overtrof wat ik ooit had gezien, en de kamers roken naar urine. Ik werd zelfs geconfronteerd door een man die wilde dat ik seksuele handelingen met hem zou verrichten, waar ik een afkeer van had. Mijn tanden werden in deze periode ook niet goed verzorgd. Het was een dieptepunt in mijn leven en de vrucht ervan was niet goed. Voor iemand die nauw met hen samenwerkte, was hun vrucht duidelijk en het laat een nare bijmaak achter in mijn mond wanneer ik daar vandaag op terugkijk. Toch brak ik hier pas later mee, omdat ik toen nog niet begreep dat de geest erachter dezelfde

was als de geest achter het gedachtegoed waar ik in die jaren zoveel van mezelf in had geïnvesteerd.

Hoofdstuk 12

Fagerli Leirskole (1997)

Het is 1997 en ik vervul de rest van mijn burgerdienst op Fagerli Leirskole op Geilo in Skurdalen, en ik geniet met volle teugen van de verandering van omgeving. Ik werk daar ook nog een half jaar extra. Ik help bij alle taken, en dit omvat activiteiten zoals snowboardles geven, wandelen of skitochten maken in de bergen, kamers schoonmaken en in de keuken helpen met het bereiden van eenvoudige maaltijden zoals soepen, brood of broodjes. De kampschool ontving doordeweeks misschien wel 80 jongeren, naast de weekendgasten. We gebruikten een industriële kneedmachine en een grote, prachtige Franse oven met stoom en een nauwkeurige digitale regeling van de baktijd en temperaturen. En wanneer ik keukendienst had en maaltijden bereidde voor de gasten, legde ik mijn hele ziel en zaligheid in het werk en vond ik er vreugde in, zowel in de keuken als in het sociale aspect van het werken voor de gasten. De kok vroeg zich af hoe ik mijn broden zo groot kreeg terwijl we hetzelfde recept volgden, maar het zat hem in het kneden en de behandeling van het deeg, en ik vond het leuk om gaandeweg te experimenteren met de programmering van de oven om dit te bereiken. Paardrijden was ook een onderdeel van mijn taken, en ik leerde de kinderen de paarden te borstelen en op te zadelen, en de stal schoon te maken – iets wat voor mij net zo nieuw was als voor de meesten van hen, maar het was desalniettemin erg leuk. Verder woonde ik in een klein blokhutje op het erf, waar ik moest bukken om door de deur te gaan en net rechtop kon staan binnenin. Ik had het daar werkelijk uitstekend naar mijn zin, vond ik zelf. Mijn rijbewijs behaalde ik in die tijd in Gol, evenals een cursus voor heftruckchauffeur.

Hoofdstuk 13

Moeder overlijdt (1998)

Het is nu het jaar 1998 en moeder overlijdt, slechts 48 jaar oud, kort na haar laatste verjaardag. Ik herinner me dat ik bij hen in Knarvik op bezoek was voor haar verjaardag. Die dag merkte ik op dat het licht in de ogen van moeder was gedoofd, iets waarover ik me verwonderde. Vlak na de uitvaartdienst ben ik bij oma in haar woonkamer, maar oma is zelf niet in de kamer. Het is dan dat mijn stiefvader mij vraagt om een document te ondertekenen waarin ik afstand doe van elke aanspraak op een erfenis. Hij vroeg het niet aan mijn broers—alleen aan mij. Ik geloof dat hij mij als een bedreiging zag, omdat ik de oudste ben. Hij zei dat ze *al het geld hadden opgemaakt* en dat een van mijn ooms, zoals mijn stiefvader het voorstelde, het hiermee eens was. In de praktijk werd ik afgewezen, ook al brachten we ongeveer 600.000,- in het huwelijk in uit de verkoop van het appartement op Ørnahaugen en haar spaargeld. Het is duidelijk dat hij ons verantwoordelijk houdt voor moeders ziekte en zelf zijn eigen verantwoordelijkheid hierin niet neemt. Met een gedwongen pennenstreek schrapte hij onze erfenis. Mijn stiefvader hertrouwde later en zijn nieuwe vrouw kreeg haar deel van het huis. Maar ik en mijn broer Tom ontvingen niets van wat onze moeder in het huwelijk had ingebracht. Hij nam het van ons af. Ik geloof dat Lars Erik zijn enige erfgenaam zal zijn. Moeder en tante kregen van hun vader ook geen perceel op Ask, terwijl de drie broers elk een eigen perceel toegewezen kregen; wat er nu plaatsvond is in wezen als een traditie in de familie. (Wanneer oma Jenny Gjertine in 2025 overlijdt, is moeders erfdeel slechts zakgeld - geen boerderij, geen onroerend goed, niets - wat vervolgens gedeeld wordt door haar drie zonen en in de praktijk niets betekent.) Dit is niet representatief voor wie God is! Alleen God kan een hart van steen veranderen in een hart van vlees. Er komt een dag waarop ieder van ons zich voor God zal moeten verantwoorden voor onze daden.

Mijn werk bij Fagerli Leirskole stopt ook dit jaar en het is ook in deze tijd van mijn leven dat ik het Urantia-boek van meer dan 2000 pagina's vind in een boekhandel in Oslo, dat de komende 10 jaar mijn aandacht opeiste. Het stond vol met ingewikkelde verklaringen over wat zogenaamd de oorsprong van de mens was en over een valse Jezus. Het boek is een degelijk stuk werk, maar voor wie diep genoeg graaft en de sporen volgt waarheen ze leiden, zie je dat dit een vervalsing van de waarheid is, iets waar ik uiteindelijk ook achter kwam door een grondige studie van de oorsprong ervan. Het was automatisch gedictieerd via gechannelde bronnen, en dit was een feit dat men had geprobeerd te verbergen. Ik was zelf gevangen in de greep ervan en nam van tijd tot tijd deel aan een

studiegroep in Oslo. Ik was intens bezig met de inhoud en dat was goed te zien, iets wat de leider van de groep blijkbaar waardeerde.

Eind 1998 ben ik terug in Knarvik buiten Bergen. Moeder is net begraven en de dagen bestaan uit het verwerken van het verdriet en het proberen te vinden van werk. Ik werkte een paar maanden voor Manpower in Bergen, onder andere bij Hansa op Kokstad en later in het magazijn van Solberg Dekk op Toppe in Åsane. Men bood mij een vaste aanstelling aan bij Solberg Dekk omdat ze tevreden waren over mijn werk, maar ik koos ervoor om bij het Knarvik Senter te beginnen als conciërge-assistent. Onze stiefvader was zoals gewoonlijk druk met zijn werk en het was duidelijk dat hij worstelde met verdriet, maar ik zag niet dat hij hulp zocht om het te verwerken, ook al was het duidelijk dat hij dat had moeten doen. Hij zorgde desondanks op een bepaalde manier voor ons en daar ben ik dankbaar voor. Ik begreep dat mijn hoofd nog steeds niet goed functioneerde en om mezelf uit te dagen wilde ik een vervolgopleiding gaan doen. Ik moest eerst mijn cijfers voor wiskunde en natuurkunde verbeteren toen ik besloot te beginnen aan de opleiding tot ingenieur telecommunicatietechniek. Wat ik niet verteld heb, is dat mijn haar in die tijd tot aan mijn billen kwam, omdat ik het de afgelopen jaren vrijuit had laten groeien, tot wanhoop van mijn moeder. Zij was oorspronkelijk kapster en had tegen het einde van haar loopbaan gewerkt bij "Solei Frisørsalong" boven bij het Haukeland Ziekenhuis. Dat haar zoon zijn haar liet groeien was niet naar haar wens, maar ze ging er desondanks goed mee om. Ik dacht toen dat het, nu ik aan de voorbereidingscursus voor de hogeschool voor techniek begon, goed zou zijn om er een beetje scherp uit te zien. Mijn experiment had lang genoeg geduurd, dacht ik. De kapper die mij knipte, een man, leek oprecht verdrietig toen hij mijn lange lokken afknipte, maar voor mij was het een verlichting om het eindelijk los te laten en te kunnen slapen zonder dat het 's nachts over mijn gezicht viel als ik me omdraaide. Het was overigens een grappige ervaring om mezelf te leren vlechten, dus het was niet helemaal tevergeefs. Vandaag de dag maak ik nog graag eenvoudige vlechten bij mijn aanstaande vrouw of mijn meisjes.

Hoofdstuk 14

Polytechnisch Instituut (1999)

Het is 1999 en ik volg onder andere opnieuw de vakken wiskunde, natuurkunde en scheikunde aan het Polytechnisch Instituut in Bergen en behaal daar goede cijfers. De uitzondering is Duits, wat ik nog steeds niet beheers, maar dat kwam waarschijnlijk eerder door een gebrek aan interesse. Dit jaar leer ik ook Petter Arild Heitman kennen, die ook de voorbereidende cursus voor de ingenieursstudie volgt.

Hoofdstuk 15

HIA Grimstad (2000-02)

Na het afronden van het schooljaar aan het Polyteknisk Institutt in Bergen vertrekken Petter en ik samen naar de Høgskolen i Agder in Grimstad om daar te beginnen aan de studie teletechniek. Ik kreeg daar ook een goede studiegenoot, Richard Paulsen. Het is op dat moment dat ik begin te begrijpen dat programmeren en systeemontwikkeling iets is waar ik een zekere aanleg voor heb en waar ik veel plezier aan beleef. De cijfers zijn daar dan ook naar.

Het is inmiddels 2001 en na korte tijd word ik voorzitter van de studentenraad van de hogeschool, en **begin 2002** trek ik ook in bij en woon ik samen met 4-5 minderjarige asielzoekers uit Sri Lanka, in opdracht van de gemeente. Ik was daar in Grimstad een voogd voor hen, terwijl ik tegelijkertijd studeerde, dus het was een prettige maar hectische tijd. Ik nam hen onder andere mee op reis naar zowel Bergen als Trondheim, iets wat zeer gewaardeerd werd. Ik kreeg een uitstekend getuigschrift van hen, maar de waarheid was dat ik ook toen niet helemaal goed bij mijn hoofd was en er bij vlagen van hield om met hoge snelheid te rijden wanneer ik onderweg was.

Hoofdstuk 16

NTNU Trondheim (2003-04)

We zijn in het jaar 2003 aanbeland en ik ontmoet mijn toekomstige vrouw, die afkomstig is uit de regio Trøndelag, terwijl ik bezig ben met het afronden van mijn afstudeerscriptie in Grimstad. We ontvingen de prijs voor de beste scriptie en de twee met wie ik samenwerkte, behoorden ook tot de bekwaamsten van de klas. Goede studiegenoten droegen eraan bij dat ik de studie goed doorliep. Daarnaast was ik ongeveer twee jaar lang voorzitter van de studentenraad en zat ik in diezelfde periode in het bestuur van de hogeschool. Dit werd blijkbaar gewaardeerd door de medewerkers van de administratie en de overige studenten, want ik was een van de drie op de hogeschool die een onderscheiding ontvingen voor mijn studentenwerk. Het herinvoeren van de diploma-uitreiking voor de afstudeerders was een initiatief van mij; ik lobbyde hiervoor bij het bestuur van de hogeschool, aangezien de school hier enkele jaren eerder mee was gestopt.

Het is de herfst van 2003 en ik verhuis naar Trondheim om te beginnen aan de master Communicatietechnologie aan de NTNU, en mijn vriendin, Sølvi Myklebust, studeert daar voor docent. Ik herinner me dat ik dat jaar opmerkte dat zij haar geloof niet op de eerste plaats stelde, maar ik zag dit niet als een alarmsignaal omdat ik zelf niet gelovig was.

In die tijd woonde ik in Falkenberg Studentby in Lade en in **2004 deed ik de eigenaar een aanbod om hun netwerk aan te leggen en te beheren** met 200 netwerkpunten, geheel op eigen initiatief en met een eigen plan voor installatie, apparatuur en configuratie. Toen ik de apparatuur bestelde, merkte de verkoopverantwoordelijke van de Telenor-winkel op dat het ongebruikelijk was om een particulier achter een installatie van deze omvang te zien. De eigenaar van Falkenberg Studentby was tevreden met wat ik had bereikt met hulp van de conciërge en een jongeman als assistent, en hij verkocht het kort daarna.

Hoofdstuk 17

Oslo (2005-06)

In 2005 voltooide ik mijn masteropleiding aan de NTNU, terwijl ik tegelijkertijd naar Jar in Bærum verhuisde en bij Software Innovation begon als trainee en systeemontwikkelaar. Ik ben ook getrouwd in 2005, vlak nadat ik mijn masterscriptie aan de NTNU had ingeleverd. Dit markeerde het einde van enkele maanden van dagelijks 12-16 uur werken, omdat ik naast de eindsprint fulltime werkte. Eind 2006 verhuisden we naar Lindeberg in Kløfta, waar ik bij Element Logic in dezelfde functie aan de slag ging. We woonden in de Vereniging van Eigenaren Mohagen 2, waar ik bestuursvoorzitter werd en de vereniging leidde in een rechtszaak tegen de projectontwikkelaar. Het was een zware tijd voor ons, maar we zijn er relatief goed doorheen gekomen.

Hoofdstuk 18

De redding klopt aan (2007-08)

In 2007 verhuisden we naar Torvikbukt, kort na de geboorte van ons eerste kind. Mijn vrouw wilde een tijdje in de buurt van haar beste vriendin wonen, en ik kon de rust niet vinden om te blijven werken als ontwikkelaar bij Element Logic. Ik stapte over naar thuiswerken voor het bedrijf en nam de verantwoordelijkheid voor de support in heel Scandinavië op mij, terwijl ik ook een jeugdvriend van mijn jongere broer hielp met het opbouwen van een nieuw bedrijf. We woonden acht maanden in Torvikbukt voordat we naar Fosse verhuisden, bij Frekhaug buiten Bergen, waar we in augustus 2008 een huis kochten. Niet lang daarna kreeg ik een

Ik loop in een gang met veel deuren en voel me verloren, niet wetend welke de juiste is. Dan arriveert een klein groepje mensen dat mij de correcte deur wijst. Ik loop erdoorheen en kom in een enorme, luchtige ruimte met een plafond dat zo hoog is dat het niet te zien is. Aan de rechterkant strekt een glazen wand zich uit zo hoog het oog reikt, en voor me ligt een zee van kristal of glas waarover gelopen kan worden. Vanonder het oppervlak komen figuren als standbeelden — levend en toch niet levend — door de kristallen zee naar boven zonder deze te breken. Ze zijn als levende kunst voor het plezier van de aanwezigen, net als de dynamische lichtshows bij moderne concerten. Zodra ze volledig tevoorschijn zijn gekomen, verstijven ze in verschillende houdingen voordat ze weer kalm afdalen. In de verte zie ik een berg waar koeien grazen en mensen in groepjes aan tafels zitten, schijnbaar genietend van de dag. Ik voel een gevoel van fantastische vrijheid en vreugde. Ik word wakker en verblijd me over de droom.

— *Droom over redding*

Ik begreep het destijds niet, maar de droom was een beeld van de redding die zou komen. Het is op dit punt dat de dingen gaan veranderen. We zijn gekomen bij de periode in mijn leven die verklaart waarom ik hier vandaag kan zitten, door God bevrijd om een leven te leiden onder het nieuwe verbond in Jezus. Ik weet dat ik in eigen kracht niets ben, maar bij God zijn alle dingen mogelijk voor wie gelooft (Markus 9:23):

”Dit is het verbond dat Ik met hen sluiten zal na die dagen, spreekt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun hart geven en Ik zal die in hun verstand schrijven.”

En daarna: "Aan hun zonden en hun wetteloze daden zal Ik beslist niet meer denken." Waar nu vergeving hiervoor is, is er geen offer meer voor de zonde. Omdat wij nu, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg die Hij voor ons heeft ingewijd door het voorhangsel heen, dat is door Zijn vlees, en omdat wij een grote Priester hebben over het huis van God, laten wij tot Hem naderen met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof, nu ons hart gereinigd is van een slecht geweten en ons lichaam gewassen is met rein water. Laten wij de belijdenis van de hoop onwankelbaar vasthouden, want Hij Die het beloofd heeft, is getrouw. En laten wij op elkaar letten door elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken. Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals het bij sommigen de gewoonte is, maar elkaar aansporen, en dat des te meer naarmate u de dag ziet naderen. Want als wij willens en wetens zondigen, nadat wij de kennis van de waarheid ontvangen hebben, blijft er geen slachtoffer voor de zonden meer over, maar slechts een verschrikkelijke verwachting van het oordeel en een gloed van vuur, die de tegenstanders zal verslinden. Als iemand de wet van Mozes verwerpt, moet hij sterven zonder barmhartigheid op het woord van twee of drie getuigen. Hoeveel zwaarder straf, denkt u, zal hij verdienen die de Zoon van God vertrappt heeft en het bloed van het verbond, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht heeft en de Geest van de genade gesmaad heeft? Want wij kennen Hem Die gezegd heeft: "Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, spreekt de Heere." En verder: "De Heere zal Zijn volk oordelen." Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God!

— *Hebreeën 10:16-31*

Het jaar was 2008, en in mijn binnenste wist ik dat mijn leven volledig zou gaan veranderen. Mijn vrouw en ik begonnen bijeenkomsten te bezoeken bij Christian Fellowship Nordhordland. De samenkomsten werden gehouden in een gymzaal in Knarvik, en we dachten dat dit de plek was waar we onze eerste dochter, Olivia, zouden inzeggen — niet dopen. Toen we ons bij deze gemeente aansloten, ervoer ik vreugde tijdens het zingen, en de gelovigen waren open en hartelijk naar ons toe. Ik voelde me thuis en in vrede, ook al was ik intellectueel arrogant (Spreuken 16:18), in de overtuiging dat ik *meer kennis* bezat over geestelijke zaken dan de mensen om me heen, omdat ik er al jaren over las. Gelukkig ontvingen ze ons met open armen, wat de Heilige Geest de ruimte gaf om in mij te gaan werken.

Kort nadat we Christian Fellowship Nordhordland begonnen te bezoeken, kwam een evangelist uit Bergen, Noorwegen op bezoek. Na de preek kwam hij naar me toe en vroeg wie ik was en of ik Jezus wilde aannemen als Heer en Meester van mijn leven. Ik was

verrast door zijn directheid en zijn woordkeuze, maar ik zei ja tegen het aannemen van Jezus, zonder volledig te begrijpen waar ik me aan verbond. De evangelist zei toen tegen mij: "Zeg deze woorden na!" En precies daar, terwijl ik Jezus beleed als Heer en Meester van mijn leven (Romeinen 10:9–10) en Hem dankte voor het geven van Zijn leven voor mij en voor Zijn genade, ontving ik een visioen van de nieuwe geest die God mij had gegeven.

In een visioen sta ik op de bodem van een groot wit ei, een stuk groter dan ikzelf. Ik kijk omhoog en zie dat het ei niet door mensenhanden is gemaakt, maar het best omschreven kan worden als levend organisch materiaal. Van buiten het ei komt een zacht licht dat het interieur verlicht. Ik voelde dat alles schoon was — geen rommel, niets, alleen ik. Het was alsof al mijn rommel voor een korte tijd was weggenomen. Ik was geschokt, maar ik voelde een heel speciale rust in me, anders dan al het andere, precies zoals hij me had verteld.

— *Het visioen dat ik ontving toen ik Jezus aannam*

De evangelist vertelde en bevestigde mij dat ik een vrede zou ervaren die ik nooit eerder had gekend, en dat deze vrede zou verdwijnen wanneer ik gedoopt werd — waar ik me natuurlijk over verwonderde. Terwijl dit gebeurde, liepen de tranen over mijn wangen. Mijn vrouw zei later dat ze me de volgende dagen niet herkende. Toen we die dag van de bijeenkomst wegreden, hoorde ik de Heilige Geest rechtstreeks tot me spreken, waarbij Hij me waarschuwde om leven te spreken en geen dood (Spreuken 18:21). De Heilige Geest openbaarde mij dat ik mijn woorden moest bewaken en mijn uitspraken zorgvuldig moest kiezen (Jakobus 3:6). Het is belangrijk om te begrijpen dat de Heilige Geest ons door en door kent, zowel in het heden als profetisch voor de toekomst. Terugkijkend begrijp ik nu dat deze ervaring een sleutel was tot mijn roeping en enorm belangrijk was om actief te cultiveren. Dit betekent niet dat ik er altijd in geslaagd ben om te spreken volgens wat de Heilige Geest mij ingeeft, maar we zijn geroepen om vredestichters te zijn en de waarheid te delen, niet om verwoesting en dood te zaaien door actie of woord.

Toen ik Jezus aannam, ontving ik voor het eerst in mijn leven een visioen van God. Gezien de statistische significantie van zo'n eerste ervaring, verdeeld over een levensduur van drieëndertig jaar en meer dan elfduizend dagen, heb ik drie woorden voor hen die de ervaringen van een gelovige met God proberen te ontkennen: **ongeloof en achterdocht**.

In het proces dat nu begint, zie ik dat God ons gelovigen — de heiligen — **vermaant** om met Hem te blijven wandelen en niet terug te keren naar de wereld met haar zinnelijkheid, begeerte en mystiek.

Maar er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn, die heimelijk verderfelijke ketterijen zullen invoe-

ren en de Heere, Die hen gekocht heeft, verlooehenen en een snel verderf over zichzelf brengen. En velen zullen hun verderfelijke weg volgen; door hen zal de weg van de waarheid gelasterd worden. En zij zullen u door hebzucht met verzonnen woorden als koopwaar behandelen. Het vonnis over hen is al lang niet meer traag en hun verderf sluimert niet. Want als God de engelen die gezondigd hebben, niet gespaard heeft, maar hen in de afgrond geworpen heeft en overgeleverd heeft aan de ketenen van de duisternis om tot het oordeel bewaard te worden; en als Hij de oude wereld niet gespaard heeft, maar Noach, de prediker van de gerechtigheid, met zeven anderen bewaard heeft, toen Hij de zondvloed over de wereld van de goddelozen bracht; en als Hij de steden Sodom en Gomorra tot as verbrand en met de ondergang veroordeeld heeft en hen tot een voorbeeld gesteld heeft voor hen die goddeloos zouden leven; en als Hij de rechtvaardige Lot, die zwaar te lijden had onder de losbandige levenswandel van die wetteloze mensen, verlost heeft (want deze rechtvaardige, die in hun midden woonde, kwelde dag in dag uit zijn rechtvaardige ziel bij het zien en horen van hun wetteloze daden): dan weet de Heere ook de godvruchtigen uit de verzoeking te verlossen, maar de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag van het oordeel om gestraft te worden. Dat geldt in het bijzonder voor hen die in onreine begeerte achter het vlees aan gaan en het gezag verachten. Overmoedig en eigenzinnig als ze zijn, schromen zij niet om de hoogste machten te lasteren, terwijl engelen, die in kracht en macht hun meerdere zijn, geen lasterlijk oordeel tegen hen uitbrengen bij de Heere. Maar deze mensen, als onredelijke dieren, die van nature bestemd zijn om gevangen te worden en te gronde te gaan, lasteren wat zij niet begrijpen; zij zullen in hun eigen verderf ook te gronde gaan, en de vergelding van de onrechtvaardigheid ontvangen. Zij vinden het een genot de dag in weelde door te brengen; het zijn vuilvlekken en schandvlekken, die zich te buiten gaan aan hun eigen bedriegerijen, terwijl zij met u de maaltijd gebruiken. Hun ogen zijn vol overspel en kunnen de zonde niet loslaten; zij verlokken onstandvastige zielen en hebben een hart dat geoefend is in hebzucht: kinderen van de vervloeking. Zij hebben de rechte weg verlaten en zijn gedwaald; zij volgen de weg van Bileam, de zoon van Beor, die het loon van de onrechtvaardigheid liefhad. Hij werd echter bestraft voor zijn overtreding: een stom lastdier, dat met een mensenstem sprak, heeft de dwaasheid van de profeet verhinderd. Deze mensen zijn waterloze bronnen, wolken die door een wervelwind voortgedreven worden, voor wie de donkerste duisternis tot in eeuwigheid bewaard wordt. Want door hoogdravende woorden vol onzin te spreken, verlokken zij door de begeerten van het vlees en door losbandigheid de mensen die werkelijk ontvlucht waren aan hen die in dwaling verkeren. Zij beloven hun vrijheid, terwijl zij zelf slaven

van het verderf zijn; immers, door wie men overwonnen is, van die is men ook een slaaf geworden. Want als zij, nadat zij door de kennis van de Heere en Zaligmaker Jezus Christus de verontreinigingen van de wereld ontvlucht zijn, daar weer in verstrikt raken en daardoor overwonnen worden, dan is het laatste voor hen erger geworden dan het eerste. Want het zou beter voor hen geweest zijn dat zij de weg van de gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat zij, nadat zij die hebben leren kennen, zich weer afkeren van het heilige gebod dat hun overgeleverd was. Maar hun is overkomen wat het ware spreekwoord zegt: De hond is teruggekeerd naar zijn eigen braaksel, en de gewassen zeug naar het rollen in de modder.

— 2 Petrus 2

Achteraf begrijp ik dat ik vanaf die dag onder de vleugels van God de Almachtige zou komen (Psalm 91:4) — mijn Bevrijder, mijn Redder en mijn Schepper.

Hij zei: "Ik heb U hartelijk lief, HEERE, mijn sterkte. De HEERE is mijn rots en mijn burcht en mijn Bevrijder; mijn God is mijn rots, tot Wie ik de toevlucht neem; mijn schild en de hoorn van mijn heil, mijn veilige vesting. Ik riep de HEERE aan, Die te prijzen is, en werd verlost van mijn vijanden. Banden van de dood hadden mij omvangen, kolkende stromen van verderf joegen mij angst aan. Banden van het graf omringden mij, valstrikken van de dood overvielen mij. In mijn nood riep ik de HEERE aan, ik riep tot mijn God; Hij hoorde mijn stem vanuit Zijn paleis, mijn hulpgeroep voor Zijn aangezicht kwam in Zijn oren. Toen schudde en beefde de aarde, de fundamenten van de bergen sidderden en schudden, omdat Hij in toorn ontbrand was. Rook steeg op uit Zijn neus en een verterend vuur uit Zijn mond, kolen werden daardoor aangestoken. Hij boog de hemel en daalde neer, een donkere wolk was onder Zijn voeten."

— Psalm 18:1-10

Desondanks zou het zeven jaar duren voordat ik vrede vond met wat er die dag werkelijk gebeurde en tot het inzicht kwam dat ik niet gek was. Ik denk terug aan toen ik in het ei stond, waar God Zelf voor mij getuigde van de nieuwe geest die Hij mij gegeven had. Dit was slechts een paar dagen voordat mijn doop plaatsvond, waarbij Oddmund Solheim, mijn goede broeder, mij naar beneden in het water leidde.

Jezus antwoordde: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien." Nicodemus zei tegen Hem: "Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Hij kan toch

niet voor de tweede keer in de schoot van zijn moeder ingaan en geboren worden?” Jezus antwoordde: ”Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan.”

— *Johannes 3:3-5*

Tijdens de jaren tot 2012 had ik krachtige ervaringen in de geest, maar mijn verstand begreep niet wat er gebeurde. Wat ook beangstigend voelde, was dat toen ik opnieuw geboren werd, mijn ogen geopend werden en ik 's nachts mensachtige wezens in onze kamer begon te zien (Efeziërs 6:12). Zulke dingen worden gewoonlijk niet in de kerk besproken, maar op een dag ving ik toevallig een gesprek op tussen twee mensen na een zondagse samenkomst. Het gesprek ging over een moeder en haar dochter van ongeveer drie jaar oud, die beiden 's nachts een man bij het bed hadden zien staan. Het was een beangstigende ervaring geweest, maar de volgende dag deed de moeder het af als een droom. Toen vroeg de dochter aan haar moeder welke man er die nacht in de kamer had gestaan. Het drong tot me door dat als zij zulke dingen konden ervaren en er een getuige bij hadden, mijn eigen ervaringen misschien geen verziensels of louter dromen waren. Dit gaf me op mijn beurt een sleutel om te begrijpen dat er daadwerkelijk een strijd gaande was over mijn levensweg.

Als gemeente van God moeten we ons ervan bewust zijn dat we de onzen moeten verzorgen en toerusten om in het reine te komen met het verleden en de leiding van de Heilige Geest volledig te omhelzen wanneer we opnieuw geboren worden (Romeinen 8:14). We moeten leren onze gedachten en ons verstand in bedwang te houden (2 Korintiërs 10:5). Alleen op die manier kan Gods Lichaam op aarde de druk weerstaan wanneer de storm raast en de spanning dreigt door te slaan. We moeten eenheid hebben in woord en daad. De kerk heeft in dit opzicht haar zilveren erfstukken verkocht door in Gods Woord te knippen en te plakken. Het resultaat is dat we de zegeningen die God voor ons heeft weggooiden, en Zijn volk gaat te gronde door gebrek aan kennis (Hosea 4:6). Gemeenten drogen op en de jongere generatie verdwijnt uit de samenkomsten omdat we niet wandelen met de Heilige Geest en de genadegaven die Hij geeft. Gods Geest kan niet functioneren in een gemeente die niet levend is en openstaat voor Zijn leiding (1 Tessalonicenzen 5:19).

Desalniettemin, ook al had ik niet veel christelijke broeders in de gemeente die veel over deze dingen spraken, de gemeenschap was fantastisch en ik gedijde er goed. Dit betekent niet dat er geen uitdagingen waren, maar dat is altijd het geval. Het was een proces om los te komen uit de greep van het verleden. In tegenstelling tot ons fysieke lichaam, dat uit de moederschoot wordt geboren, moet onze geest uit Gods Geest geboren worden. Ons verstand en onze oude denkpatronen worden niet automatisch opnieuw geboren; echter, door trouw te blijven en deel te nemen aan de gemeente en de gemeen-

schap, worden we stap voor stap veranderd (2 Korintiërs 3:18), ook al is dat niet altijd gemakkelijk.

En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid, om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.

— *Romeinen 12:2*

De Bijbel is desondanks een boek; hoe gezegend het ook is, leven komt niet uit het boek zelf maar rechtstreeks van Gods Geest (2 Korintiërs 3:6). Hij heeft ons Zijn Woord in de Bijbel gegeven om ons te leiden en te helpen, maar het leven zelf komt van Hem alleen — Christus in ons en God in Hem (Kolossenzen 3:4) — gegrond in geloof. Jezus Zelf waarschuwde ons met grote ernst: wie Hem verwerpen, zullen gaan naar de eeuwige straf (Matteüs 25:46) en gestraft worden met een eeuwig verderf, weg van het aangezicht van de Heere (2 Tessalonicenzen 1:9).

Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven. Ik doe de genade van God niet teniet; want als er rechtvaardigheid door de wet is, dan is Christus tevergeefs gestorven.

— *Galaten 2:19-21*

Wat echter wonderbaarlijk is, is dat Zijn Woord zichzelf nooit zal tegenspreken (Psalm 119:160) en dat we het Woord kunnen bestuderen en toetsen om te zien of het goed en juist is. Als de Vader gesproken heeft, is Hij trouw aan Zijn Woord, in het verleden en in de toekomst. Als het de toets doorstaat, zal het Woord leugen van waarheid onderscheiden en een instrument voor ons worden als we het omarmen.

Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en open voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen.

— *Hebreeën 4:12-13*

De verandering die volgt op de wedergeboorte betreft ons verstand, onze emoties en onze oude denkpatronen. Veel van wat we ons eigen maakten voordat we opnieuw geboren werden, moet vaak worden afgeleerd. Kennis die zich tegen God verzet is niet goed; daarom is de leiding van de Geest van vitaal belang als men wil wandelen en functioneren in lijn met Gods Geest:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen. Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet. Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoerij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede-uitbarstingen, egoïsme, onenigheid, afwijkingen in de leer, jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpacten, en dergelijke; waarvan ik u voorwaarschuw, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven. De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Daartegen richt de wet zich niet. Maar wie van Christus zijn, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd. Als wij door de Geest leven, laten wij dan ook door de Geest wandelen. Laten wij geen mensen met eigenwaan worden, elkaar niet uitdagen en elkaar niet benijden.

— *Galaten 5:16-26*

Door kennis en ervaring met God gaan we stap voor stap vooruit als we bereid zijn onze eigen wegen af te leggen in ruil voor wat Hij voor ons heeft. Dit is niet altijd gemakkelijk, maar het is juist:

Welnu dan, laten ook wij, nu wij door zo'n grote wolk van getuigen omringd zijn, alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt, afleggen. En laten wij met volharding de wedloop lopen die vóór ons ligt, terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Grondlegger en Voleinder van het geloof. Om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, heeft Hij het kruis verdragen en de schande veracht, en zit nu aan de rechterhand van de troon van God. Want let toch op Hem Die zo'n tegenspraak van de zondaars tegen Zich heeft verdragen, opdat u niet vermoeid raakt en de moed opgeeft. U hebt nog niet tot bloedens toe weerstand geboden in uw strijd tegen de zonde. En bent u de vermaning vergeten die u als kinderen aanspreekt: "Mijn zoon, acht de bestraffing van de Heere niet gering en geef de moed niet op als u door Hem terechtgewezen wordt. Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft,

en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt.” Als u bestraffing verdraagt, behandelt God u als kinderen. Want welk kind is er dat niet door zijn vader bestraft wordt? Maar als u zonder bestraffing bent, waar allen deel aan hebben gekregen, bent u bastaarden en geen kinderen. En verder hadden wij onze aardse vaders als opvoeders, en wij hadden ontzag voor hen. Zullen wij ons dan niet veel meer onderwerpen aan de Vader van de geesten en leven? Want zij hebben ons wel voor een korte tijd naar hun goeddunken bestraft, maar Hij doet dat tot ons nut, opdat wij deel krijgen aan Zijn heiligheid. En elke bestraffing schijnt op het moment zelf niet verblijdend te zijn, maar bedroevend. Later echter geeft zij hun die erdoor geoefend zijn, een vreedzame vrucht van gerechtigheid. Hef daarom de slappe handen op en strek de knikkende knieën, en maak rechte paden voor uw voeten, opdat wat kreupel is, niet ontwricht wordt, maar veel eerder genezen wordt. Jaag de vrede na met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien. Zie erop toe dat niemand achteropraakt in de genade van God, en dat er geen enkele bittere wortel opschiet en onrust veroorzaakt en daardoor velen verontreinigd worden. Laat niemand een ontuchtpleger zijn of een onheilige, zoals Ezau, die voor één enkele maaltijd zijn eerstgeboorterecht verkocht. Want u weet dat hij ook daarna, toen hij de zegen wilde erven, verworpen werd, want hij vond geen plaats voor berouw, hoewel hij de zegen vurig met tranen zocht.

— *Hebreeën 12*

Achteraf begrijp ik nu dat, ook al was ik in 2008 uit de Geest geboren, mijn Vader in de hemel me begon te helpen de valse leerstellingen af te leren die ik gedurende mijn leven had geabsorbeerd. Dit proces vond plaats door Zijn Woord bij Christian Fellowship Nordhordland. Ik werd verwelkomd in hun huiskring en gemeente, maar mijn verstand zat vol pseudo-kennis die direct tegen God inging, en ik deelde dit actief met de mensen om me heen. Terugkijkend zie ik dat ik toen al een evangelist was. Het klinkt misschien vreemd, maar ik hield er in mijn verstand een realiteit op na en een verbinding met het onreine die niet in lijn was met de nieuwe geest die God me gegeven had (Kolossenzen 2:8). Uit ervaring zie ik dat het vlees en de geest met elkaar in strijd kunnen zijn, zelfs voor hen die opnieuw geboren zijn (Galaten 5:17).

Hoofdstuk 19

Frekhaug (2009)

We zijn aanbeland in 2009 en in dat jaar kwam er een bekende uit de buurt naar ons toe. Hij woonde vlak bij ons in Fosse op Frekhaug en was een kleurrijk figuur, bedreven in de politiek en voortvarend. Hij bood aan om een perceel van ons te kopen dat op dat moment de bestemming Landbouw, Natuur en Recreatie (LNF) had. Hij wilde één mål van de 3,2 mål die we hadden, herbestemmen voor woondoeleinden en bood aan om alle kosten te betalen en het vervolgens van ons te kopen als hij de bouwvergunning rond zou krijgen. Ik noem dit omdat ik later in het boek op precies dat punt terugkom. Ik meen dat zijn eerste bod ongeveer 350.000 kronen was, als ik het me goed herinner, maar meer hierover bij het jaar 2013. Ik wil het alleen vermelden omdat deze gebeurtenis in financieel opzicht een sleutelrol speelt voor het vervolg.

Hoofdstuk 20

Christelijke Gemeenschap (2010)

Het jaar 2010 markeerde het middelpunt van de moeilijke jaren aan het begin van mijn nieuwe leven. Het was een uitdaging voor de leiders van de gemeente om te zien dat ik actief een boodschap deelde die in strijd was met het evangelie, terwijl de Geest vanbinnen getuigde van een nieuw leven (1 Petrus 5:8). Het kwam op een punt dat ik gevraagd werd een weg te kiezen.

Ik herinner me dat een van de oudsten van de gemeente, *Morten Gundersen*, me later vertelde dat ze iemand hadden gevraagd om gedurende een langere periode voor mij en mijn gezin te bidden, omdat hij begreep dat ik in een innerlijke strijd zat. Als ik achteraf op deze periode terugkijk, kan het worden beschreven alsof mijn oude leven me probeerde terug te trekken omdat ik de deur naar het verleden niet goed had gesloten. Ik had fantastische ervaringen met God, zowel toen ik opnieuw geboren werd als in de tijd daarna. Ik ben me er pijnlijk van bewust dat er voorwerpen, handelingen of woorden bestaan die een deur kunnen openen – of openhouden – voor onreine geesten. Dit is een ervaring die ik pas de laatste jaren heb opgedaan, wanneer ik terugkijk op het getuigenis van de Heilige Geest in mijn leven. Onlangs nog, een paar dagen geleden, ontmoette ik een broeder in het geloof, *Arnt-Viktor Pettersen*, die een profetische gave heeft, en hij wees erop hoe de Heilige Geest over precies dit onderwerp in zijn eigen leven had gesproken. En hij kreeg ook een woord voor een zuster in het geloof die ermee worstelt dat ze nooit helemaal een «*plaaggeest*» uit haar huis krijgt, als ik het zo mag noemen. Ze is herhaaldelijk rondgegaan om voor het huis te bidden. Haar zoon, die Jezus nog niet heeft aangenomen, kon er zelf van getuigen dat hij het voelde toen ze bij een bepaalde gelegenheid een geest uitdreven. Onze zuster vertelde me dat ze door het hele huis waren gegaan, biddend en sprekend, en uiteindelijk in de garage belandden voordat ze plotse-ling iets de garage uit voelden «*schieten*». Dit herinnert me weer aan latere gevallen die ik heb meegemaakt van manifestaties rond christenen die geen afstand hebben gedaan van dingen die ze bezitten of van hun verleden, wat fungeert als een opening en acceptatie van de aanwezigheid van onreine geesten (1 Johannes 4:1).

We gaan terug naar 2010. Ik ervoer toen dat geesten me 's nachts opzochten met een duistere aanwezigheid. Ik begreep destijds niet wat er gebeurde, maar ieder mens heeft aan het begin van zijn nieuwe leven verschillende dingen die hij moet leren weg te leggen of van zich af moet breken. Vaak moet men grondig afrekenen met het verleden en met heel het hart het nieuwe omhelzen, zodat het oude ten dode wordt opgeschreven. Men moet de bruggen achter zich verbranden, om het zo maar te zeggen. Dit houdt vaak in

dat vloeken of geestelijke banden die tegen de Heilige Geest indruisen, verbroken moeten worden. Om dit te bereiken moet men zich voor God verootmoedigen en om vergeving vragen voor de dingen die men heeft gedaan (1Johannes 1:9), degenen vergeven die je hebben beschadigd of gekwetst (Matteüs 6:14-15) en datgene uitwerpen wat de deur openzet voor ziekte en problemen, of dat nu iemands levensstijl is of de bezittingen die men heeft die hiervoor de weg openen:

Maar Jezus ging naar de Olijfberg. En 's morgens vroeg kwam Hij weer in de tempel en al het volk kwam naar Hem toe; en Hij ging zitten en onderwees hen. En de schriftgeleerden en de Farizeeën brachten een vrouw bij Hem die op overspel betrappt was. En toen zij haar in het midden hadden doen staan, zeiden zij tegen Hem: Meester, deze vrouw is op heterdaad betrappt bij het plegen van overspel. In de wet nu heeft Mozes ons geboden zulken te steni- gen; U dan, wat zegt U? En dit zeiden zij om Hem te verzoeken, opdat zij iets hadden om Hem aan te klagen. Maar Jezus bukte en schreef met de vinger in de aarde. En toen zij Hem bleven vragen, richtte Hij Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen. En opnieuw bukte Hij en schreef in de aarde. Maar toen zij dit hoorden en in hun geweten overtuigd waren, gingen zij weg, de één na de ander, beginnend bij de oudsten tot de laatsten; en Jezus werd alleen achtergelaten, en de vrouw die in het midden stond. En toen Jezus Zich had opgericht en niemand zag dan de vrouw, zei Hij tegen haar: Vrouw, waar zijn die aanklagers van u? Heeft niemand u veroordeeld? En zij zei: Niemand, Heere. En Jezus zei tegen haar: Ook Ik veroordeel u niet; ga heen en zondig niet meer.

— *Johannes 8:1-11*

Het bijzondere aan Jezus is dat Hij ons liefheeft en ons niet verwerpt. Hij helpt ons om van de zonde af te komen, en dat betekent ons oude leven ter dood te brengen en met Hem op te staan tot eeuwig leven (Romeinen 6:4, Johannes 8:36). Wat betreft bezittingen die een band hebben met onreine geesten, dit is welbekend onder niet-christelijke zoekers die bekend zijn met stenen, dromenvangers en dergelijke. God heeft ons uitdrukkelijk gezegd dat we ons verre moeten houden van magie, en dit is wat we in Noorwegen vaak bijgeloof noemen:

Zo zegt de Heere HEERE: Wee de vrouwen die magische banden om alle polsen naaien en sluiers maken voor het hoofd van groot en klein om zielen te vangen! Zou u de zielen van Mijn volk vangen en voor uzelf de zielen in het leven behouden?

— *Ezechiël 13:18*

Bezittingen dragen een verleden met zich mee waar we toestemming aan geven wanneer we ze in onze eigen woning toelaten, ongeacht of we dit waarnemen of niet. En dit kan zich manifesteren in ons leven waar we moeite hebben om zonden en slechte gewoonten van ons af te werpen. Hierover wordt tegenwoordig niet veel gesproken, maar berouw tonen over je zonden en «*grote schoonmaak*» houden is essentieel als je met God wilt wandelen (Jesaja 1:18). Niet alleen uiterlijk, maar ook innerlijk, als men zulke banden wil verbreken. Ik geloof dat dit de barrière is die veel gelovigen ervan weerhoudt om met God te wandelen. Net zoals een alcoholist eerst moet erkennen dat hij daadwerkelijk een verslavingsprobleem heeft.

Wanneer echter de goddeloze zich bekeert van al zijn zonden die hij gedaan heeft, al Mijn verordeningen in acht neemt en recht en gerechtigheid doet, zal hij zeker leven, hij zal niet sterven. Al zijn overtredingen die hij begaan heeft, zullen hem niet toegerekend worden; door zijn gerechtigheid die hij gedaan heeft, zal hij leven. Zou Ik werkelijk een behagen scheppen in de dood van de goddeloze? spreekt de Heere HEERE. Is het niet, wanneer hij zich bekeert van zijn wegen, dat hij zal leven? Maar wanneer een rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid en onrecht doet, en handelt overeenkomstig alle gruwelen die de goddeloze doet – zou hij dan leven? Aan al zijn gerechtigheid die hij gedaan heeft, zal niet gedacht worden. Vanwege zijn trouweloosheid, waarin hij trouweloos is geweest, en vanwege zijn zonde, die hij begaan heeft, daarom zal hij sterven. Toch zegt u: De weg van de Heere is niet recht. Luister toch, huis van Israël! Is Mijn weg niet recht? Zijn uw wegen niet onrecht? Wanneer een rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid en onrecht doet, sterft hij daarom; vanwege zijn onrecht dat hij gedaan heeft, sterft hij. Maar wanneer een goddeloze zich bekeert van zijn goddeloosheid die hij gedaan heeft, en recht en gerechtigheid doet, zal h^{ij} zijn ziel in het leven behouden. Omdat hij het ingezien heeft en zich bekeerd heeft van al zijn overtredingen die hij begaan heeft, zal hij zeker leven, hij zal niet sterven. Toch zeggen die van het huis van Israël: De weg van de Heere is niet recht. Zijn Mijn wegen niet recht, huis van Israël? Zijn úw wegen niet onrecht? Daarom zal Ik u oordelen, huis van Israël, ieder overeenkomstig zijn wegen, spreekt de Heere HEERE. Keer terug en bekeer u van al uw overtredingen, dan zal de ongerechtigheid u niet tot een struikelblok worden. Werp alle overtredingen, waardoor u overtreden hebt, van u af, en maak u een nieuw hart en een nieuwe geest. Waarom zou u sterven, huis van Israël? Ik schep immers geen behagen in de dood van een stervende, spreekt de Heere HEERE. Bekeer u dus en leef!

— Ezechiël 18:21-32

Het bijzondere hieraan is dat men zelfs in de binnenste «*kringen*» van de Heiligen gelovigen vindt die de zonde niet van zich af hebben geworpen. En die zonde houdt hen weg van een actief leven met God en *berooft* hen van grote zegeningen. Ik heb dit zelf ervaren met een gelovige vriend en broeder. Op een gegeven moment bood een naaste broeder mij een papier aan met een *formule* die me zogenaamd «*geestelijk zou helpen*». Ik voelde een sterke onrust in mij toen hij dit zei en ik weigerde. Het is belangrijk dat wij als kinderen van God ons niet laten vangen of verstrikken door zaken als macht, rijkdom of simpelweg magie. Dat wordt dan een «**stronghold**» (bolwerk) genoemd en zal fungeren als een vesting die iemand heeft omsingeld of stevig vastgegrepen (2 Korintiërs 10:4). En wat mijn broeder hier deed, had een vloek over mij en mijn gezin kunnen afroepen. Hierover werd onderwezen op de bijbelschool. Bezittingen kunnen de weg openen voor bolwerken, op dezelfde manier als de woorden die we uitspreken ons onrein kunnen maken, zoals Jezus zegt (Matteüs 15:18). Dit is misschien niet zo vreemd, aangezien bezittingen, woorden en daden een weerspiegeling zijn van iemands eigen innerlijke geest, en dit heeft weer gevolgen in de geestelijke wereld.

We zijn weer terug in 2010 en in mijn geval was ik al jaren een spirituele zoeker en hield ik me op met onreine geesten zonder dat ik dit begreep (Efeziërs 6:12). We zijn allemaal verantwoordelijk voor onze eigen daden en ik zat hierin gevangen, wat zowel innerlijk als uiterlijk zichtbaar was.

Ik bevond me midden in de strijd tussen het nieuwe en het oude. Eén avond dat ik in bed lag naast mijn vrouw, herinner ik me bijzonder goed. Mijn lichaam was ijskoud tot op het bot, en angst overmande me. Ik wist dat het een geestelijke strijd was en in pure wanhoop riep ik vanuit mijn binnenste tot God en vroeg Hem om mij te helpen in de strijd (Jakobus 4:7). Het laatste wat ik me herinner voordat ik in slaap viel, was een licht dat kwam en zich om mij heen legde. En toen ik de volgende dag wakker werd, was ik vol energie en vreugde, anders dan op welke andere ochtend ook. God onze Vader had mij gehoord en mij bevrijd van wat mij de avond ervoor kwelde. Hoewel de vrijheid in eerste instantie van korte duur was, was er in elk geval één overwinning behaald (Galaten 5:1) – en dit is een van de vele getuigenissen die ik met me meedraag.

Wat Ik u zeg in de duisternis, zeg het in het licht; wat u in het oor gefluisterd wordt, predik dat op de daken. En wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en de ziel niet kunnen doden, maar wees veeleer bevreesd voor Hem Die zowel ziel als lichaam te gronde kan richten in de hel.

— *Matteüs 10:27-28*

De strijd ging door en terwijl dit gebeurde, deelde ik vanuit oude verstandelijke kennis met vrienden, collega's en broeders en zusters in de gemeente. Kennis die indruiste tegen het Woord van God. Mijn geest was opnieuw geboren en ik had sterke ervaringen

gehad die ingingen tegen wat ik op school had geleerd, maar ik zat vast in het verleden. In mijn denken was ik nog steeds *gevangen* door een valse Messias, een valse Jezus, hoewel ik in mijn geest opnieuw geboren was.

Al sinds 1998 was ik een ijverig student van wat het Urantia-boek wordt genoemd. Vandaag de dag weet ik uit eigen ervaring dat dit gedachtegoed, met zijn antichristelijke waarden en spirituele stromingen, mensen op een zeer sluwe wijze bij God vandaan houdt. Het gebeurt doordat men delen van Jezus' leer imiteert, terwijl men tegelijkertijd Zijn goddelijkheid en het eigenlijke doel van Zijn leven op aarde wegneemt. Ik heb lang overwogen om een boek te schrijven waarin ik hier meer over deel voor degenen die het aangaat, zodat meer mensen de kans krijgen om vrij te komen. Voor mij persoonlijk was de breuk nabij, geholpen door goede broeders in het geloof – waaronder *Broeder Trond* en *Broeder Thomas*. Stuk voor stuk goede broeders, maar elk met hun eigen verhaal en ervaringen. Ik heb mijn eigen verhaal, maar zij zijn allen met mij op de weg voorwaarts en in het werk voor God.

Hoofdstuk 21

De keuze en de broeders (2011)

We waren aanbeland in 2011 toen twee van de oudsten van de gemeente, *Magnar Askeland* og *Morten Gundersen*, bij ons thuis kwamen. Ze vertelden me dat ik een keuze moest maken over welke weg ik verder zou gaan. Ik had broeders nodig die in staat waren de strijd te zien waarin ik verkeerde. Ik was opnieuw geboren, maar mijn verstand was niet bij machte te erkennen wat de Geest mij liet zien. Toch had ik enkele fantastische ervaringen met God gehad, en ik begreep in mijn innerlijk dat de Heilige Geest mij voorbereidde op deze ontmoeting. Ik zei daar en dan tegen mijn vrouw dat zij alle boeken mocht uitzoeken die volgens haar tegen God waren. En zij wist dat ik veel van dergelijke boeken had. Daaronder bevond zich het *Urantia Boek*, een werk van rond de 2000 pagina's met goud op snee, dat ik op dat moment tien jaar lang ijverig had bestudeerd. Ze keek me met *grote* ogen aan en vroeg of ik echt meende wat ik zei. Dat bevestigde ik, en daarna kwam een groep mannen van de gemeente bijeen en verbrandden we een kartonnen doos met boeken en andere voorwerpen. Het was geestelijke dwaling en onreine dingen die tegen God spraken (Handelingen 19:19). Ik herinner me dat het was als het uitrukken van een eigen oog en begrijp achteraf dat er een bevrijding plaatsvond. Destijds begreep ik het niet, maar door deze boeken te verbranden, kon God mij bevrijden uit de greep van onreine geesten en mij omkeren van de dood naar het leven (2 Korintiërs 5:17). Ik zei ja tegen Jezus in 2008 en Hij was getrouw en werkte eraan om mij op de weg samen met Hem te houden, ook al waren er krachten die dit tegenwerkten, zowel in mijn innerlijk als in mijn directe omgeving. Onze woorden dragen leven of dood in zich; er is geen tussenweg (Spreuken 18:21), op dezelfde manier als wanneer het eindoordeel wordt geveld. Men kan niet halfslachtig zijn in het geloof.

Zij zijn uit ons midden weggegaan, maar zij waren niet uit ons. Want als zij uit ons waren geweest, zouden zij bij ons gebleven zijn. Maar zo moest openbaar worden dat niet allen uit ons zijn. Maar u hebt de zalving van de Heilige en u weet alles. Ik heb u niet geschreven omdat u de waarheid niet weet, maar omdat u die weet en omdat er geen leugen uit de waarheid is. Wie is de leugenaar anders dan hij die loochent dat Jezus de Christus is? Dat is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent. Ieder die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet. Wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader. Wat u betreft, laat dat wat u vanaf het begin gehoord hebt, in u blijven. Als in u blijft wat u vanaf het begin gehoord hebt, dan zult ook u in de Zoon en in

de Vader blijven. En dit is de belofte die Hij ons heeft gedaan: het eeuwige leven.

— 1 Johannes 2:19-25

Ik begreep in mijn innerlijk dat ik het mijne moest neerleggen ten gunste van God en dat dit deel uitmaakte van een noodzakelijk proces waar ik doorheen moest als ik voor de Vader in de Hemel wilde werken. Ik was hiervoor een evangelist van de satan geweest die tegen God en Zijn werk sprak zonder het zelf te begrijpen, maar God had mij in Zijn genade geroepen om een evangelist voor Hem te worden (Efeziërs 2:8-9). En wie ben ik? Ik ben in wezen niemand. Jazeker, ik heb een goede opleiding, maar ik heb mijn zwakheden en het uiterlijke is werkelijk niets waard als we niet luisteren naar God en Zijn roeping voor het individu. Ik heb er vaak over nagedacht waarom God mij gebruikt, maar ik begrijp dat alles genade is:

Mijn geliefden... werk aan uw eigen heil met ontzag en beven.

— Filippenzen 2:12

Ik herinner me dat een dierbare broeder in het geloof, *Broeder Thomas*, naar me keek terwijl hij in de sintels pookte zodat de boeken zouden verbranden. Hij zei dat ik grote dingen met God zou gaan ervaren in de tijd die voor me lag. Destijds wist ik niet dat hij profetisch sprak, maar achteraf zie ik dat *Broeder Thomas* bij meerdere gelegenheden blijkt heeft gegeven van een profetische gave. Dit is een genadegave waarvan hij zich bewust moet zijn en die hij moet blijven gebruiken.

Een van de twee oudsten, Magnar Askeland, was altijd blij met wat ik voor God deed en de keuzes die ik maakte. In deze tijd gebeurde het ook dat de mannengroep die we hadden bij een van de broeders thuis, samen met *Broeder Thomas*, *Broeder Trond* en verscheidene anderen, uit elkaar viel vanwege innerlijke twisten en persoonlijke onvolwassenheid. Ik heb het vermoeden dat de zegeningen te sterk werden en dat wij als groep er niet tegen konden toen er persoonlijke manifestaties van onreine geesten ontstonden. En dit was bij een persoon die zichzelf als een van de leiders van de groep beschouwde. Kort samengevat kan ik het zo zeggen: een van de heiligen in de groep had een geest van ziekte in zich, iets waar we met de mannengroep getuige van waren en dit werd ook bevestigd door een van de voorgangers in Kristent Fellesskap. Maar ik heb het zelf op bepaalde momenten ook verpest en we moeten allemaal bij onszelf te rade gaan en zelfs onze naasten of onszelf vergeven. Er waren er meer die getuige waren van wat er gebeurde toen we voor een van de heiligen baden en het kwam op een punt dat we op een dag vurig voor hem hadden gebeden en hij de neiging had om over te geven, maar zich inhield. Ik kan het niet met zekerheid zeggen, maar ik meen dat daarna de aanvallen begonnen om te keren, zonder dat de groep wakker genoeg was om het te zien. De persoon zei dat het was

alsof er messen in hem werden gestoken wanneer we baden en op dezelfde dag dat de bijeenkomst was, vrijdag, vertelde hij dat hij vaak een onrust en weerstand in zich voelde vóór de mannenbijeenkomst. Dit waren zijn eigen woorden, niet de mijne. Niet iedereen begreep de uitdagingen waar we hier doorheen gingen en het geheel bereikte een hoogtepunt op een dag dat de groep een verkeerd standpunt innam in de geest en alles in de praktijk instortte door valse beschuldigingen die werden geuit. Keer op keer had iemand de leiding genomen zonder dat dit door de leiding van de Heilige Geest was. Dezelfde persoon had zelfs bezoek gekregen van een engel toen ik voor hem bad, die mijn woorden over hem had bevestigd en hem pijnverlichting had gegeven. Ik weet niet of dit met de groep werd gedeeld, maar toch. De heilige was zelf geschokt dat dit had plaatsgevonden toen hij me 's avonds opbelde. Ondanks al het goede dat er was gebeurd, manifesteerde hij zich en kon hij zich niet beheersen. Ik weet nu uit ervaring dat een mens zowel een onreine geest kan hebben als opnieuw geboren kan zijn, ook al klinkt dit tegenstrijdig. Ik kreeg ook bevestiging van een van de oudsten in de gemeente, degene die *altijd blij voor me was*, dat er weerstand was geweest tegen mij en mijn bediening, maar dat hijzelf nooit iets tegen mij had. Het duurde bijna tien jaar voordat een van de heiligen beleed dat hij in die tijd veel kwaad had gezegd en gedaan. Ik heb een sterk vermoeden dat veel genadegaven kapotgaan doordat men spreekt en handelt in onvolwassenheid en/of uit onreinheid. Ik ben hierin echter niet onschuldig en moet leren mijn verantwoordelijkheid te dragen. *Broeder Øivind* zei op een dag tegen me dat het belangrijk is om karakter te bouwen, wat goede en juiste woorden waren. Aan jou die dit leest: Wees actief in het luisteren, snel om te vergeven en traag om te spreken (Jakobus 1:19). Wees waakzaam en slaap niet. Aanvallen zullen komen, zelfs van je naasten. Doe een beroep op de gemeente en ga samen in gebed om de verwoestingen te stoppen die sommigen erin zaaien. Breng het in de openbaarheid. God waarschuwt en zegt dat we ons hart moeten bewaken boven alles wat te bewaren is. Het is duidelijk dat gemeenten ook een hart hebben dat ze boven alles moeten leren bewaren om voor hun kudde te kunnen zorgen:

Mijn zoon, luister naar wat ik zeg, buig je oor naar mijn woorden! Verlies ze nooit uit het oog, bewaar ze diep in je hart! Ze zijn leven voor wie ze vinden, en geven het hele lichaam gezondheid. *Bescherm je hart boven alles wat je bewaart, want daaruit ontspringt de bron van het leven.* Laat nooit valse woorden uit je mond komen, houd je lippen ver van bedrog! Houd je ogen recht vooruit gericht, richt je blik op wat voor je ligt! Maak het pad effen waar je voet moet gaan, dan worden al je wegen veilig. Wijk niet af naar rechts of naar links, houd je voet ver van het kwade!

— *Spreuken 4:20-27*

Parallel hiermee kocht ik in de periode 2008 tot 2012 veel digitale boeken geschreven door voorgangers, evangelisten en andere christenen via de boekhandel Amazon.com. Ik

bekeek ook veel getuigenissen op Youtube.com en dacht veel na over wat ik daar zag. Ik verdiepte me naar behoefte in delen van de boeken en toetste dit aan de Bijbel. Ik wilde zien of de ervaringen van de heiligen ook overeenstemden met de Schrift. Ik zou het omschrijven alsof ik naar goud groef. Ik groef en testte wat ik vond om te zien of het goed was:

Schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping: Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet warm bent. Was u maar koud of warm! Maar omdat u lauw bent en niet warm en niet koud, zal Ik u uit Mijn mond spuwen. Want u zegt: «Ik ben rijk, ik heb overvloed en heb aan niets gebrek.» Maar u weet niet dat juist u ellendig en jammerlijk bent, arm, blind en naakt. Ik raad u aan dat u van Mij goud koopt, gelouterd door het vuur, opdat u rijk wordt, en witte kleren, opdat u daarmee bekleed wordt en de schande van uw naaktheid niet openbaar wordt, en zalf om uw ogen mee te zalven, opdat u kunt zien. Ieder die Ik liefheb, wijs Ik terecht en bestraf Ik. Wees dan ijverig en bekeer u. Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij. Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.

— *Openbaring 3*

Let op de woorden van Jezus wanneer Hij zegt: *Wie overwint*, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon.

We bevinden ons midden in de *kinderjaren* 2008-2012 en wat ik ook las en toetste aan de Schrift, ik kon geen zwakheden vinden, hoe diep ik ook ging, ook al verwonderde ik me vaak en begreep ik niet noodzakelijkerwijs wat ik las. Soms liet de Heilige Geest mij dingen direct zien en andere keren kreeg ik pas jaren later antwoord. De Heilige Geest geeft ons allen een deel hier en een deel daar, sommigen dromen, anderen zien visioenen, maar we zijn geroepen om één gemeente te zijn. Wat in mij plaatsvond, was de openbaring van hoe fantastisch het geschenk is dat we in God hebben gekregen. Wat er in deze tijd ook gebeurt, is dat ik ook veel getuigenissen lees en zie over mensen die in de hel zijn geweest, en dit joeg me de stuipen op het lijf. Hoe meer ik de getuigenissen van de heiligen en de Bijbel verbond met mijn eigen ervaringen van tekenen en wonderen, hoe meer ik gaandeweg begreep dat *er werkelijk een Hemel en een hel is*. Jezus Zelf waarschuwde hier keer op keer voor: over het eeuwige vuur dat bereid is voor de duivel en zijn engelen (Matteüs 25:41), over de vurige oven waar gejammer zal zijn en tandengeknars (Matteüs 13:42), over de hel waar de worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust (Marcus

9:48), en over de rijke man die gepijnigd werd in de vlammen (Lucas 16:24). Er zijn veel schriftgedeelten die hiernaar verwijzen. De mensen die hebben ervaren dat hen de hel werd getoond of er zijn geweest, kunnen dit omschrijven als **zeer schokkend**. Het staat boven elke twijfel dat de hel bestaat en absoluut totaal anders is dan de Hemel in alle opzichten, maar diametraal tegenovergesteld aan het goede. Wanneer de mens beweert dat God wreed is omdat Hij hen naar de hel stuurt, begrijpen ze niet dat ze zelf zo hard als steen zijn en zich niet willen afkeren van hun slechtheid. Vrees Hem die zowel ziel als lichaam te gronde kan richten in de hel (Matteüs 10:28). Naar welke andere plek kunnen ze dan gaan dan waar ze zelf verkiezen te zijn? Dit is rauw, maar de brutale waarheid achter degenen die hun eigen leven liefhebben tot in de dood. We leven niet alleen en afgezonderd, maar zijn geroepen om het onze te delen met degenen om ons heen die behoefte hebben.

Parallel hiermee begon ik woorden van de Heilige Geest te krijgen in de bus en op andere plaatsen, woorden voor mensen en ter opbouw en hulp bij het delen over God, directe woorden voor specifieke situaties. Ik herinner me dat ik een keer in de bus zat toen ik drie of vier woorden hoorde die specifiek voor de man naast me waren. Ik draaide me naar hem toe en vertelde het hem, en hij was geschokt. Hopelijk zijn ze bij hem gebleven als een getuigenis van God. Ik voelde ook wanneer andere mensen fysieke problemen hadden en ik vroeg of ik voor hen mocht bidden. Dit gebeurde wanneer ze heel stil in de bus zaten en er in het zichtbare geen enkele aanwijzing was dat ze daadwerkelijk een probleem hadden. Dit is een genadegave waar broeders en zusters vaak niet meer naar lijken te jagen, ook al vraagt Paulus ons om precies dit te doen:

Jaag de liefde na en streef naar de gaven van de Geest, vooral naar het profeteren. Want wie in een andere taal spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand begrijpt het, maar in zijn geest spreekt hij geheimenissen.

— 1 Korintiërs 14:1-3

Het was in wezen een uitdagende tijd, maar ook prachtig en bijzonder. En ik moet achteraf erkennen dat dit voortkwam uit mijn dorst naar de waarheid. Ik klopte en de deur ging open, ik zocht en vond (Matteüs 7:7). Belangrijker nog, ik was opnieuw geboren toen ik ervoor koos om Jezus aan te nemen als Heer en Meester, hoewel ik het onwaardig was:

Er was een man van de farizeeën; zijn naam was Nicodemus, een leider van de Joden. Deze kwam 's nachts naar Jezus en zei tegen Hem: «Rabbi, wij weten dat U een Leraar bent Die van God gekomen is, want niemand kan deze tekenen doen die U doet, als God niet met hem is.»

— Johannes hoofdstuk 3

Jezus antwoordde en zei tegen hem: «Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.»

Nicodemus zei tegen Hem: «Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Hij kan toch niet voor de tweede keer in de schoot van zijn moeder ingaan en geboren worden?»

Jezus antwoordde: «Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest. Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden. De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is.»

Nicodemus antwoordde en zei tegen Hem: «Hoe kunnen deze dingen gebeuren?»

Jezus antwoordde en zei tegen hem: «Bent u de leraar van Israël en weet u deze dingen niet? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wij spreken over wat Wij weten en getuigen van wat Wij gezien hebben, maar u neemt Ons getuigenis niet aan. Als Ik tot u over het aardse sprak en u niet gelooft, hoe zult u dan geloven als Ik tot u over het hemelse spreek? En niemand is opgevaren naar de hemel dan Hij Die uit de hemel neergedaald is, namelijk de Zoon des mensen, Die in de hemel is. En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liefgehad, meer dan het licht, want hun werken waren slecht. Want ieder die kwaad doet, haat het licht en komt niet tot het licht, opdat zijn werken niet ontmaskerd worden. Maar wie de waarheid doet, komt tot het licht, opdat van zijn werken openbaar wordt dat zij in God gedaan zijn.»

Mijn geest groeide in de tijd daarna en het was een beetje als het langzaam overgaan van het drinken van melk naar het eten van vast voedsel waar Paulus over spreekt (1 Korintiërs 3:2). Ik begon te delen met mensen in de bus in de periode 2011-2013 en waar ik ook ging. Ik ontmoette ook een bekende evangelist die vleselijk handelde en mij onrecht aandeed rond het midden van 2013, mogelijk omdat ik zo actief was met het evangelie en bad voor mensen en veel genezingen zag. Ik heb deze evangelist erg lief, voor de goede orde. Ik was net terug van een zendingsreis naar Hamar waar we getuige waren van

wonderen toen we voor mensen baden, en het leek alsof dit een soort jaloezie opwekte. Hoe dan ook, ik was er kapot van nadat ik hierin was afgewezen door iemand die ik als een voorbeeld voor mijn eigen bediening beschouwde. Ik noem dit alles zodat jullie een klein inzicht kunnen krijgen in mijn wandel met God, maar ook in wat er vaak gebeurt als je daadwerkelijk met God wandelt: uitdagingen op vele manieren.

Ik werkte in die tijd voor de Norsk Organisasjon for Kvalitetssikring van Laboratorier utenfor Sykehus (NOKLUS) bij het Haraldsplass Diakonale Sykehus en op de werkplek was ik ook getuige van de werking van Gods kracht bij atheïsten en ongelovigen. Ik herinner me één geval waarbij ik bad voor een kantinemedewerkster waarbij ze moeite had om op haar benen te blijven staan toen het gebeurde. Het was alsof ze op een bepaalde manier aan een hevige elektrische schok werd blootgesteld en het was bijzonder om te observeren. Ik was ook met Noklus naar IJsland geweest voor hun 20-jarig jubileumreis en op Gardermoen had ik de handen opgelegd bij het IJslandse voetbalteam. Ik zat met twee van mijn collega's en wilde hen een wonder laten zien toen ik aan het vrouwenelftal vroeg of ze problemen hadden met hun voeten of iets dergelijks. En natuurlijk hadden ze dat. En ik mocht hen de handen opleggen, waarop ze als reactie een beetje begonnen te trippen. Het was leuk, maar ik werd later op het kantoor geroepen bij mijn leidinggevende, vrij kort nadat we terug waren in Bergen. Er waren valse beschuldigingen tegen mij geuit—ik werd een vrouwenversierder genoemd en er werd verteld dat ik dingen had gezegd die ik absoluut nooit heb gezegd. De persoon die dit meldde, moet wel gestoord zijn geweest om zoiets tegen mijn meerdere te zeggen. Dit was niet zo verrassend gezien het feit dat de meeste collega's atheïst waren. Ze waren zeer bekwaam en gemiddeld hoogopgeleid, maar als het op geloof in God aankwam, stonden sommigen van hen sceptisch tegenover het geloof. Anderen waren echter heerlijke mensen die het konden verdragen dat ik deelde en open was over mijn geloof.

Wanneer een broeder in het geloof, een evangelist, mij bekritiseerde omdat ik deelde met iedereen die ik ontmoette en vanwege alle wonderen waarvan ik getuige was, was ik diep gekwetst. De volgende dag toen ik naar mijn werk ging, kon ik bijna niet normaal functioneren en was ik erg neerslachtig. Ik zei tegen God dat als dit niet voor mij bedoeld was, Hij het moest wegnemen. Toen ik later naar het toilet ging, nog steeds op het werk, en God loofde, voelde ik plotseling alsof er olie over mijn lichaam stroomde en daarna was ik volledig vrijgezet. Ik borrelde werkelijk van vreugde vanbinnen. Het was onbeschrijflijk. Het moet gezegd worden dat deze broeder slechts enkele dagen daarna weer bij mij kwam, maar hij vernederde zich niet zoals hij had moeten doen, hoewel ik begreep dat hij spijt had van zijn woorden. Hij bekeerde zich er echter niet volledig van en ik heb sinds die dag ook niets meer van hem gehoord of hem gezien. Heb ik hem hiervoor vergeven? Ja, dat heb ik (Kolossenzen 3:13). We maken allemaal fouten en handelen van tijd tot tijd vleselijk. Moge God ons allen genadig zijn.

Al met al reinigde God mij van mijn zonden in wat mijn «*kinderjaren in de geest*» waren (1 Johannes 1:9) en het eindigde ermee dat ik uiteindelijk niet anders kon dan voor God buigen en erkennen dat Zijn woorden goed en juist waren. Ik kon de Vader niet langer afwijzen met mijn verstand, omdat ik nu met mijn hele wezen begreep dat Hij werkelijk bestond, boven alles en iedereen verheven.

De kritieke jaren als opnieuw geborene in de geest waren voor mij de periode 2008 tot 2012 en de personen die getuige konden zijn van een klein deel van deze ongebruikelijke transformatie die plaatsvond, waren mijn naaste collega's bij NOKLUS op het Haraldsplass Diakonale Sykehus, inclusief broeders en zusters in de gemeente waar ik naartoe ging, Kristent Fellesskap Nordhordland. Bij NOKLUS waren er geen openlijk belijdende christenen. In het begin van mijn dienstverband sprak ik openlijk met verscheidene collega's over een spiritueel gedachtegoed dat op geen enkele wijze de ware Jezus als de Zoon van God erkende. Wat er echter tijdens mijn dienstverband bij hen gebeurde, was dat ik overging van de dood naar het leven en dat God mij meenam in een proces waarin Hij begon af te leren wat ik voorheen had geleerd. En in de periode 2011-2013 begon ik steeds meer te delen over wat Jezus met mij deed, dus het werd een vreemde mix voor sommigen met wie ik werkte. Maar zo is het leven vaak in overgangsfasen. Bij NOKLUS maakte ik ook mee dat een van mijn collega's volledig genas aan haar rug. Ze had grote problemen gehad met zowel liggen als staan en op een dag op het werk, toen ze even langskwam tijdens deze ziekteperiode, klopte ik bij haar aan en vroeg of ik voor haar mocht bidden. De zomer daarna waren alle problemen in haar rug volledig verdwenen, waarover ze zelf ook verbaasd was. De verandering was radicaal en een deel van mijn ontwaken voor wie we werkelijk geschapen zijn te zijn wanneer we opnieuw geboren worden (Marcus 16:17-18). Ik herinner me dat het gebed eenvoudig was, maar het was door handoplegging en ik vroeg God of Hij haar gezond wilde maken, simpel en direct. Ze luisterde altijd aandachtig wanneer ik deelde van wat ik had en was altijd zo prettig in de omgang.

Ik maakte ook mee dat een persoon in de kantine bijna tegen de vlakte ging toen ik haar de handen oplegde en het zag eruit alsof ze een korte *blackout* kreeg, als je het zo kunt noemen. Ik heb hetzelfde gezien bij andere mensen voor wie ik heb gebeden en zo was het ook bij mijn aanstaande vrouw de eerste keren dat ik voor haar bad. Ik weet dat wij in Jezus zijn en Jezus in God is, wat betekent dat wij God in ons hebben (Johannes 14:20). Gods kracht wast ons schoon van zonde, geneest en zet vrij (1 Johannes 1:7, Jakobus 5:14-15) en dat is wat er gebeurt als we mensen de handen opleggen. Het gebeurde met haar zoals God bij mij had gedaan: Hij begon in haar op te ruimen en haar klaar te maken voor een werk voor Hem.

In deze periode waarin ik het belang van God in mijn leven begon te begrijpen, stond ook mijn stiefvader. Hij is atheïst en had in de voorgaande jaren weinig of geen financiële hulp geboden. Of het nu tijdens mijn studie was of in de tijd daarna, hoewel hij de

kinderen wel wat aandacht gaf rond hun verjaardagen. Ik begrijp dat ik en mijn broer in wezen een last voor hem waren. De zaken zagen er aan de buitenkant misschien goed uit, maar hij verwierp mijn zoektocht naar God en het maakte de zaak er niet beter op toen ik Jezus aannam. Hij zei heel duidelijk dat ik niet over God tegen hem mocht praten. Ik kreeg ook de duidelijke mededeling van de broer van mijn stiefvader dat hij niet langer mijn oom was als ik over mijn geloof met hem deelde.

Hoofdstuk 22

Gods troon (2012)

Het was mei 2012 en ik had inmiddels zoveel van Gods nabijheid gezien en ervaren dat ik Hem niet langer kon loochenen. Tot op dat moment had ik jarenlang naar porno gekeken. Dit was iets wat God als een zware last op mijn hart legde, en Hij hielp me om er dat jaar mee te breken (Hebreeën 12:1).

Ik herinner me dat ik in de kelder op mijn knieën viel voor de Vader en alle weerstand tegen het werken voor Zijn Koninkrijk opgaf (Romeinen 12:1). Ik zei tegen de Vader dat ik bereid was te gaan waar Hij mij nodig had. Op dat moment gaf God mij een visioen; ik zag een buurhuis een paar honderd meter verderop, waar *Eldbjørg Fosse* destijds woonde. Op het erf daarboven woonde haar schoonzus. Ik wist toen nog niet dat God mij naar twee gelovige vrouwen van boven de 70 stuurde, en hoe belangrijk zij voor mij zouden worden in mijn verdere werk. Door Gods leiding te volgen, ervoer ik dat Eldbjørg genezen werd aan haar knieholte en onder haar voet, en later werd haar rug rechter, waar ze erg blij mee was (Jesaja 61:1). Ze werd een goede vriendin in het geloof en een belangrijke bemoediger voor mijn dienst aan God. De man van haar schoonzus leed op dat moment aan de ziekte van Alzheimer. Nadat ik op bezoek was geweest en voor hem had gebeden, vroeg hij kort daarna of hij mee mocht doen met de overdenking – iets wat hij nog nooit had gedaan, zelfs niet toen hij gezond was. En dit was wat ik tegen zijn vrouw zei voordat ik hem bezocht: «Ik verwacht dat de Geest van God tot hem spreekt in zijn binnenste wanneer ik hem ontmoet en voor hem bid». De heiligen zijn geroepen om in hoop te wandelen, zelfs wanneer we met tranen zaaien, maar de uiteindelijke oogst is een dag van vreugde (Psalmen 126:5-6).

Elke keer als ik bij Eldbjørg op bezoek kwam, keek ze me onderzoekend aan en vroeg ze wat ik voor God had gedaan en wat ik had meegemaakt. Ze verheugde en verwonderde zich wanneer ik haar vertelde over mijn ervaringen en wat God deed. Helaas liep ze een paar jaar geleden hoofdletsel op na een val en lijdt ze aan geheugenverlies, maar de nabijheid van God draagt ze nog steeds met zich mee en ze was zo blij toen ik de laatste keer telefonisch voor haar bad.

God is werkelijk goed, ook al leven we in een gevallen wereld vol lijden, heel anders dan het hemelse. Maar toch, we moeten onze onwil tegen Gods werk en Zijn evangelie op aarde opzij zetten, want we hebben arbeiders nodig; laten we dus bidden dat God meer arbeiders stuurt (Matteüs 9:37-38) en dat Zijn volk hen steunt zodat ze genoeg hebben om van te kunnen rondkomen. En als we eerlijk zijn, zijn het niet alleen de armen die

hulp nodig hebben. Het is ook degene die het zich kan veroorloven om te helpen die moet leren om in dit werk te investeren en niet achter te houden (Lucas 6:38, Maleachi 3:10). Hierin onderscheiden veel gelovige Noren zich helaas, doordat ze naar mijn persoonlijke ervaring veel minder van hun eigen middelen geven dan hun broeders en zusters in de VS.

Slechts enkele dagen nadat ik in mei 2012 mijn weerstand tegen Gods werk opgaf, ontmoette ik de christelijke vrouwengroep «*Kvinneforum Nordhordland*» en hun huisgemeente. Een van de leden die bij de huisgemeente was, was *Laila Nygård*, die ook deelnam aan Kristent Fellesskap Nordhordland en zij kende mij van daar. Ze zaten koffie te drinken, te breien, samen te bidden en God te zoeken toen ik bij hen binnenkwam. Ik dacht dat ik daar was om hen te helpen met het maken van een website, maar kort gezegd vroegen ze of ze ook voor mij mochten bidden. Wat ze daarna zeiden was een duidelijke profetische spreken van God dat de weg voor de komende jaren verlichtte (1 Korintiërs 14:3). Dit begreep ik op dat moment nog niet, maar ik voelde dat Gods Geest heel zwaar op mij rustte toen ik de bijeenkomst verliet. In de geest was ik bevangen door een soort ontzag en een diepe ernst maakte zich van mij meester. Ik begreep dat God mij wilde uitzenden in Zijn dienst, maar ik kon voor mijn leven niet begrijpen hoe het financieel rond moest komen. En ik dacht dat het nu voorbij was met mijn werk als systeemontwikkelaar, maar dit waren allemaal kinderlijke gedachten als ik erop terugkijk. Dit was 07.05.2012 en als ik kijk naar het briefje dat ze schreven, kunnen de woorden van God als volgt worden samengevat:

- Je ontvangt een zalving van de Heer om de taken uit te voeren en de mensen in deze tijd te bereiken.
- God geeft je een instrument en ik zou misschien iets gaan doen wat niemand anders voor mij had gedaan. Eén van hen zag bomen in Afrika waarvan de takken in elkaar gevlochten waren.
- Dat ik me zou verheugen in het werk waar God mij toe had aangesteld.
- Breng tijd door met de Heer en Zijn Woord zal worden als spieren in mijn hand.
- Je zult wandelen in de werken die Hij voor je heeft voorbereid en deuren zouden voor je opengaan. Zijn Woord zal zijn als een licht op mijn pad: Psalmen 119:105.
- Wanneer dingen moeilijk zouden worden, zal Hij met mij meegaan.
- Omdat je gehoorzaam bent, zul je in de toekomst een grote vreugde ervaren!

Het zou te ver voeren om alles op te schrijven wat ik heb meegemaakt, maar ik wens naar mijn beste vermogen iets te delen van waar God mij de afgelopen jaren doorheen heeft geleid – en dan in het bijzonder enkele sleutelgebeurtenissen.

Hoofdstuk 23

Zegen en verraad (2012)

Iets heel bijzonders gebeurde in 2012; ik kreeg de gelegenheid om het evangelie te delen met zeven of acht jongeren in een van de internaatkamers van de Nordhordland Kristne Folkehøgskole. Ze waren overweldigd door de wonderen en genezingen die gebeurden terwijl ik sprak en bad (Lukas 10:19). Ze waren ook getuige van een jonge jongen die me vertelde dat hij een onrust in zijn hart voelde als de avond viel. Het voelde niet natuurlijk dat dit een puur fysiek probleem was, dus ik zei tegen hem: «Voel dit!» En toen wees ik naar hem en dreef het probleem uit hem uit, en hij zei dat hij voelde dat het *uit hem wegvoer*. Ik herinner me dat een van hen op het bed in de kleine kamer zat en de realiteit probeerde te bevatten van wat er gebeurde. Ze was simpelweg sprakeloos.

Ik vertelde hen dat ik Jezus had en wedergeboren was (Johannes 3:3) en dat we hen, als ze dat wilden, in het zwembad konden dopen. Maar ik zei hen ook hetzelfde als wat de evangelist tegen mij had gezegd: Als jullie Jezus willen aannemen, zeg mij dan na, en dat deden ze, waarna ze een zwaarte de kamer voelden vullen die bijna tastbaar was. Het was absoluut fantastisch, zoals het altijd is wanneer mensen Jezus aannemen als hun Verlosser en Heer (Romeinen 10:9-10). Maar de doop vond nooit plaats omdat de nachtwaker kwam en zei dat ik niet op het schoolterrein mocht zijn om het evangelie met de jongeren te delen. Ze zetten me feitelijk van het terrein af en dit voelde simpelweg als een verraad jegens de jongeren. De reden, zo werd gezegd, was dat de school een overeenkomst was aangegaan om niet te evangeliseren onder de jongeren die naar de zomerschool kwamen, om zo de financiële subsidies te kunnen ontvangen (Matteüs 6:24). De verantwoordelijke wachter van de school die dag schoof Jezus aan de kant, maar God had dit zelfs ten goede gebruikt omdat de jongeren eerstehands getuigen waren geworden van tekenen en wonderen door een belijdende gelovige. De zee voor de Noorse kust geeft ons weliswaar het zwarte goud in de vorm van olie, maar ik zie vandaag de dag een armer volk dan toen het olie-avontuur vijftig jaar geleden begon (Matteüs 16:26).

Een van de wonderen die ik dit jaar zag, gebeurde in de IKEA. Mijn op één na oudste dochter was net naar het toilet geweest en we ontmoetten twee jonge vrouwen op het terrein. Ik liet een video zien van een persoon voor wie ik had gebeden en in de video zie je duidelijk dat haar voet groeit. Het is niet extreem, maar groeien doet hij. Dit is niet geheim en meerdere gelovigen hebben ervaren waar ik het hier over heb. Hoe dan ook, een van de vrouwen wilde dat ik zou bidden dat beide voetbladen even lang zouden worden. Niet de voet zelf, maar de voetbladen. En ik leg mijn handen op haar voeten en spreek ze toe in de naam van Jezus, waarna na een paar gebedsronden beide even lang

zijn. Het is geweldig leuk om dit zowel persoonlijk te ervaren, maar ook om de reacties te zien van degenen voor wie je bidt. Tekenen en wonderen zullen degenen die geloven volgen, zo staat er geschreven in de Bijbel (Marcus 16:17), dus dit moeten we ook kunnen verwachten. Wat ze me daarna vroeg om te doen was een beetje ongewoon voor mij, maar misschien niet helemaal verrassend, gezien het feit dat ze net had meegemaakt wat waarschijnlijk haar eerste wonder was. Ze vroeg me om te bidden of beide voetbladen korter konden worden. Ik protesteerde een beetje, omdat men gewoonlijk niet om dit type genezing vraagt, om het zo maar te zeggen. Maar na een innerlijke dialoog met God besluit ik dat dit aankomt op haar geloof, dus ik zeg ja. Maar voordat ik begin, vraag ik haar vriendin om haar handen bovenop de voetbladen te leggen, waarna ik mijn handen weer over de hare leg voordat ik voor hen begin te bidden. En wat er dan gebeurt, is dat we allebei voelen dat haar voetbladen beginnen samen te trekken en korter worden. Ik heb de video destijds op [Youtube.com](https://www.youtube.com) geplaatst voor degenen die hem willen zien. Toen we klaar waren, waren beide voetbladen twee centimeter gekrompen, iets wat ze zelf ook bevestigde. Dit wonder was een van de dingen die in 2012 gebeurden en die ik me goed herinner. Het is altijd bijzonder om op deze manier getuige te zijn van Gods kracht (Hebreeën 2:4), iets waar ik in deze memoires eigenlijk niet zo veel over heb gedeeld.

Hoofdstuk 24

De schade uit 1980 (2012)

In 2012 maakte ik deel uit van een christelijke mannengroep waar we elke week samen baden en God zochten. Tijdens een van de bijeenkomsten vertelden twee van mijn broeders, *Broeder Thomas* en *Broeder Trond*, dat ze elk afzonderlijk een beeld van God voor mij hadden gekregen:

De een ziet mij met een schooltas en de ander ziet dat ik een stapelbed heb, d.w.z. een dubbel bed in de hoogte. En nu zeggen ze dat ik een «gat» of iets dergelijks van binnen heb uit deze tijd dat gedicht moet worden. Ze hadden gelijk; het was de periode na de scheiding van mijn ouders. Er is in die jaren veel mentale schade aangericht. Mijn vader dronk, en op een gegeven moment liet hij me in de auto achter en ging hij een bar binnen. Zulke dingen laten sporen na bij een kind, en dit veroorzaakte schade vanbinnen die ik vele jaren met me meedragen heb. Ik kon bevestigen dat dit ook de enige periode was waarin we een stapelbed hadden en dat mijn broer en ik een kamer deelden. De een zei ook dat ik onderin het stapelbed lag, wat klopte. Mijn broertje lag bovenin. Ze zeiden vervolgens dat ze het gat in mij zouden dichtten (Handelingen 8:17) en toen ze hun handen op mij legden, werd ik me onmiddellijk bewust van een gezoem als van een warmtepomp. Ik dacht bij mezelf: Heeft iemand een warmtepomp geïnstalleerd?! Dat was toch wel vreemd. Maar toen ze hun handen weghaalden, verdween het geluid. En het voelde alsof ik een nieuwe vrede in mij had gekregen (Markus 16:18).

— *Twee heiligen bidden voor mij in 2012*

Ik ben dankbaar dat God onze pijn ziet (Psalm 56:9). Zonder de gemeenschap met de heiligen, het lezen van Gods Woord en de lofprijs in Zijn nabijheid, kunnen we ook niet overgaan van het drinken van melk naar het tot ons nemen van vast voedsel (Hebreeën 5:12-14). Paulus onderstreept het belang van het groeien in Christus en het volwassen worden in God, zodat we niet zo gemakkelijk wankelen wanneer er uitdagingen komen. We herinneren ons de gelijkenis van de zaaier (Mattheüs 13:18-23), waarin sommigen het Woord van God direct met vreugde aannemen, maar wortels missen die hen door de tijd van beproeving kunnen dragen.

Hoofdstuk 25

Reinhard Bonnke (2012)

Aan het eind van 2012 ervoer ik dat de Heilige Geest zei dat ik naar een evangelisatieschool in Florida moest gaan – van alle plaatsen. Mijn vrouw wilde niet dat we dit uit eigen zak zouden betalen. Dat was het moment dat ik Eldbjørg en mijn schoonzus vroeg of zij de mogelijkheid en de wens hadden om te helpen met de reis naar *Christ For All Nations* in Florida.

CFAN werd in die tijd geleid door Reinhard Bonnke, een bekende Duitse evangelist die grote evangelisatiebijeenkomsten in Afrika heeft geleid waar tientallen miljoenen mensen geregistreerd zijn die Jezus hebben aangenomen (Romeinen 10:9-10). Toen God mij eerder dat jaar het visioen van de buurvrouw toonde, wist Hij blijkbaar dat zij zouden gaan helpen zodat ik naar Florida kon gaan en dat mijn vrouw hiertegen zou protesteren. Nooit eerder was ik in de VS geweest, en ik had er ook geen duidelijke interesse in, dacht ik, maar nee zeggen tegen God was niet iets waar ik achter kon staan. Gerd droomde dat Jezus kwam en haar vertelde dat de gave voor Hém was, wat mij enorm verheugde en mij vrede gaf over het feit dat ik het hen gevraagd had. Weinig wist ik op dat moment dat God een plan had gemaakt voor mijn werk voor Hem (Jeremia 29:11) en dat het allemaal dit jaar begon, vlak nadat ik mijn laatste weerstand tegen de Vader en Zijn werk voor mij had laten varen.

De Vader in de hemel moet geweten hebben dat ik in 2008 ja zou zeggen tegen Jezus en mijn weerstand tegen Hem in 2012 zou opgeven. Wanneer ik zie waarin God mij geleid heeft en profetisch gesproken heeft over zowel het verleden als de toekomst, begrijp ik dat we een werkelijk fantastische en tegelijkertijd geduldige Schepper hebben. Ik had een vermoeden van het soort werk waarvoor God mij zou inzetten, maar vandaag weet ik dat ik een evangelist ben. Mijn bediening is om mee te bouwen aan het lichaam van Christus en het evangelie te delen (Lucas 4:18).

En Hij heeft zowel apostelen aangesteld als profeten, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus, opdat wij geen jonge kinderen meer zouden zijn, die heen en weer geslingerd worden en meegesleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen om met listigheid tot dwaling te verleiden. Maar dat wij ons aan

de waarheid houdend in liefde, in alles toe zouden groeien naar Hem Die het Hoofd is, namelijk Christus. Vanuit Hem wordt het hele lichaam samengevoegd en bijeengehouden door elke verbinding die ondersteuning geeft, overeenkomstig de werking op de maat van ieder deel apart, zo brengt het lichaam de groei van het lichaam teweeg, tot opbouw van zichzelf in liefde.

— *De brief van Paulus aan de Efeziërs 4:11-16*

Het was helaas een feit dat mijn vrouw tegen mijn werk voor God streed en dit maakte het op momenten erg moeilijk om te dienen. Toen ik de financiële steun van onze zusters van boven de 70 jaar kreeg, bekritiseerde ze mij fel omdat ik het hen gevraagd had, ook al weigerde ze ons eigen geld hiervoor te gebruiken.

Er heerst vandaag de dag een miscultuur in Noorwegen waarbij een deel van de vrouwen zichzelf ziet als de leider van het gezin. Je geloof in Jezus Christus belijden maar in daden daartegenin werken, is jezelf ondermijnen. Wanneer een christen diverse atheïstische boeken gebruikt om de opvoeding van de kinderen te rechtvaardigen tegen de wens van de man in, wijst men niet alleen de wijsheid van God af, maar ook zijn geliefde. Dit is een overtreding van het huwelijksverbond. We zien deze onderstroom in de samenleving van vandaag ook terug in de *Vrouwenbeweging*. Het ironische is dat deze zelf is geworden als een dominante man in het gezinshuwelijk. Beide uitersten zijn verkeerd. We zijn geroepen om onze vrouw lief te hebben en te eren, maar eerst het Koninkrijk van God te zoeken:

Zoek liever eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen u erbij gegeven worden. Maak u dus geen zorgen over de dag van morgen, want de dag van morgen zal voor zichzelf zorgen. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen last.

— *Mattheüs 6:33-34*

Een andere trend in de huidige welvaartsmaatschappij is dat sommige vrouwen ook allerlei boeken over opvoeding en dergelijke lezen en de man overrulen in hoe hij zou moeten zijn en zich zou moeten gedragen. Men is nooit tevreden en wil de man meekrijgen naar *zelfontwikkelingscursussen* en dergelijke, terwijl het probleem is dat men niet eerst God zoekt. Dit is een kenmerkend trekje van een deel van de Noorse vrouwen en is niet in overeenstemming met wat God ons gegeven heeft. Een huwelijk is een verbond om te proberen elkaar lief te hebben, zelfs als men verschillend is. Niet proberen de ander zoveel mogelijk op jezelf te laten lijken.

Wanneer het onderwijs op de evangelisatieschool 's middags klaar was, gingen we vaak de straat op en baden we voor mensen, heel informeel en zonder duidelijke organisatie, maar meestal in kleine groepjes van twee tot vier personen. Ik herinner me in

het bijzonder een geval waarin we een prostituee ontmoetten. Ze had in de gevangenis gezeten en droeg een enkelband, terwijl ze tegelijkertijd een kogelfragment in haar voet had dat niet operatief was verwijderd. Het was allemaal een beetje surrealistisch, maar we deelden met haar en ze vertelde ons dat haar man veel had gebeden dat ze God zou ontmoeten. Toen we voor haar baden, zei ze dat op het moment dat ik mijn hand op haar voet legde (Markus 16:18), het voelde alsof het fragment uit haar voet ging. Of dat ook echt gebeurd is, weet ik niet, maar ik heb veel vreugdevolle dingen meegemaakt in de VS en ik zie dat de mensen daar veel meer openstaan voor voorbede en zoekend zijn naar God dan wat in de rest van het Westen gebruikelijk is. Waarom dat zo is, weet ik niet. De uitzondering zijn jongeren. Zij zijn meestal ook in Noorwegen makkelijk te bereiken om mee te delen en voor te bidden, en wanneer je hen in groepen ontmoet, worden genezingen en getuigenissen bij één van hen ook door hen allen waargenomen.

Het was fantastisch om de mogelijkheid te krijgen om deel te nemen aan de evangelisatieschool in Florida met Reinhard Bonnke. Wat ik me herinner, is dat de Heilige Geest me daar dingen liet zien waar ik jaren later nog dankbaar voor ben. We zagen fantastische genezingen plaatsvinden en hoorden getuigenissen die ons zowel opbouwden als inspireerden. Kortom, deze week was instrumenteel voor mij op de weg verder met God.

Ik was me er niet van bewust, maar God zou het volgende jaar verschillende mensen die op de evangelisatieschool waren gebruiken om te bevestigen en te helpen om mij naar Colorado Springs te sturen in 2013-2014. God had een plan en achteraf begrijp ik waarom Hij het op deze manier deed.

In deze tijd zie ik ook de contouren van een strijd onder sommigen van de heiligen om mij heen en er wordt achter mijn rug gesproken. Ik ben een uitgesproken evangelist en praat overal met mensen. Om de waarheid te zeggen kan ik behoorlijk hyperactief zijn en voel ik soms een vuur voor God van binnen branden (Jeremia 20:9).

Ik herinner me in het bijzonder een trip naar het Centraal Station van Oslo waar ik getuigde en voor mensen bad, en zag hoe de kracht van God door velen heen ging. Maar merkwaardig genoeg had ik hier een slecht geweten over toen ik terugkwam in Knarvik, totdat een broeder in de mannengroep zei dat God hem een beeld van mij toonde op het Centraal Station van Oslo met engelen om ons heen. Dat beeld nam echt de scherpste weg van een deel van de tegenstand die ik in die tijd helaas onder sommige heiligen ontmoette.

Als ik in de kracht van God wandel en kritiek krijg voor wat ik zie en waarvan ik getuige ben terwijl ik voor God werk, dan betekent dat dat sommigen niet in staat zijn geweest om over hun hart te waken en niet erkennen dat we verschillende gaven van de Heilige Geest hebben gekregen (1 Korintiërs 12:4-7). Ik moet zelf in staat zijn om me te verheugen over het feit dat andere broeders en zusters om me heen gaven hebben die ik niet heb. De Heilige Geest geeft, niet wij. Maar we moeten God eren met wat we ontvangen, en het

niet misbruiken voor macht of geld. Afgunst of woede jegens elkaar in het geloof zal zich als een vetlaag om ons hart leggen en zowel ons als de gemeente van God afstompen.

Apropos dat slapen en niet wakker zijn in de geest (1 Thessalonicenzen 5:6). Het is bij vlagen een beproeving geweest om te zien hoe Gods volk de zegeningen opeet die bedoeld waren voor de heiligen die uitgekozen zijn om voor God te werken.

Maar het pad van de rechtvaardigen is als een stralend licht, dat steeds helderder gaat schijnen tot de dag volledig is aangebroken. De weg van de goddelozen is als de diepe duisternis, zij weten niet waarover zij struikelen. Mijn zoon, sla acht op mijn woorden, neig je oor naar wat ik zeg. Laat ze niet wijken van je ogen, bewaar ze in het binnenste van je hart. Want zij zijn het leven voor wie ze vinden, en genezing voor heel hun lichaam. Bescherm je hart boven alles wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitingen van het leven. Doe valsheid van mond van je weg en houd bedrieglijke lippen ver van je.

— *Spreuken 4:18-24*

En dit is ons gegeven door onze Schepper, Jezus Christus, de Zoon van God en de door de Vader naar ons gezonden Mens. Er staat geschreven in het evangelie volgens Johannes:

In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet begrepen. Er was een mens door God gezonden; zijn naam was Johannes. Hij kwam tot een getuigenis om van het licht te getuigen, opdat allen door hem zouden geloven. Hij was het licht niet, maar was gezonden om van het licht te getuigen. Dit was het waarachtige licht, dat in de wereld komt en ieder mens verlicht. Hij was in de wereld en de wereld is door Hem gemaakt en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijne hebben Hem niet aangenomen. Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid.

— *Johannes 1:1-14*

Jezus is onze Schepper en wanneer we lezen over Mozes voor het brandende braambos, dan is het feitelijk zowel een engel van God als *Yahweh* die aan hem verscheen. Engel betekent 'gezondene' van God, precies hetzelfde als wat Jezus was: gezonden. Jezus vertelde ons dat wanneer we Hém zagen, we God zagen. We zien dat in de Hebreeuwse Bijbel het *Yahweh* is die tot Mozes spreekt. Het is ook *Yahweh* die wandelt met Adam en Eva in de Hof van Eden.

En de Engel van de HEERE verscheen aan hem in een vlam van vuur uit het midden van een doornstruik. Hij keek toe, en zie, de doornstruik stond in brand, maar de doornstruik werd niet verteerd. Mozes zei: Laat ik nu die kant op gaan om dit grote verschijnsel te bekijken: waarom de doornstruik niet verbrandt. Toen de HEERE zag dat hij die kant op ging om te kijken, riep God hem uit het midden van de doornstruik en zei: Mozes, Mozes! Hij zei: Zie, hier ben ik.

— *Yahweh tot Mozes - Exodus 3:2-4*

Wie is Yahweh? Dat is Jezus. Op dezelfde manier waarop Hij zich verborg voor de discipelen die naar Emmaüs gingen, was het Jezus die op aarde wandelde in de Hof van Eden en bij verschillende gelegenheden later, niet God de Vader, aangezien we de Vader niet met onze fysieke ogen kunnen zien en overleven (Exodus 33:20). We weten dat Jezus in gelijkenissen sprak en dit was zodat de Zijne zouden horen en begrijpen, en niet degenen voor wie het woord niet bedoeld was:

En de discipelen kwamen naar Hem toe en zeiden tegen Hem: Waarom spreekt U tot hen door gelijkenissen? Hij antwoordde en zei tegen hen: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is het niet gegeven. Want wie heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar wie niet heeft, van hem zal afgenomen worden zelfs wat hij heeft. Daarom spreek Ik tot hen door gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen en ook niet begrijpen. En in hen wordt de profetie van Jesaja vervuld die zegt: Met het gehoor zult u horen, maar beslist niet begrijpen; en ziende zult u zien, maar beslist niet opmerken. Want het hart van dit volk is vet geworden, en met de oren horen zij slecht, en hun ogen hebben zij gesloten, opdat zij niet op enig moment met de ogen zouden zien en met de oren horen en met het hart begrijpen en zij zich zouden bekeren en Ik hen zou genezen. Maar uw ogen zijn zalig omdat zij zien, en uw oren omdat zij horen. Want voorwaar, Ik zeg u dat vele profeten en rechtvaardigen verlangd hebben te zien wat u ziet, en zij hebben het niet gezien; en te horen wat u hoort, en zij hebben het niet gehoord.

— *Mattheüs 13:10-17*

Maar wat zegt Jezus over Zichzelf in *het Oude Testament en in de profetische boeken*? Na Zijn eigen opstanding bevestigt Hij dat als we openstaan voor de Schriften, we niet onverstandig en traag van hart zijn om te geloven wat de profeten in het Oude Testament zeiden:

En zie, twee van hen gingen op diezelfde dag naar een dorp dat zestig stadiën van Jeruzalem verwijderd was en waarvan de naam Emmaüs was. En zij spraken met elkaar over al deze dingen die voorgevallen waren. En het gebeurde, terwijl zij met elkaar spraken en van gedachten wisselden, dat Jezus Zelf bij hen kwam en met hen meeliiep. Maar hun ogen werden gehouden, zodat zij Hem niet herkenden. Hij zei tegen hen: Wat zijn dit voor gesprekken die u al lopend met elkaar voert en waarom ziet u er zo bedroefd uit? En de een, van wie de naam Kleopas was, antwoordde en zei tegen Hem: Bent U als enige een vreemdeling in Jeruzalem dat U niet weet wat daar in deze dagen gebeurd is?

— *Lucas 24:12-32*

En Hij zei tegen hen: Wat dan? En zij zeiden tegen Hem: De dingen met betrekking naar Jezus de Nazarener, Die een Profeet was, machtig in werk en woord voor God en heel het volk; en hoe onze overpriesters en leiders Hem overgeleverd hebben om tot de dood veroordeeld te worden, en Hem gekruisigd hebben. En wij hoopten dat Hij Het was Die Israël zou verlossen. Maar bovendien is het vandaag de derde dag sinds deze dingen gebeurd zijn. Maar ook hebben sommige vrouwen uit ons midden ons doen ontstellen. Zij waren vroeg bij het graf geweest, en toen zij Zijn lichaam niet vonden, kwamen zij en zeiden dat zij ook een verschijning van engelen gezien hadden, die zeiden dat Hij leeft. En sommigen van hen die bij ons waren, gingen naar het graf en bevonden het zo als ook de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen zij niet.

En Hij zei tegen hen: O onverstandigen en tragen van hart om te geloven al wat de profeten gesproken hebben! Moest de Christus dit niet lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan?

En Hij begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was. En zij kwamen dicht bij het dorp waarheen zij gingen, en Hij deed alsof Hij verder wilde gaan.

En zij dwongen Hem en zeiden: Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is gedaald.

En Hij ging naar binnen om bij hen te blijven. En het gebeurde, toen Hij met hen aanlag, dat Hij het brood nam en het zegende. En toen Hij het gebroken had, gaf Hij het hun.

En hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem, en Hij werd onzichtbaar voor hen.

En zij zeiden tegen elkaar: Was ons hart niet brandende in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende? En zij stonden op datzelfde uur op en keerden terug naar Jeruzalem.

En zij vonden de elf discipelen en hen die bij hen waren, bijeen, en dezen zeiden: De Heere is werkelijk opgewekt en is aan Simon verschenen.

En zij vertelden wat er onderweg gebeurd was, en hoe Hij door hen herkend was bij het breken van het brood.

Terwijl zij over deze dingen spraken, stond Jezus Zelf in hun midden en zei tegen hen: Vrede zij u.

En zij werden ontzet en verschrikt en dachten dat zij een geest zagen. En Hij zei tegen hen: Waarom bent u in verwarring en waarom komen zulke overwegingen op in uw hart? Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Betast Mij en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb.

En terwijl Hij dit zei, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn voeten. En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden en zich verwonderden, zei Hij tegen hen: Hebt u hier iets te eten? En zij gaven Hem een stuk gebakken vis en een stuk van een honingraat. En Hij nam het aan en at het voor hun ogen op.

En Hij zei tegen hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen.

Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen.

Hoofdstuk 26

Bijbelschool in de VS (2013)

In de loop van 2012–2013 sprak de Heilige Geest duidelijk tot ons dat we naar de bijbelschool moesten gaan. Ik herinner me dat ik Vader om een sabbatsjaar vroeg, en dit was Zijn antwoord aan mij. Het kwam niet helemaal uit de lucht vallen, hoewel het niet het antwoord was dat ik had verwacht. Op dat moment besepte ook mijn vrouw dat het de bedoeling was dat we aan een bijbelschool in de VS zouden beginnen. Meer specifiek *Charis Bible College* in Woodland Park, gelegen in de *Rocky Mountains* bij Colorado Springs. Dit werd mij rechtstreeks door Vader verteld toen ik in de VS was voor een korte evangelisatieis naar Denver. Een echtpaar dat de evangelisatieschool in Florida had gevolgd, zat achter de organisatie. Ik had tickets geboekt en was zenuwachtig of ik wel het juiste had gedaan, en mijn vrouw protesteerde deze keer niet. Ik dacht bij mezelf dat ik wel een beetje gek was om voor de tweede keer in zo'n korte tijd naar de VS te reizen voor een verblijf van slechts een paar dagen, maar gelukkig kreeg ik bevestiging voordat ik vertrok. Het is een beetje zoals Petrus (Matteüs 14:29-31). Je hebt het gevoel dat je uit de boot stapt en op het punt staat te zinken voordat God je hand pakt en je weer omhoog trekt:

Indien echter iemand van u wijsheid tekortkomt, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden. Maar laat hij er in geloof om vragen en niet twijfelen. Wie immers twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt. Want zo iemand moet niet denken dat hij iets ontvangen zal van de Heere. Hij is een dubbelhartig man, onbestendig in al zijn wegen.

— *Jakobus 1:5-8*

Soms ben ik natuurlijk onzeker of ik het echt goed heb gehoord wanneer ik handel naar wat de Heilige Geest mij ingeeft, maar wanneer ik bevestiging krijg, voel ik gewoonlijk vrede over de keuze. De bevestiging kwam deze keer van de Heilige Geest, die mij een deel van de naam vertelde van degenen bij wie ik zou overnachten. De naam van de politica *Kaci Kullman Five* stond in mijn geheugen gegrift en later zag ik dat zij *Kaci Robbins* heetten, dus ik begreep dat het van de Heilige Geest kwam. Ik kende hen niet, maar zij waren ook op de school met Reinhard Bonnke geweest en woonden in Colorado Springs. Niet alleen dat, maar zij waren indirect door mij gezegend toen een andere broeder, *Mike Sanchez*, ook van de evangelisatieschool, bij een eerdere gelegenheid voor genezing

van Daniel had gebeden nadat ik hem daartoe had aangemoedigd. En God had het zo gepland dat de stad waar dit echtpaar woonde de plek was waar de bijbelschool gevestigd was, wat ons allen tot zegen was.

Daniel Robbins and zijn vrouw uit Colorado Springs kenden mij niet voordat ik daar aankwam, ook al waren we in 2012 op dezelfde school geweest bij CFAN en Reinhard Bonnke. Maar God gebruikte hen om mij de school te laten zien en mijn begrip te openen voor wat er het komende jaar zou gaan gebeuren.

Ik wist dat ik naar Denver moest gaan omdat de Heilige Geest dit tegen mij had gezegd en Hij bevestigde het via een zuster in het geloof uit de VS. God liet haar het echtpaar Anh Le en Michelle zien, de organisatoren van deze evangelisatiebijeenkomst, toen zij God erom vroeg. Zij wist niet dat God mij de naam *Denver* al had gegeven.

Ik nam deel aan de evangelisatiebijeenkomst in Denver. Er was een open podium en ik maakte deel uit van de groep die getuigenissen deelde en bad voor degenen die naar het evenement kwamen. Pastor *Bryan Schwartz* leidde de praktische zaken en plotseling sprak hij tot mij en zei iets als: «*Je bent diepzinnig, maar het is niet belangrijk of je diepzinnig bent of niet*». Hij kende mij niet, maar *Marcus Wick* zei in 2014, een paar jaar later, ook iets vergelijkbaars tegen mij. Het betekent alleen dat God zag dat ik diep in de Schriften dook en Hem zocht voor de waarheid, maar dat ik ook anderen niet moet oordelen die dat niet doen. De heiligen hebben allemaal hun eigen plaats in Gods huis en zijn verantwoordelijk voor het volgen van Jezus, de Beginner van hun geloof. Echter, alle boeken en ervaringen die ik in 2008-2012 had, leidden mij naar een punt in de tijd waarop ik mijn verzet tegen God opgaf, en dit gebeurde in mei 2012. We bevinden ons nog steeds in Denver en rijden heen en weer tussen het huis in Colorado Springs en het evenement, een goede anderhalf uur of zo.

We hebben wat vrije tijd en dat is wanneer Daniel Robbins besluit mij wat rond te leiden in Colorado Springs. Ik begreep dat ik in een "Bible Belt" was terechtgekomen met veel activiteit voor God. En terwijl we bij een van de verkeerslichten op groen stonden te wachten, opende God mijn verstand en liet mij zien dat we naar *Charis Bible College* moesten gaan. Onmiddellijk voelde ik een vrede over Andrew Wommack, die de school leidde, en ik kon in mijn innerlijk geen nee zeggen tegen Vader, ook al had ik later moeite om alles te verwerken toen ik weer thuiskwam. Toch was ik een beetje *paf*, als ik het zo mag zeggen, en ik vertelde het aan onze broeder die de auto bestuurde, waarop hij God prees. Het was allemaal een beetje onwerkelijk en ik wist op geen enkele wijze hoe het financieel geregeld moest worden, aangezien we al honderdduizend in de min stonden door de verkoop van het huis op Frekhaug. Daarin lag ook *mijn uitdaging*, dacht ik: de middelen om naar de bijbelschool te gaan.

Op dat moment woonden we onderaan de Galtenesveien in een gehuurd appartement, precies zoals God aan mijn vrouw had bevestigd voordat we de toezegging kregen.

De eigenaar was een voormalige vriend van haar, een predikant van de Noorse Kerk in Loddefjord. Weinig wist ik dat de reden dat we het huis een jaar eerder hadden verkocht, was dat God in de jaren daarna een pad voor ons had uitgestippeld, en dat dit de reden was dat *Broeder Thomas* zo duidelijk had gezegd dat het verkopen van het huis het juiste was om te doen.

We gaven veel weg van wat we in het huis op Fosse op Frekhaug hadden voordat we het verkochten, en in dat verband kwam er een man bij ons die de stereo-installatie kreeg. Ik deelde openlijk met hem en wat hij vervolgens vertelde was dat zijn huis bezeten was. Ik zocht hem later op, maar daarvoor vermaande God mij feitelijk al voordat ik ging. God vroeg mij om **gehoorzaam** te zijn (1 Samuel 15:22), maar in mijn onvolwassenheid nam ik de ernst daarvan niet ter harte. Ik bezocht vervolgens de persoon met onreine geesten in huis en kreeg het voor elkaar om de problemen die deze persoon had te bagatelliseren, hoewel ik had moeten begrijpen dat dat fout was. Hij had doodskoppen op zijn kussens en veel wapens aan de muur hangen. Hij zei dat het 's nachts zo heftig was dat zelfs geprobeerd werd het dekbed van het bed te trekken. God vermaande mij, maar ik was onvolwassen. Wat ik had moeten zeggen was: Doe alles wat met de dood te maken heeft weg uit je huis, want de onreine geesten zoeken rust (Matteüs 12:43-45), heb berouw over je zonde voor God (1 Johannes 1:9), zeg ja tegen Jezus en laat je opnieuw geboren worden. Ik moet erkennen dat als ik wil functioneren in mijn bediening, ik Vader moet gehoorzamen en niet mensen, iets waar ik de afgelopen jaren beter in ben geworden. Velen proberen hun zonde of hun harde hart voor het evangelie en Gods werk goed te praten, en Vader heeft mij hierin aangescherpt.

In totaal spraken vijf personen profetisch tot mij over de bijbelschool in de VS (1 Korintiërs 14:3). Daarnaast kwam wat God mij liet zien toen Hij mijn verstand opende, misschien een beetje op dezelfde manier als bij de apostel Lukas:

Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen...

— *Lukas 24:45*

Een van degenen die tot mij spraken was een zuster in het geloof, *Zuster Amy*. Zij is getrouwd, heeft vier kinderen en woont in de VS. Zij heeft een evangelische roeping. De tweede was *Ikem Grigsby*, een fulltime evangelist. Er was ook een gelovige uit mijn eigen gemeente, *Broeder Trond*, die rechtstreeks tot mij sprak dat hij het woord "Bijbelschool" hoorde, evenals dezelfde evangelist op bezoek, die meende dat de Heilige Geest dit zei toen hij bij ons thuis was. De familie Robbins in de VS was ook op de evangelisatieschool in Florida geweest met Reinhard Bonnke. *Zuster Amy* had ook eerder ervaren dat God haar mijn hele gezin met hun volledige bepakking in de VS liet zien, iets waarvan ik op dat moment dacht dat het nauwelijks kon kloppen. Dit was enige tijd vóór de evangelisatiereis naar Colorado en Denver.

Na de korte evangelisatiereis zou je denken dat ik er nu vertrouwd mee was om naar de VS te reizen en de bijbelschool te gaan volgen. God had mij de school laten zien, maar hoewel ik Vader om een sabbatsjaar had gevraagd met tijd om Zijn Woord te bestuderen, zette ik de stap pas volledig toen de laatste bevestiging kwam. Een van de personen die ook rechtstreeks tot mij sprak was *John Natele*, ook uit de VS. "Dit is toeval," dacht ik nog, maar ik werd gevraagd deel te nemen aan een conferentiegesprek waarin John Natal tot ons allen sprak met woorden van kennis van God, en het werd door een andere deelnemer aan de evangelisatieschool bevestigd dat John werkelijk een profetische gave had, iets waar ik nu zelf ook inzicht in kreeg:

Je werk hier is klaar. Stap op het vliegtuig.

— *John Natale zei profetisch tegen mij*

John wist helemaal niets van mij en zeker niet dat God mij vroeg om naar de bijbelschool in de VS te gaan, dus ik voelde mijn hart sneller kloppen, als ik het zo mag zeggen. Na al mijn ervaringen zou je denken dat ik in staat zou zijn om hier rustig onder te blijven, maar dat was ik niet. Onze banen opzeggen en op God vertrouwen was een grote stap, zeker omdat we op dat moment drie kinderen hadden.

Er kwam een punt waarop ik en mijn vrouw besloten God om een bevestiging te vragen dat we werkelijk naar de VS moesten gaan voor de bijbelschool. En wat er dan gebeurt, is dat *Ikem Grigsby* slechts een paar dagen daarna voor het eerst via Facebook contact met mij opneemt en vertelt dat hij een droom heeft gehad waarvan hij de betekenis niet begrijpt. Hij zei dat ik centraal stond in de droom en hij dacht dat deze misschien voor mij was. Hij was zelf fulltime evangelist, door God geroepen vlak voordat orkaan *Katrina* in 2005 Florida trof en zij hun huis met alles wat ze bezaten verloren:

Ikem loopt heen en weer tussen het huis en de auto en pakt deze vol met bagage. Hij krijgt dan een oproep van mij op zijn telefoon, maar wanneer hij probeert op te nemen, is er plotseling geen contact meer met de beller (mij). Hij en zijn vrouw rijden vervolgens naar het vliegtuig en missen bijna de vlucht. Wanneer ze landen, krijgt hij een dozijn sms-berichten van mij op zijn telefoon, maar ze waren allemaal leeg.

— *De droom van Ikem Grigsby uit 2013*

Ikem wist niet waar de droom over ging en nam contact met mij op omdat hij mij kende van de evangelisatieschool in Florida in 2012 en we deel uitmaakten van dezelfde Facebook-groep. Hij merkte ook op dat er veel meer bagage was dan gebruikelijk wanneer hij alleen reist. Ik begreep onmiddellijk de betekenis van de droom en mijn vrouw vroeg zich af wat ik met de zaak had gedaan?! Ik was een beetje perplex omdat ik haar al

had verteld wat God had gezegd en we moesten het eerst eens worden voordat we ons zouden aanmelden. In werkelijkheid was het eigenlijk mijn ongeloof dat mij had tegengehouden om ons aan te melden, omdat we op dat moment geen geld hiervoor hadden. Welnu, we worden het eens dat we ons aanmelden bij de school (Hebreeën 11:1). De reactie van de school was dat ze bewijs van de bank nodig hadden dat we onszelf in de VS konden onderhouden. Dat hadden we niet, dus ik zei hen dat God ons gevraagd had ons aan te melden, waarop ik als antwoord kreeg dat ze de aanmelding zouden behandelen in het geloof dat Gods woord vervuld zou worden. Weinig wist ik dat *de lokale ondernemer* die in 2009 bij ons was gekomen, nu de bouwvergunning via de gemeenteraad rond had gekregen. Kort voordat de deadline voor het sturen van de bankbevestiging verliep, belde hij en zei: «nu kun je komen om het contract te ondertekenen». Ik ben misschien een beetje simpel, maar na zo'n lange behandeltijd in de zaak was het bijna verrassend dat het geld hiervandaan zou komen. Op weg naar de afspraak word ik plotseling een beetje angstig en *riep het uit naar God* dat we toch onmogelijk naar de VS konden gaan met 3 kinderen en 2 volwassenen met wat we overhielden na de verkoop van de kavel. Dat was tenminste wat ik dacht. Ik herinner me dat ik dit zei vlak voordat ik de Hagelsund-brug tussen Flatøy en Knarvik overstak (Spreuken 3:5-6). En wat er toen gebeurde, was dat hij tijdens de afspraak vroeg of we er ook voor voelden om de rest van de kavel aan hem te verkopen. Dus summa summarum kwamen we overeen dat hij het deel dat bestemd was voor woningbouw kon kopen, evenals de rest van de kavel die nog steeds LNF-gebied was. We spraken ook af dat hij de betaling in drieën zou splitsen en hij accepteerde dwangsommen van 1000,- per dag als een deelbetaling op de afgesproken datum uitbleef. En we hielden er bijna 1,1 miljoen Noorse kroon aan over, wat ongelooflijk mooi was en een zegening die God van tevoren al had geweten. We zijn werkelijk door God gezegend, zowel met wonderen in lichaam en geest, maar ook met financiële wonderen (Filippenzen 4:19). Dit kan ik niet ontkennen. Dit doet mij reflecteren over waarom ik niet gewoon ja zei en mij meteen aanmeldde, en de reden daarvoor was mijn eigen ongeloof.

In mijn hoofd dacht ik: «*We hebben immers geen geld*». Maar het probleem was niet het financiële, maar mijn ongeloof in Gods woord (Marcus 9:24). Ik begon niet met de aanmelding voor de Bijbelschool omdat ik niet in geloof wandelde dat dit goed zou komen. Wanneer God gesproken heeft en dit bevestigd is, dan heb je een probleem met je geloof en moet je dat niet op een andere manier proberen goed te praten.

— *Mijn eigen ongeloof toen God sprak over de bijbelschool*

Alle voorbereidingen voor de school worden getroffen en we zeggen onze banen in Bergen op. Ik als systeemontwikkelaar bij Noklus en zij als lerares, en in oktober 2013 vertrekken we naar de VS naar Charis Bible College in Colorado Springs. In de droom waarin

Ikem Grigsby bijna het vliegtuig miste, kwam dat doordat we het visum voor onze jongste dochter Engeline pas 3 dagen voor vertrek kregen, dus het was op het nippertje dat we het daadwerkelijk haalden. We maken een tussenlanding op IJsland en vliegen daarna door naar Denver in de VS. We hebben een enorme berg bagage bij ons en de kinderen stonden naast de karren die tot de nok toe geladen waren op het vliegveld. Het was een bezienswaardigheid op zich, denk ik. We installeren ons in Colorado Springs voordat we aan de Bijbelschool beginnen. Al op de eerste dag kregen alle eerstejaarsstudenten een medaille. Er werd gezegd dat het een prestatie op zich was om zover gekomen te zijn, wat ook echt zo was. Charis Bible College in Colorado Springs bleek achteraf de enige school van Andrew Wommack te zijn die internationale studenten aannam, wat God natuurlijk van tevoren wist (Romeinen 8:28).

Het is helemaal aan het einde van 2013, vlak voordat de school de nieuwe gebouwen in Woodland Park opent en Kerstmis nadert. De lessen gaan gewoon door en het is nu net pauze. We zijn nog steeds in de oude gebouwen beneden in Colorado Springs.

Hier zul je volgend jaar niet zijn.

— *Ik zit op school en de Heilige Geest zegt*

Ik dacht bij mezelf dat dit absoluut niet de Heilige Geest kon zijn, dus ik protesteerde heftig tegen wat er gezegd werd. Soms ben ik zo kinderachtig, helaas. Maar toch, het was uit Zijn goedheid dat God het zo deed, iets wat ik pas later in 2014 zou begrijpen. We hadden een geweldige tijd op de school. Mijn vrouw volgde de avondschool en ik de dagschool, en we wisselden elkaar af in het oppassen op de kinderen.

Ik kies ervoor om niet openlijk te delen over een traumatische gebeurtenis die in die tijd in de VS plaatsvond terwijl we met honderd kilometer per uur op de snelweg reden. Wat ik wel kan zeggen, is dat de persoon in kwestie weigerde verantwoordelijkheid te nemen. De persoon kwam op geen enkele wijze met excuses en begreep niet welke schade deze handeling had kunnen veroorzaken.

Hoofdstuk 27

Charis Bible College (2014)

We waren in 2014 aanbeland en Charis Bible College heeft haar nieuwe gebouw in Woodland Park geopend, en het onderwijs voor de eerstejaarsstudenten vindt daar in de grote zaal plaats. De constructie is luchtig, met een houten draagconstructie met prachtige bogen die hoog boven ons uittorenen. Amerikanen zijn over het algemeen goed in inrichting en dit was een prachtige houten constructie waarbij één kant van de ruimte een reusachtig panoramavenster had met uitzicht op Pikes Peak op 4302 meter boven zeeniveau. Woodland Park lag op 2580 meter hoogte, dus dit was best bijzonder. Zelf woonden we op 2300 meter en we waren de eerste maanden van ons verblijf daar wat kortademig als we de trap opliepen en dergelijke.

De school gebruikt de Bijbel als belangrijkste lesmateriaal, maar we krijgen mappen uitgereikt met een thematische indeling van de leerstof en na elk thema doorlopen we altijd een eenvoudige test om te zien of we de stof tot ons hebben genomen. Er worden regelmatig conferenties georganiseerd en een thema dat vaak terugkeert op *Charis Bible College* is genezing en Gods genade. Niet genade om te zondigen, maar Gods genade voor de zondaar die naar het kruis komt en zijn eigen ik en zijn weerstand tegen God neerlegt. Ik heb dit niet zo vaak genoemd, maar ik heb veel wonderen gezien wanneer ik voor mensen heb gebeden en dit is ook waar Andrew Wommack over deelt: Gods genade-gaven aan ons mensen en hoe genezing natuurlijk is om te verwachten voor de heiligen (Jakobus 5:14-15). God wist dit en ik voelde me wat dat betreft *erg thuis* hier op de Bijbelschool. Mijn vrouw hield waarschijnlijk van alles wat praktisch was rond de reis, de planning en in het algemeen van een nieuwe plek met nieuwe vrienden en activiteiten. Een waarschuwingssignaal in deze tijd is dat zij niet graag samen met mij in de Bijbel leest en snel ongeduldig en geïrriteerd raakt wanneer ik praat over wat de Schrift zegt, of vertel over de dingen die God mij geeft of de gezangen die ik zie.

We doorlopen het schooljaar en het gezin begint tegelijkertijd op zondag naar een gemeente in Woodland Park te gaan waar ook bijeenkomsten voor kinderen zijn. Tijdens de lessen spreekt een van de Bijbelleraren, *Greg Mohr*, midden in het onderwijs rechtstreeks tot mijn ex-vrouw. Ik had veel geluk, want van al het onderwijs worden audio-opnamen gemaakt. Weinig of niemand kende de uitdagingen waar ik en mijn toenmalige vrouw doorheen gingen, maar zij had mij herhaaldelijk bekritiseerd of mij tegengewerkt in het werk voor God. Het geheel was eigenlijk een paradox, aangezien zij en haar familie belijden gelovig te zijn. Niettemin zegt Greg Mohr wat ik zelf niet wilde uitspreken. Greg

Mohr kende mijn ex-vrouw op geen enkele wijze toen hij tot haar sprak, dus dit kwam om het zo maar te zeggen uit de lucht vallen:

God gaat ongelooft uit je **wegvagen** en je naar een dergelijke gunst en dergelijke zegening en een dergelijk geloof voor financiën brengen. En God gaat het er volledig uitvagen, en Hij gaat je krachtig gebruiken, niet alleen op het gebied van financiën, maar ook op het gebied van genezing. **En God gaat je machtig gebruiken als je Hem laat. Als je Hem toestemming geeft om dat te doen.** En ik annuleer de opdracht van de vijand tegen jou en elke negatieve ervaring die heeft geprobeerd je van de weg te krijgen. Je Vader houdt van je en Hij verlangt ernaar Zijn zegening over je leven uit te storten. Je zult dit gaan ervaren en je zult anderen helpen om dit te ervaren. Amen? Amen!

— *Greg Mohr sprak tot mijn vrouw*

Toen *Marcus Wick* enkele maanden later zei dat God ons scheidt, werd het duidelijk dat zij al besloten had om te gaan scheiden. Het was de bedoeling dat we samen zouden functioneren, als één lichaam (Efeziërs 5:31), maar God had gezien hoe de zaken ervoor stonden. Moge God genade hebben voor hen die zich laten verleiden door de verleidingen van deze wereld:

Voorwaar, Ik zeg u: Als u zich niet verandert en wordt als de kinderen, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan. Wie zich dan zal vernederen als dit kind, die is de belangrijkste in het Koninkrijk der hemelen. En wie zo'n kind ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij. Maar wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, doet struikelen, het zou beter voor hem zijn als een molensteen om zijn hals gehangen werd en hij gezonken was in de diepte van de zee. Wee de wereld vanwege de struikelblokken, want het is noodzakelijk dat er struikelblokken komen; maar wee die mens door wie het struikelblok komt! Als dan uw hand of uw voet u doet struikelen, hak hem af en werp hem van u weg. Het is beter voor u kreupel of verminkt tot het leven in te gaan, dan met twee handen of twee voeten in het eeuwige vuur geworpen te worden. En als uw oog u doet struikelen, ruk het uit en werp het van u weg. Het is beter voor u met één oog tot het leven in te gaan, dan met twee ogen in het helse vuur geworpen te worden.

— *Mattheüs 18:3-9*

Wanneer een persoon overgaat tot psychologische manipulatie om iemand te laten twijfelen aan zijn eigen beoordelingsvermogen, waarneming of geheugen, dan staat dit bekend als gaslighting en is dit in wezen een zeer ernstige zaak.

Aan het einde van het schooljaar moest ik de zomerschool volgen, omdat we in het wintersemester waren gestart en niet in de herfst. Mijn vrouw en de kinderen gingen in de zomer van 2014 op vakantie naar Noorwegen en dachten dat ze terug zouden komen voor de start van het volgende schooljaar, maar vanbinnen voelde ik dat er iets niet klopte. Ik herinnerde me toen niet dat de Heilige Geest eerder dat schooljaar tegen me had gesproken en had gezegd dat ik er het volgende jaar niet zou zijn. Ook had ik dit niet openlijk aanvaard.

We besluiten om niet door te gaan naar het tweede schooljaar. Daarna verhuizen we naar Levanger, naar haar wens. Ik was verdrietig dat we na één jaar stopten. Wat er vervolgens gebeurt, is dat slechts twee tot drie weken voordat ik terugreisde uit de VS, vier van de heiligen tot mij spraken. Een van hen was in de gemeente waar we dat jaar naartoe waren gegaan. Het was mijn laatste gemeentebijeenkomst daar en ze hadden net voor mij gebeden. Ik stond op het punt om naar achteren in de zaal te lopen toen een van de heiligen, een profeet, opstond en uit het niets sprak over verschillende dingen die ik voor God zou gaan doen. Een deel van wat er gezegd werd, was dat ik naar verschillende landen in Europa zou reizen en hij zei dat mijn werk veel groter zou worden dan ik zelf verwachtte. Hij had zelf op Charis gezeten, evenals zijn vrouw uit Frankrijk. Het waren krachtige woorden en ik was hierdoor volledig overrompeld. Zijn woorden zouden later bevestigd worden door anderen in God (2 Korintiërs 13:1).

De volgende twee die tot mij spraken, waren het echtpaar *Marcus en Sharon Wick*. Zij hadden ook samen met mij op Charis gezeten en ik was *toevallig* op dat moment bij hen op een huissamenkomst met enkelen van de Bijbelschool, de eerste en enige keer dat ik daar een huisgroep met hen heb bijgewoond. We waren vreemden voor elkaar, behalve dat we elkaar herkenden. Zowel hij als zij spraken tot mij met woorden van God.

God liet Marcus zien dat ik diep in Gods Woord had gegraven, maar dat naast familie mij had bekritiseerd om de keuzes die ik voor God had gemaakt. God was hier niet blij mee. Wat de profeet ziet, is een trein met mij voorop. En God zegt dat Hij de wagons achter mij gaat afkoppelen en het gewicht daarvan zal wegnemen, zodat ik voor Hem aan de slag kan gaan. Het seizoen voor dit werk zou spoedig beginnen, zo werd mij verteld. Sharon gaf me ook een bevestiging dat de komende tijd erg moeilijk zou worden en dat het zou voelen alsof alles volledig tot stilstand zou komen, maar dat grote dingen tijd nodig hebben om momentum op te bouwen. Marcus zegt ook dat hij een rivier over mij heen ziet stromen met zegeningen van God (Psalm 46:4), iets wat later ook is bevestigd.

— *Marcus en Sharon Wick in 2014*

De laatste persoon was *Jeffrey Hardwick* en hij had ook eerder op Charis gezeten. Ik was uitgenodigd voor pizza en hij was een van de genodigden. Zonder mijn achtergrond te kennen, vroeg hij of hij een woord van God met mij mocht delen. Hij zei onder andere dat God mij de gave van «*creatieve wonderen*» had gegeven (Johannes 14:12). Ik heb hier niet eerder over geschreven, maar ik ben er getuige van geweest dat botten en dergelijke binnen seconden groeiden of langer werden, en ik wist heel goed wat hij bedoelde. Hij zei ook dat ik creatief was aangelegd en dat God erg blij was dat ik bevestiging zocht voordat ik belangrijke keuzes maakte.

Ik dacht dat ik God in de steek had gelaten, maar mijn verdriet werd in vreugde veranderd toen ik nu begreep dat mijn werk niet klaar was. Ik begreep dat God de problemen die mij tegenhielden zou wegnemen (Romeinen 8:28), maar niet dat God ons drie jaar later daadwerkelijk zou scheiden. Dit is de eerste keer tot op dat moment dat God binnen zo'n kort tijdsbestek door vier gelovigen tot mij heeft gesproken. Het was ook dit jaar dat ik kennismakte met Jangili uit een Aziatisch land, en ons werk en onze broederlijke vriendschap begonnen in dit jaar.

Hoofdstuk 28

Terug naar Noorwegen (2015)

We waren in 2015 aanbeland en ik was werkloos. Als we hadden geprobeerd om een jaar extra te blijven, zou ik mijn recht op een werkloosheidsuitkering hebben verloren. NAV wees de aanvraag in eerste instantie zelfs af, en deze werd pas goedgekeurd nadat ik bezwaar had gemaakt tegen het besluit. Ik had op dat moment een solide opleiding en mooie ervaring, maar ik had moeite om een baan te vinden. Ook leken werkgevers niet onder de indruk van het feit dat ik naar een bijbelschool was geweest; ze hadden liever gezien dat ik een gewone ongelovige was. Ik begrijp dat mijn cv in hun ogen een gat heeft, en niet alleen een technisch gat. Dit werd mij in dat opzicht zowel indirect als direct verteld.

Uit frustratie over het feit dat ik geen werk had, begon ik dit jaar te schrijven aan een tekst waarin ik deel wie Vader is en wat Hij voor ons heeft gedaan. Dat zou zich ontwikkelen tot veel meer dan ik me had kunnen voorstellen. Te midden van dit alles kregen we nog twee zonen en er is nu extra leven in de brouwerij in het appartement, om het zo maar te zeggen. Jongens en meisjes verschillen daarin een beetje. Niet alleen is er leven in de kamers, maar ook in de muren, aangezien de huisbaas een muizenprobleem heeft. Een beetje frustrerend met het oog op de hygiëne, maar ook spannend voor de kinderen, en het was met een mengeling van angst en vreugde dat ze de kastdeur onder de gootsteen openden waar de muizenval stond. Er zijn veel mooie momenten met de kinderen, maar het feit dat ik geen *werk* had, was nieuw en uitdagend. Op dat moment vermoedde ik dat wat in 2012 door *Kvinneforum Nordhordland* was gezegd, mogelijk over dit project ging waar ik hier aan begon, maar ik wist het niet zeker. Ik vond vreugde in het schrijven, net als nu. Dit jaar is ook de eerste keer dat ik op zendingsreis ga naar een Aziatisch land en zie hoe mensen genezen worden, bevrijd worden van lijden en Jezus aannemen (Handelingen 1:8). Het was een geweldige reis, maar ook uitdagend omdat ik er niet altijd in slaagde me passief op te stellen. Ik deel graag, zowel te pas als te onpas, en wanneer een van de managers van het hotel getuige is van wonderen en zijn vrouw genezen ziet worden, is het niet uitgesloten dat er wat gedoe met de autoriteiten kan ontstaan. Ik was niet binnengekomen op een religieus visum, dus het was nogal spannend, om het zo maar te zeggen. Ik stond daar met twee personeelsleden, beiden christen, en we gingen naar een vrouw en haar dochter die in de garage naast het hotel woonden. De dochter had eerder in tongen gesproken, maar was dit kwijtgeraakt. Ze had een abnormaal sterke groei en de moeder vroeg ons voor haar te bidden. Terwijl we bidden, barst de dochter plotseling

uit in krachtige tongentaal die mijn nekharen overeind deed staan. Er gebeurde veel, kort gezegd, maar het was fantastisch, zij het een beetje zenuwslopend!

Geliefden, u bent altijd gehoorzaam geweest toen ik bij u was. Wees het des te meer nu ik niet bij u ben. Werk aan uw eigen redding met ontzag en beven, want het is God die in u werkzaam is, zowel in het willen als in het handelen, overeenkomstig zijn welbehagen. Doe alles zonder morren en zonder tegenstribbelen, zodat u onberispelijk en zuiver bent, kinderen van God, smetteloos te midden van een krom en verdraaid geslacht. **U schittert onder hen als sterren aan de nachtelijke hemel, terwijl u vasthoudt aan het woord des levens.** Dan kan ik op de dag van Christus trots zijn omdat ik me niet voor niets heb ingespannen en niet voor niets heb gezwoegd. En ook al wordt mijn bloed als een offer uitgegoten bij het offeren en het dienen van uw geloof, toch ben ik blij en verblijd ik mij met u allen. Wees ook u daarom blij en verblijd u met mij.

— *Filippenzen 2:12-18*

Er waren nu zeven jaar verstreken sinds ik wedergeboren werd. Ondanks alle ervaringen die ik in die tijd had, was ik niet zeker van mijn eigen geboorte in de geest. God moet dit vanaf het begin hebben geweten, want de ervaring die ik had met het krijgen van een visioen waarin ik in een ei stond, was een beeld van mijn eigen geest in God. Sinds die ervaring had ik echter getwijfeld aan wat ik zag. We zijn in 2015 en God staat op het punt mij te antwoorden op wat ik had ervaren. We waren met een groep van De Heiligen die het evangelie deelden op straat in Trondheim en ik liep met twee andere broeders toen ik voelde dat ik werd getrokken naar een groep mensen op Trondheim Torg. De ene broeder weigerde met ons mee te gaan omdat er drie schaars geklede jonge dames stonden samen met een jonge man, en hij verdween snel bij ons vandaan. We liepen rond en toen we ons naar hen toekeerden, voelde ik een pijn of een vreemd gevoel in mijn rechterarm en schouder. Ik vroeg of iemand van hen problemen had met de rechterarm of schouder en onmiddellijk bevestigde de jonge man dit. De jonge dames raakten een beetje in paniek, om het zo maar te zeggen, maar we stelden hen gerust. We vertelden dat we met Jezus kwamen en deelden het evangelie, en dat dit een genadegave van God was, het voelen en horen van de Heilige Geest. We baden vervolgens voor de jonge man en hij vertelde ons dat hij *Azariah* heette en jeugdpastor was in de internationale gemeente Betel hier in Trondheim. Hij vertelde ook dat hij voor de eerste keer in zijn leven de Heilige Geest *hoorbaar* tot hem had horen spreken:

Neem drie eieren mee en ga naar het centrum van (Trondheim)!

— *De Heilige Geest sprak tot Azariah in 2015*

Hoorbaar betekent dat men met het oor hoort en niet in de geest. En dit verraste ons allemaal, niet alleen Azariah. Hij wist niet wat er zou gebeuren en waarom hij naar het centrum moest gaan, dus de Heilige Geest moest de boodschap twee keer herhalen voordat hij daadwerkelijk de drie eieren meenam en naar het centrum ging. Hij vond daar niets en hij merkte op dat hij op de terugweg een iets andere route nam dan hij gewoonlijk deed. En dat was toen wij kwamen en met hem spraken. Ik zei dat «**de eieren nieuw leven betekenen**» en was blij voor hem in deze situatie. Pas toen ik de trein terug nam naar Levanger, drong het tot me door wat er werkelijk had plaatsgevonden. Ik begreep dat de Vader in de hemel na zeven jaar nu mijn vraag had beantwoord over wat het visioen van mijzelf in het ei in 2008 betekende.

Hij zal je beschermen met zijn vleugels, onder zijn wieken vind je een schuilplaats. Zijn trouw is een veilig schild.

— *Psalm 91:4*

En dit bevestigt Jezus ook in Matteüs:

Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt en stenigt wie naar haar toe zijn gestuurd! Hoe vaak heb ik je kinderen niet bijeen willen brengen zoals een hen haar kuikens verzamelt onder haar vleugels, maar u hebt het niet gewild.

— *Matteüs 23:37*

Onthoud dat we gedoopt worden in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest (Matteüs 28:19). Zij werken samen in de Drie-eenheid en als er één zin is die de wil van de Vader voor ons mensen kan beschrijven, dan is het deze: **LEVEN, NIET DE DOOD!**

Zoals vermeld symboliseren de eieren leven van God en mijn eigen visioen bevestigde dit voordat ik er zelf over had gelezen in de Bijbel of het van anderen om me heen had gehoord. Ik weet nu dat ik wedergeboren ben uit de Geest van God (Johannes 3:3) en mijn daden gaan vergezeld van tekenen en wonderen, en zo zal het doorgaan als ik wandel met de Heilige Geest. De wereld is diepgeworteld in geld en materiële welvaart en het is natuurlijk te verwachten dat velen je zullen bespotten wanneer je met woorden van God komt. Dit komt niet alleen van vreemden, maar ook van de eigen familie en andere «gelovigen» die zelf vurig zouden moeten zijn voor het woord van God en niet lauw zouden moeten blijven. Als er één ding is dat ik weet na zoveel jaar met de Vader, dan is het wel dat ik ongelooflijk gezegend ben dat ik de deur naar Gods leven, het water des levens, de bevrijder van de dood, onze schepper, als Heer en Meester heb aangenomen: Jezus Christus. *Halleluja! YES!!*

Ik begreep eindelijk in 2015 dat God werkelijk in genade naar mij had omgezien op de dag dat ik gered werd in 2008, en ik verwonder me over de woorden die Hij aan Mozes gaf toen God Zijn volk bevrijdde uit Egypte:

De Heer zei tegen Mozes: «Hef voor Mij elke eerstgeborene apart. Alles wat bij de Israëlieten de moederschoot opent, zowel van de mensen als van het vee, behoort Mij toe.» Mozes zei tegen het volk: «Gedenk deze dag waarop u uit Egypte bent vertrokken, uit het diensthuis. Want met een sterke hand heeft de Heer u daaruit geleid. Daarom mag er niets gezuurds gegeten worden. Vandaag vertrekt u, in de maand Abib. Wanneer de Heer u in het land brengt dat Hij uw vaders onder ede beloofd heeft u te geven, een land dat overvloedig van melk en honing...»

— *Exodus 13:1-5*

Denk ik dat de Noorse Kerk geen godvrezende gemeenten heeft? Grotendeels wel, helaas. Maar ze staan daar niet alleen in. En wat ik persoonlijk in mijn eigen jeugd heb ervaren, is ook bevestigd door dominee Morten Gravidal in het bisdom Møre, meer dan 40 jaar geleden. Morten kreeg een beeld van God na een boodschap in tongen toen hij student was aan de Theologische Faculteit in Oslo:

Het was het beeld van een trein. De trein reed met hoge snelheid door een landschap. Het was lang geleden dat er een trein over het spoor was gereden, en zowel bomen als grote stenen waren op de rails gevallen. Maar voor op de locomotief zat een grote ploeg. Deze ploeg veegde alles wat op het spoor lag opzij. Zelfs op plaatsen waar aardverschuivingen waren geweest – en het er gevaarlijk uitzag – veegde de ploeg het spoor schoon, en de trein verloor niets van zijn snelheid. Toen zag ik dat de ploeg een open boek was. De stoomlocomotief stootte geen rook uit, dus ik begreep dat het niet de kracht van de machine was die de trein voortdreef. Wat de trein voortdreef, was dat de mensen in de trein het boek lazen – en geloofden wat er stond! Mensen leunden uit de ramen, ze hadden de wind in hun haar en tranen in hun ogen vanwege de wind. Ze juichten omdat het zo snel ging! Toen kwam het volgende beeld: De trein stond stil. Hij stond op een station. De ploeg – het boek – was gedemonteerd en lag boven op een van de wagons. Daar liepen machinisten en conducteurs en mensen met spoorwegpetten en uniformen met sterren en strepen. Ze lazen een beetje in het boek, en ze knipten en plakten – ze haalden weg wat ze niet vonden passen. Ze scheurden hele bladzijden uit het boek en ze deden niets om de ploeg weer op zijn plaats te zetten. Sommigen vroegen zich af waarom de trein niet reed. De overgrote meerderheid was tevreden met het feit dat hij stilstond; ze stapten in en uit

zoals het hen uitkwam. Deze trein is natuurlijk de kerk en de bijeenkomst van christenen. Het boek is de Bijbel. De kracht van de Bijbel ligt in het feit dat christenen de Bijbel lezen – en geloven wat er staat! Wanneer christenen dat doen, zal de kerk vooruitgaan. De kerk heeft de potentie om met een razende snelheid vooruit te gaan, en dat zal gebeuren wanneer christenen de Bijbel lezen en wat er in de Bijbel staat hun leven vorm mag geven. Dit was een beeld dat ik bijna 40 jaar geleden kreeg – en als dit toen waar was, dan is het nu zeker waar! De centrale en toonaangevende theologen en bisschoppen knippen en plakken in Gods Woord op zo'n manier dat er niets meer van overblijft. Liberale theologie zorgt ervoor dat de Bijbel niet langer als een Heilig boek wordt beschouwd. Ik geloof dat God bedroefd is! Misschien nog erger: Hij is toornig! En Hij daagt ons uit om de ploeg weer voor op de trein te monteren! Het hele Woord van God moet voor de ogen van de kerkmensen en de christelijke gemeente worden geplaatst – en het moet ons leven vormen, ons reinigen en ons heiligen! Dan kan de kerk in Noorwegen weer in beweging komen! Misschien was het beeld een profetie voor onze tijd? Het is lang geleden dat er een trein op het spoor in Noorwegen heeft gereden. Het is lang geleden dat we een opwekking hebben gehad! Veel stenen en bomen zijn op het spoor gevallen, en er zijn verschillende aardverschuivingen geweest. Het kan onmogelijk lijken dat een trein zich kan voortbeweigen op een spoor dat in zo'n slechte staat verkeert. Maar – de Bijbel vertelt ons dat we geloven in een God voor wie niets onmogelijk is – nietwaar?! Laten we de ploeg weer op zijn plek krijgen!

— *Vertolking van tongentaal aan Morten Gravdal*

De titel van de YouTube-video waarin hij dit deelt is: «Hij kreeg een visioen over hoe het zou aflopen met de Noorse Kerk».

Het Oude Testament is als een schaduw van Gods beloften en Jezus onze Redder heeft het woord geopend en is de gids naar het werkelijke beloofde land: de hemel. Toen de Israëlieten uit Egypte werden bevrijd, lokte God hen bewust in een val, zodat ze dwars door de Rode Zee moesten gaan om aan de dood te ontsnappen. Dit was een schaduw van de redding in Jezus Christus. We moeten allemaal door de Rode Zee gaan, wat de doop tot nieuw leven is (Romeinen 6:4) en de reiniging van het oude! God sloot ook de mogelijkheid af om eenvoudig terug te keren. Egypte was een beeld van de dood, het lot van de wereld. Degenen die voor God kiezen, worden in Zijn familie geadopteerd en op de olijfboom geënt (Romeinen 11:17). Zij zijn de Gezegende Heiligen die met vrijmoedigheid de **Heere Zebaoth** kunnen aanroepen met de naam **Abba, Vader**:

Daarom, broeders en zusters, zijn wij aan ons eigen vlees niets verplicht, zodat we niet meer naar het vlees hoeven te leven. Want als u naar het vlees

leeft, zult u sterven. Maar als u door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven. Allen die door de Geest van God worden geleid, zijn kinderen van God. U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw als slaven in angst te leven. Nee, u hebt de Geest ontvangen die u tot kinderen van God maakt, die ons doet roepen: "Abba, Vader!" De Geest zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als we kinderen zijn, zijn we ook erfgenamen. Erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus, op voorwaarde dat we met Hem lijden, zodat we ook met Hem kunnen delen in de heerlijkheid.

— Romeinen 8:12-17

Een getuigenis die ik uit dit jaar wil delen, is wanneer onze zuster *Anne-Gro Fjellingsdal* werd genezen op Laberget. Er was een bijeenkomst met Levanger Vineyard en tijdens de bijeenkomst voelde ik een tinteling in delen van mijn nek. Ik begreep niet waarom en keek om me heen, denkend zoals gewoonlijk dat het ofwel aan mij lag, of dat *er iets aan de hand was*. Later aten we samen en ik kwam *toevallig* naast Anne-Gro te zitten. Na een tijdje in gesprek te zijn, merkte ik op dat ik iets vreemds voelde tijdens de bijeenkomst, maar dat ik niet begreep waarom. Toen merkte Anne-Gro op dat zijzelf al jaren problemen had op diezelfde plek en constant pijnstillers gebruikte. Kort verteld: we baden en ze voelde onmiddellijk een tinteling waar de pijn was, en ze werd genezen en stopte met het slikken van pijnstillers. Zo is het al die jaren daarna gebleven. Anne-Gro heeft een gave voor het onderscheiden van geesten en dit is een gave die de gemeente in gebruik moet nemen (1 Korintiërs 12:9-10).

Tegelijkertijd sprak de Heilige Geest dit jaar niet alleen tot mij over de publicaties die zouden komen, maar ook dat ik *mijn boek* zou gaan uitgeven. Ik herinner me dat ik achter in het appartement stond, vlak naast de wasmachine met de droger erop. Een Miele-droger met ingebouwde warmtepomp, van alle dingen. Toch kwam het als een verrassing om dit te horen:

Je zult de Bijbel uitgeven voordat je je boek uitgeeft!

— *De Heilige Geest in 2015 tot mij*

Ik herinner me dat ik weer protesteerde. Eén ding was het bouwen van de publicatiemotor, maar om die te gebruiken voor het publiceren van Bijbels, daar was ik zeer onzeker over. Ik had hem gebouwd om Bijbels te maken als een appendix bij het boek, waar men naar Bijbelverzen kon verwijzen en deze in het boek kon laten invoegen, evenals een link naar de Bijbel in de appendix, niet als op zichzelf staande Bijbels. Het kostte tijd om aan het idee te wennen, maar parallel aan het feit dat de techniek van de publicatiemotor en mijn eigen routines ripten, ging het precies zoals de Heilige Geest zei. Niet alleen dat,

maar ik publiceerde zowel afzonderlijke Bijbels zoals de Russische, Japanse, Vietnamese en Chinese, als studiebijbels, parallelbijbels, King James Strongs en afzonderlijke Bijbelse woordenboeken. Het ging eigenlijk *een beetje bananas*, als je dat zo kunt zeggen, maar op een goede manier. En het boek waar de Heilige Geest aan dacht, is het boek dat u nu daadwerkelijk leest. De memoires begonnen als een brief en ontwikkelden zich tot een boek en fungeren nu als een evangelisch instrument.

Ik kan ook vertellen dat toen ik in 2015 invaller was op de basisschool in Levanger, ik werd ontslagen omdat ik de leerlingen vertelde over een deel van de geweldige dingen die ik met God had ervaren. De leerlingen vroegen me wie ik was en wat over mijn leven, maar de directie vond dit absoluut niet leuk. Het worden afgewezen voor banen vanwege mijn geloof is niet iets waar in Noorwegen hardop over wordt gesproken, maar het is een feit. Gelovigen worden onder druk gezet om niet over God te delen en als invaller was het blijkbaar makkelijk om me te ontslaan. Wanneer De Heiligen zich inhouden om degenen te steunen die in de frontlinie staan, geloof ik dat dit iets is waar Jezus zelf je later mee zal confronteren. Ik herinner me de woorden van mijn goede broeder *Broeder Øivind* uit Frekhaug rond 2011-2012, toen hij me vertelde dat het bouwen van een persoonlijk karakter belangrijk was. Dit geldt niet alleen voor degenen die in de frontlinie van het werk staan, maar voor alle Heiligen.

Daarnaast gebeurt het dat ik rond deze tijd een groep jongeren ontmoet bij de middelbare school van Levanger. Ook hier was een van mijn dochters bij en ik deelde wat over Jezus met hen, waarna ik hen vroeg of ze pijn of andere problemen in hun lichaam hadden waarvoor we konden bidden. Een van hen keek me aan en zei dat hij al lange tijd rugklachten had. Ik vroeg of ik mijn hand op hem mocht leggen en bidden. Nadat ik voor hem had gebeden, kon hij geen ongemak meer voelen en hij keek nogal verbaasd. Ik vroeg hem op de trampoline te gaan springen en toen hij daarna terugkwam, keek hij nog verbaasder, want de klachten waren weg. Ik vertelde hem dat hij niemand het wonder uit zijn hoofd moest laten praten en moest vertrouwen op wat hij nu had ervaren, en ook dat God van hen hield. Meestal deel ik ook dat ze wedergeboren moeten worden en dat Jezus de Weg, de Waarheid en het Leven is (Johannes 14:6), maar dat de wereld God vaak niet wil. Welnu, toen ik thuiskwam, werd ik begroet met harde blikken van mijn vrouw, die al jarenlang mijn werk voor God bekritiseerde. Ze vertelde me onder andere dat mensen naar Jezus kwamen, niet andersom. Dat is nogal vreemd, aangezien het een feit is dat Jezus zelf door Israël trok en zowel met mensen deelde als hen doopte. En Hij stuurde ook Zijn discipelen uit om het evangelie met het volk te delen, waarna zij ook voor hen baden en tekenen en wonderen zagen volgen. Dit alles op bevel en in de autoriteit van Jezus Zelf, voordat Hij aan het kruis hing en weer tot God werd opgenomen. Zelfs voordat de Heilige Geest over het volk was gekomen en de discipelen daadwerkelijk met de Geest gedoopt waren. Ze functioneerden met de autoriteit die Jezus hen had gegeven.

Nadat Johannes was gevangengenomen, ging Jezus naar Galilea om het evangelie van God te verkondigen, en Hij zei: "De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het evangelie!" En toen Hij langs de Zee van Galilea liep, zag Hij Simon en Andreas, de broer van Simon, het net in de zee werpen, want zij waren vissers. En Jezus zei tegen hen: "Volg Mij, en Ik zal maken dat u vissers van mensen wordt!" En zij lieten meteen hun netten achter en volgden Hem. En toen Hij vandaar wat verder was gegaan, zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer, die ook in het schip de netten aan het herstellen waren. En meteen riep Hij hen; en zij lieten hun vader Zebedeüs in het schip achter met de loonarbeiders en volgden Hem. En zij kwamen in Kapernaüm; en meteen op de sabbat ging Hij de synagoge binnen en onderwees. En ze stonden versteld van Zijn onderricht, want Hij onderwees hen als iemand die gezag heeft, en niet zoals de schriftgeleerden. En er was in hun synagoge een mens met een onreine geest, en die riep luid: "Wat hebben wij met U te maken, Jezus de Nazarener? Bent U gekomen om ons te gronde te richten? Ik weet wie U bent: de Heilige van God!" En Jezus bestrafte hem en zei: "Zwijg en ga uit hem weg!" En de onreine geest deed hem stuiptrekken en ging, onder luid geschreeuw, uit hem weg. En zij waren allen verbijsterd, zodat zij elkaar onderling afvroegen: "Wat is dit? Wat voor een nieuwe leer is dit, dat Hij zelfs met gezag de onreine geesten bevel geeft en zij Hem gehoorzamen?" En het gerucht over Hem verspreidde zich onmiddellijk over heel het omliggende land van Galilea.

— *Marcus 1:15-28*

Is het onverwacht om dergelijke weerstand tegen het evangelie te vinden, zelfs in de eigen familie? Ik vermoed dat wanneer dit gebeurt, eigen gezinsleden allerlei excuses kunnen bedenken om iemands daden voor God te veroordelen. Dit is vaak gebaseerd op hun eigen onzekerheid over wat mensen van hen denken. Ik weet dat gezichtsverlies wanneer mensen neerbuigend spreken over of kijken naar verkondigers van Jezus te verwachten is. Het is een onderdeel van het werken voor God. Er zijn fantastische vreugden, maar soms ook verdriet. En er zijn veel hindernissen bij het delen van het evangelie op straat, en sommige daarvan komen voort uit innerlijke persoonlijke strijd binnen het gezin.

Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen om de mens te scheiden van zijn vader, en de dochter van haar moeder, en de schoondochter van haar schoonmoeder; en iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn.

— *Matteüs 10:34-36*

Wie niet heeft ervaren hoe het is om veroordeeld en bekritiseerd te worden voor het delen van het evangelie, heeft in feite niet het recht om zich uit te spreken over de privé-zaken van de evangelist zonder zich goed te hebben verdiept in de situatie in kwestie. Verschillende mensen hebben geprobeerd met goede, goedbedoelde en soms terechtwijzende woorden tot mij te komen. En ik ben dankbaar dat men probeert te helpen. Het is absoluut waar dat ik dingen heb gedaan die fout waren. Maar ik heb ook gezwegen en in stilte geleden, waarbij alleen God weet wat er heeft plaatsgevonden. Er zullen ook van tijd tot tijd gemeenteleden zijn die achter je rug om slecht spreken. Maar ik zeg je dit: Vergeef degenen die je bekritisieren (Kolossenzen 3:13). Waak over je hart als je wilt kunnen doorgaan met het delen van het evangelie en je elke dag wilt kunnen verblijden over de zegeningen die je hebt ontvangen.

Daarom, mijn geliefden, zoals u altijd gehoorzaam bent geweest, niet alleen in mijn aanwezigheid, maar nu veel meer in mijn afwezigheid, werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven, want het is God Die in u werkt, zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen.

— *Filippenzen 2:12-13*

Hoofdstuk 29

Azië (2016)

Het is nu 2016 en ik was op mijn tweede reis naar het oosten. Ik ben erg blij om de groep voorgangers samen met Jangili te ontmoeten. We spreken in de verschillende kerken. Het was niet zo eenvoudig om uit Noorwegen te vertrekken, aangezien mijn vrouw zwanger was van een van onze jongens, en als ik geen bevestiging had gekregen dat dit het juiste was om te doen, zou ik gearzeld hebben om te gaan. Toch liep alles goed af, zowel voor de reis als voor de bevalling daarna. Wat deze keer bijzonder is, is dat iemand enkele lokale autoriteiten had omgekocht of getipt dat Jangili het huis illegaal had neergezet. Misschien als reactie op ons werk, ik weet het niet. Kort nadat ik vertrok, kregen ze daarom bezoek van een groep mensen die hen eruit zetten en hun woning neerhaalden, terwijl de familie op straat stond en toekeek. Dit werd brutaal en effectief gedaan en de voorganger werd in shock in het ziekenhuis opgenomen. Hij kwam na verloop van tijd weer op krachten en wat er later gebeurde, was dat de lokale autoriteiten de *fout* toegaven en diep door het stof gingen.

Jangili en zijn gezin kregen nieuwe bouwmaterialen van de autoriteiten en wij hielpen hen ook bij de opbouw van hun huis met een bijbehorende kerkruimte. Niet alleen dat, maar ze kregen ook hun papieren in orde zodat ze op die plek ook een bijbelschool kunnen houden, dus dit werd al met al een zegen voor hen, ondanks de moeilijkheden waar ze doorheen moesten. Ik moet ook toevoegen dat het fantastisch was om hen in een Aziatisch land te bezoeken en dat we getuige waren van wonderen en tekenen die alle heiligen in het geloof versterkten. Een daarvan was de vermenigvuldiging van voedsel (Johannes 6:11-13). Ik herinner me dat ik in mijn geest over het voedselwonder in de Bijbel hoorde aan het begin van de maaltijd, nog voordat de voorganger überhaupt sprak. Daarna zei de voorganger duidelijk tegen mij: «Jorn, ik heb nog nooit zoveel kip gekocht—wat je ziet is niet de hoeveelheid die ik heb gekocht.» Hij had het voedsel ook nodig voor de bijbelstudenten, en er was genoeg voor veel meer dan er eigenlijk had mogen zijn. Tegelijkertijd maakte mijn geliefde in Levanger iets soortgelijks mee, waarbij voedsel zich vermenigvuldigde. Het was simpelweg verbazingwekkend.

Er moet ook worden toegevoegd dat toen ik thuiskwam in Noorwegen, een christelijke Aziaat contact met mij opnam. Hij sprak met mij over mijn vrouw en haar ouders. En wat hij in feite tegen mij zei, was dat mijn vrouw denkt dat ze slimmer is dan ik en dat haar vader en moeder missionarissen voor God zijn geweest, maar dat er iets op hen rust dat het voor hen weer moeilijk maakt om echt voor God te werken. Ik dacht eerst dat hij onbeleefd was door zoiets te zeggen, maar toen ik erover nadacht, begreep ik dat het

juist was en ik kon niet ontkennen wat ik de afgelopen jaren rondom hen had ervaren. Men moet zijn vrouw liefhebben (Efesiërs 5:25), maar wanneer zij je ergste vijand wordt en daarnaar handelt, wordt zij als een ongelovige. Ik zie ook niet dat dit de afgelopen vijf jaar is veranderd, wat diverse uitdagingen geeft met de kinderen. Dat betekent niet dat ik slecht tegen haar moet zijn, maar ik moet erkennen dat het leven ook nu na de echtscheiding wat uitdagend is met het oog op het gezin. En God is heel duidelijk tegen mij geweest dat ik geen gemeenschap kan hebben met mijn toekomstige vrouw zonder dat we getrouwd zijn. Zeggen dat je gelovig bent en van God houdt en tegelijkertijd niet getrouwd zijn, is tegenstrijdig en niet in overeenstemming met Gods hart voor wat liefde feitelijk is (Jakobus 2:17). Dit is ook iets wat ik tegen mijn ex-vrouw heb gezegd. Handelen en geloof moeten hand in hand gaan, althans, daar moet men voor strijden. We springen terug naar 2016 en ik ben nog steeds werkzoekende en we zijn in Noorwegen na de reis naar de Bijbelschool in de VS.

Ik solliciteer in 2016 op een functie als Systeemontwikkelaar bij het Helseundersøkelsen Nord-Trøndelag (HUNT) onderzoekscentrum in Levanger. Ik krijg deze baan niet, ook al was ik in mijn eigen hoofd de meest geschikte kandidaat op basis van wat ik in de lijst van sollicitanten kon lezen. Ik was hier behoorlijk verrast over, maar alles had blijkbaar een reden. Iets in mij vertelt me dat «*dit mijn baan is*», zonder dat ik dat met mijn verstand volledig kan begrijpen. Ik wist toen nog niet dat ze me anderhalf jaar later in een projectfunctie zouden aannemen. Toch vertelt de Heilige Geest mij dit jaar dat ik de Bijbel zal uitgeven voordat ik mijn boek uitgeef. Ik protesteerde omdat ik me daar zeker niet zeker over voelde, maar zo is het toch gegaan en ik raakte vertrouwd met de gedachte.

Ik stopte met de uitkering, ook al hadden we niet veel te besteden omdat mijn vrouw ook met bevallingsverlof was. Ik werkte dag en nacht aan de ontwikkeling van de publicatiemotor die oude Bijbels en Bijbelse woordenboeken, inclusief Hebreeuwse en Griekse woordenboeken, moest digitaliseren. Dit werd *samengeweven* precies zoals de profetie uit mei 2012 zei toen ik bij een huisgroep van Kvinneforum Nordhordland was. De publicatiemotor kan ook standaard digitale tekstboeken maken, maar ik heb hem daarvoor nog steeds niet gebruikt, behalve voor onderwijsdoeleinden. Het materiaal voor de Bijbels en woordenboeken haal ik gratis van internet omdat de auteursrechten zijn verlopen. In totaal werden er ongeveer 40 vertalers ingehuurd bij het vertalen van het *voorwoord*, dat door mij in het Noors en Engels is geschreven. In de loop van juni 2016 was het me tot mijn eigen verbazing gelukt om ruim 30 publicaties op Amazon uit te geven. Ze verkochten echter nagenoeg niet, maar het startschot was gegeven. Ik word dan op een ochtend wakker en hoor het volgende in mijn geest:

Wees niet ver van mij, want de nood is nabij; er is immers niemand die helpt.

— *Psalm 22:12*

Ik had op dat moment mijn lichaam te hard gepusht terwijl ik met de publicatiemotor werkte. Daarnaast had ik te veel internetvideo's bekeken over de toestand in de wereld en was ik extra nerveus over wat dit betekende. Nu is het het einde van de wereld, dacht ik, hoe ongelooflijk dat ook klinkt, maar ik was simpelweg te uitgeput in mijn lichaam om op dat moment helder te denken. Ik had ook geen tijd met God doorgebracht, maar me gefocust op alles behalve Hem (Mattheüs 6:33). Psalm 22:12 zou hoe dan ook een sleutelvers voor mij worden bij de hulp om te gaan met wat de komende twee jaar zou komen, en ik ben God diep dankbaar dat Hij mij gewaarschuwd heeft. Het begin van een compleet nieuwe tijd staat voor de deur en God is zich er volledig van bewust dat het een moeilijke tijd zal zijn voordat de dingen veranderen.

Wat er later dat jaar ook gebeurt, is dat God om drie uur 's nachts tegen mij spreekt (Psalm 63:7). Ik had onafgebroken gewerkt en het was niet ongewoon dat ik rond 5 of 6 uur 's ochtends naar bed ging en een paar uurtjes sliep voordat ik opstond en voor de kinderen zorgde. Zij had op dat moment ook geen baan, maar was met bevallingsverlof van onze laatste twee jongens, dus het was ook een mooie maar hectische tijd. Ik hou ervan om een beetje *kinderlijk* te zijn en het hebben van vijf kinderen is in dat opzicht een zegen.

Deze nacht ging ik rond drie uur naar bed en ik was lichamelijk helemaal kapot door al het werk en de mentale stress. Ik was net in bed gaan liggen toen God rechtstreeks tegen mij sprak en deze keer was het niet de Heilige Geest maar de Vader die sprak. Het schudde letterlijk vanbinnen toen de woorden werden gegeven en God de Vader sprak in het Engels tegen mij:

As if I do not love to hear your voice.

— *God spreekt om 03:00 uur 's nachts in 2016*

Ik voel tegelijkertijd een volheid en kracht door me heen gaan wanneer de Vader de woorden uitspreekt en ik *breek*, waarop de tranen beginnen te vloeien. Te weten dat **El Shaddai** direct zegt dat Hij van mij houdt, was een schok en ik begrijp dat Hij het mist wanneer Zijn kinderen geen tijd met Hem doorbrengen en Hem niet zoeken. Dit was geen deel van Zijn plan voor mij en ik moest ophouden me zorgen te maken over de tijd. Het werk was ongelooflijk boeiend, maar ik moest de onrust loslaten en ook niet 's nachts werken met te weinig slaap, omdat dit het lichaam afbrak.

Het valt je misschien op dat dit de eerste keer is dat ik El Shaddai voor God gebruik? Ik zocht in mijn geest terwijl ik dit schreef en toen kreeg ik de ingeving dat ik El Shaddai moest gebruiken. Daarna zocht ik het op en ontdekte dat dit de naam was waarmee *God Jehova* Zich voor het eerst aan Abram voorstelde en de eerste keer dat Shaddai in de Bijbel geschreven staat. Het gebeurt wanneer God Zich aan Abram presenteert:

Toen Abram negennegentig jaar oud was, verscheen de HEERE aan Abram en zei tegen hem: Ik ben God, de Almachtige (**El Shaddai**); wandel voor Mijn aangezicht en wees oprecht. Ik zal Mijn verbond sluiten tussen Mij en u, en u uitermate talrijk maken. Toen wierp Abram zich met zijn gezicht ter aarde, en God sprak met hem: Wat Mij betreft, zie, Mijn verbond is met u; u zult de vader worden van een menigte volken. U zult niet meer Abram heten, maar uw naam zal Abraham zijn, want Ik heb u tot een vader van een menigte volken gemaakt.

— *Genesis 17:1-5*

Als men kijkt naar het Hebreeuws in El Shaddai, dan wordt «El» gebruikt voor «God» en is «Shaddai» samengesteld uit drie Hebreeuwse letters: *Sjin, Dalet en Jod*. **Sjin** is het verterende, opslokkende. **Dalet** is de deur, vaak gebruikt als een scheiding of doorgang tussen het fysieke en het geestelijke. Tot slot hebben we **Jod**, de kleinste van alle Hebreeuwse letters en volgens het Joodse denken het symbool voor het atomaire, het kleinste, de explosieve kracht en de scheppingskracht in God. Alle Hebreeuwse letters bevatten de *jod* in zich. Shaddai lijkt op basis van de letters een beschrijving van God te zijn als: «De scheppingskracht vanuit de geest naar de wereld, zowel schepping als vernietiging, *almachtig* als we het tot één woord samenvoegen». De pictogrammen in het Hebreeuwse alfabet dragen een eigen wereld van begrip in zich. Wanneer Jezus zegt: "Ik ben het begin en het einde, de Alfa en de Omega" (Openbaring 22:13), dan zijn dat de eerste en de laatste letter van het Griekse alfabet. Maar als we naar het Hebreeuwse alfabet kijken, dan zijn dat de Alef en de Tav. Alef is het beeld van eenheid, sterk, leider, eerste. **Tav is als een kruis dat op zijn kant ligt** en betekent een merkteken, teken, omen of zegel. Toen Jezus aan het kruis hing, zei Hij: «Het is volbracht». Daarom is Hij zowel het begin als het einde en dit is slechts het topje van de ijsberg van wat er verborgen ligt in de Hebreeuwse taal in de Bijbel.

Het horen van Gods stem die nacht en het ervaren van Zijn liefde voor mij op deze manier is moeilijk te beschrijven, maar het tekent mij tot op de dag van vandaag. Dit is overigens niet alleen voor mij en dat is de reden dat ik dit met u deel. Ik ben een van de ontelbare getuigen van Gods liefde voor ons (1Johannes 4:19). Hoewel we als een onzichtbare stip zijn en al met al als niets te rekenen zijn, ziet God naar ons om en openbaart Hij Zich aan ons (Psalm 8:4-5). Niet alleen dat, maar Hij geeft ons Zijn Geest. Het is in de basis volkomen absurd, de goede dingen die wij als heiligen ervaren, ondanks de beproevingen en de afwijzing waar we doorheen gaan.

Het was ook rond deze tijd dat ik de ogen had gezien van een jonge vrouw die vlakbij ons huis in Levanger woonde. Haar zoontje leek 's nachts gekweld te worden, en op een gegeven moment keek ze me aan en het was alsof er een geest of demon vanuit haar ogen terugkeek naar mij. Het trof me diep, en ik begreep op dat moment dat demonen

zich soms kunnen openbaren door de ogen van de persoon die zij kwellen (Markus 5:9). Later, wanneer ik haar op straat tegenkwam, erkende ze me nooit of zei ze nooit gedag. Ik vermoed dat dit een deel van de reden was, hoewel ik haar nooit heb verteld wat ik had gezien. Het is een ontnuchterende herinnering dat de geestelijke strijd reëel is en dichterbij is dan we denken (Efeziërs 6:12).

Hoofdstuk 30

Het gebedscentrum in Levanger (2017)

Het is 2017 en ik ontmoet een zendelingenechtpaar uit de VS dat meerdere jaren in Azië heeft gewerkt. Ze zijn nu gastsprekers in het Gebedscentrum (Bønnesenteret) in Levanger, dat door *Håkon Fagervik* is opgericht. Ze kennen mij niet, maar bidden voor mij en wat ze zeggen is dat ik veel voor God zal gaan schrijven (Efeziërs 2:10) en dat ik moet ophouden met op de klok te kijken (Matteüs 6:34). Ook mocht ik God niet om materiële zaken vragen die ik niet nodig had, althans zo begreep ik het. En er werd mij ook verteld dat er iets onverwachts in mijn leven zou gebeuren waar ik niet blij mee zou zijn en dat volledig tegen mijn persoonlijkheid in ging, maar dat hij voelde dat ik er desondanks 'ja' tegen moest zeggen (Jakobus 1:2-4). En dit was slechts korte tijd voordat mijn vrouw van mij gescheiden ging wonen, augustus 2017.

Hoofdstuk 31

De scheiding (2017)

Mijn vrouw had de kinderen meegenomen op reis, met de bedoeling weg van mij te zijn wanneer ze contact opnam. Ze belt me en zegt over de telefoon dat we nooit meer samen zullen zijn en dat ze van me gaat scheiden. Op dit punt zijn de woorden van God via *Marcus Wick* bijna vergeten; ik voel me verraden en mijn lichaam raakt in shock. De volgende nacht is een van de ergste die ik ooit heb meegemaakt, waarin ik de hele nacht overvloedig zweet (Psalm 34:19). Mijn lichaam worstelt om de nacht heelhuids door te komen; het voelt alsof ik op het punt sta in te storten. 's Ochtends geeft God me een droom om me te helpen door te breken:

Ik zie twee professionele vrouwen met het woord L'Oréal op de achtergrond. Ze lijken make-up en soortgelijke producten te verkopen en zijn professioneel gestyled. Dan draait het hele beeld, alsof een decor op een podium wordt omgedraaid. Voor mij verschijnt een verblindend knappe man van westerse afkomst, met een lichte huid en blond haar. Elk detail is absoluut perfect, en hij heeft een unieke, opvallende kledingstijl en een kapsel dat ik nog nooit eerder heb gezien. Zijn haar is aan de ene kant kort geknipt en aan de andere kant halflang. Hij glimlacht breed en zegt: **”Ik ben de op drie na rijkste man van het land!”**

— *Droom op de ochtend na de scheiding*

Ik ben volledig gefascineerd door hoe verfijnd hij gekleed is, maar vlak voordat de droom eindigt, begrijp ik dat zijn uiterlijke verschijning niet zijn innerlijke zelf weerspiegelt — integendeel. Ik realiseer me dat God me duidelijk laat zien dat ik me niet moet laten misleiden door wat er plaatsvindt. Het kostte me echter enkele maanden om werkelijk de noodzaak in te zien van wat er was gebeurd.

De scheiding was zwaar om te dragen, maar het was voorbestemd (Romeinen 8:28). Voor een volledige studie van wat Gods Woord zegt over huwelijk, echtscheiding en hertrouwen — onderzocht vanuit het oorspronkelijke Grieks en Hebreeuws — zie ons begeleidende boek *The Case for Marriage* (junifye.publifye.pro/the-case-for-marriage). Hoe meer afstand ik kreeg tot de gebeurtenis, des te duidelijker herinnerde ik me de waarschuwingen die de Heilige Geest me van tevoren had gegeven. De Heilige Geest sprak door profetische woorden en zei dat wat er stond te gebeuren tegen mijn natuur was, maar dat ik het moest accepteren. Het hebben van profetische getuigen die de waarheid

spreken vóór potentieel destructieve gebeurtenissen is een belangrijke reden waarom we een actieve, levende kerk nodig hebben (2 Korintiërs 13:1). Als kerk moeten we ernaar streven de geestelijke gaven te gebruiken die God ons heeft gegeven (1 Korintiërs 12:7) en ons niet inhouden. Ik zeg dit als een waarschuwing voor de heiligen: maak deel uit van de kerk, wijs haar niet af. We moeten ook openstaan voor de Heilige Geest die ons zowel naar specifieke kerken toe als er vandaan leidt. Het is niet altijd eenvoudig om te onderscheiden wanneer er een verschuiving aan komt, maar dat is wat het betekent om door de Geest geleid te worden. Bovenal moeten we met ons leven verantwoording afleggen aan God, niet aan individuen die ons proberen te controleren. Het vermogen om te onderscheiden is in dit opzicht van vitaal belang (Hebreeën 5:14). Als we God in gebed zoeken wanneer we een innerlijke onrust voelen, zullen we geleid worden. Ik heb vaak ervaren dat mijn hoofd, met zijn analytische denken en logica, me het ene vertelt, terwijl de Geest in de compleet tegenovergestelde richting leidt (Spreuken 3:5-6). Een kind van God moet controle durven loslaten en in geloof wandelen om de leiding van de Heilige Geest te volgen (Romeinen 8:14). Soms komt de bevestiging achteraf, maar zelfs dat kan tijd kosten.

We keren terug naar de droom, en opmerkelijk genoeg is de schok in mijn lichaam verdwenen tegen de tijd dat ik wakker word (Psalm 30:5). Ik realiseer me dat ik bijna was misleid door de uiterlijke verschijning van wat er om me heen gebeurde. Jarenlang had mijn vrouw mijn werk voor God afgewezen, terwijl ze mij als echtgenoot op verschillende manieren vernederde in het bijzijn van onze kinderen. Ik had geworsteld om kalm te blijven, en het hielp de situatie niet dat ik boos werd en ruzie ging maken. Ze was gesteld op de kinderen, het huis, de auto, eten en diverse activiteiten. Ze was zeker opnieuw geboren, maar toch. Het is waar dat ik mijn zwakheden heb, maar haar jarenlange diagnoses van mijn fouten en tekortkomingen voelden voor mij niet aan als gedreven door liefde. Er is een patroon dat ik ben gaan herkennen: een echtgenoot die indirect wordt geconfronteerd met eigen tekortkomingen kan 180 graden draaien en de beschuldiging naar buiten richten — wat nu *gaslighting* wordt genoemd — om geen verantwoordelijkheid te hoeven nemen. Ik heb jarenlang in dat weer geleefd. Of dit alles van haar kant bewust was, zal ik niet pretenderen te weten. Mijn verantwoordelijkheid was om voor haar te bidden en met haar te praten. Ik faalde in gebed, en de communicatie was in wezen eenrichtingsverkeer — een feit dat ze herhaaldelijk toegaf. Een naaste oom vroeg me eens tijdens een bezoek, recht voor de kinderen, of ik hun verjaardagen wel onthield. Dit is een van mijn zwakheden: een selectief geheugen, om het netjes uit te drukken. Anderen noemen het ADHD, hoewel dat ook getriggerd kan worden door aanzienlijke stress. We hebben allemaal onze zwakheden, maar ik geloof dat de grootste voor velen van ons een gebrek aan liefde is. Technische genialiteit en competentie zijn vaak externe maatstaven voor succes, maar mijn gaven zijn eerder *creativiteit, vastberadenheid en doorzettingsvermogen*. Ik ben ook vrij kinderlijk van aard, wat kenmerkend is voor mijn persoonlijkheidstype.

Het jaar 2017 was een bijzonder jaar, in die zin dat ik pas na de scheiding begreep dat de profetie die ik in 2012 kreeg van het Vrouwenforum Nordhordland betrekking had op mijn werk van het *aan elkaar weven* van Bijbels en Bijbelse woordenboeken. Dat jaar versnelde het uitgeven enorm, wat resulteerde in 2.000 titels op Amazon, Google Play en Apple iTunes onder de naam *TruthBeTold Ministry*. Zoek gerust op Amazon.com en zie het zelf. Google Play verwijderde in 2019 bijna al die publicaties, met de claim dat ze niet compatibel waren met hun richtlijnen, ook al konden ze niet bewijzen dat mijn materiaal niet uniek was. Zo gaat dat met de reuzen; kleine bedrijven zijn kwetsbaar als ze niet op meerdere benen kunnen staan.

Ik moet vermelden dat een broeder in Christus enkele maanden voor de scheiding contact met mij had opgenomen en zei dat God hem had gevraagd te bellen zodat we elke dag telefonisch samen konden bidden. God wist blijkbaar dat we allebei in moeilijke levenssituaties terecht zouden komen. Op deze specifieke dag belde ik hem en vertelde hem over de droom die ik zojuist had gehad. Hij werd volledig stil; na een tijdje zei hij dat de vader van zijn huisbaas de op drie na rijkste man in Bergen was. Omdat de huisbaas geen documentatie had verstrekt toen hij de borg van het huis dat deze broeder net had gehuurd in beslag nam, begreep ik dit als een bevestiging van de *brede* glimlach. Ik realiseerde me dat zelfs als alles er aan de buitenkant perfect uitziet, dit op geen enkele wijze aangeeft dat iemand recht voor God staat. De man in de droom vertegenwoordigt de Antichrist — iemand die tegen de heiligen werkt terwijl hij een perfect uiterlijk behoudt zonder smet (2 Korintiërs 11:14).

Mijn jongste dochter, Engeline, was destijds vierenhalf jaar oud. Maanden voor de scheiding had ze ervaren dat Jezus 's nachts bij haar kwam. Jezus vertelde haar dat Hij van ons gezin hield, en ze deelde dit de volgende dag met mij. God had me door profetisch spreken gewaarschuwd over wat er zou gaan gebeuren, maar Hij wilde blijkbaar mijn jongste dochter haar eigen vrede geven voordat de scheiding plaatsvond. **Ik vroeg haar** na de scheiding wie papa uit het huis had gegooid, en ze zei: «God», waarop ze haar hoofd schudde, schijnbaar verrast door haar eigen antwoord. Daarna herstelde ze zich en zei: «Nee, het was mama!» met een verbaasde blik op haar gezicht. Ik begreep dat God door haar sprak — iets wat me sindsdien talloze keren heeft verblijd.

De vijf maanden tussen augustus en december waren zwaar. In die tijd ervoer ik ook dat degenen van wie ik dacht dat het goede vrienden waren, afstand hielden. Ik had ook een droom waarin ik een goede familievriend aan de kant van mijn ex-vrouw zag die een in tweeën gespleten tong had, een beetje zoals een slang. Ik begreep de droom niet toen hij plaatsvond, maar achteraf begrijp ik dat hij profetisch was. Ik geloof dat niemand om mij heen op dat moment wist dat een profeet in 2014 over de scheiding had gesproken. Pas in de maanden daarna drong het tot me door waar God het eigenlijk over had gehad. Wonderbaarlijk genoeg heb ik *gelukkig* opnames van wat er in 2014 door drie heiligen werd gezegd.

Er gebeurden dat jaar verschillende dingen en ik kwam terecht in een gedeelde woning aan de Forbregdsmyra 90A in Verdal, waar ik tot maart 2018 een kamer huurde. Ik moest de auto verkopen vanwege de alimentatie en had uiteindelijk erg weinig om van te leven. Ik was koppig genoeg om niet in de bijstand te gaan, maar ongeveer een maand na de scheiding maakte ik een reis naar de VS. Daar bracht ik wat tijd door met een vriend van de bijbelschool. Het was een bijzondere tijd, maar hij slaagde erin om telkens weg te blijven als ik getuige was van Gods zegeningen over mensen tijdens deze reis. Ik reisde feitelijk naar de VS op aandringen van mijn ex-vrouw om de Vineyard in Myrtle Beach, South Carolina, te bezoeken. Daar organiseerde *Shiloh Place Ministries* een conferentie die ze «The Power of a Father's Love» noemen. Toen ik op de eerste dag binnenkwam, kreeg ik een kus op de wang van *Knobby Nobles* en was ik aangenaam verrast. Mijn moeder gaf me vroeger altijd kusjes op mijn wang voordat we 's avonds naar bed gingen, maar nooit eerder was ik verwelkomd met zo'n kus; het voelde als thuiskomen. Ik herinner me alle keren dat ik hetzelfde deed bij mijn stiefvader voor het slapengaan. Het was duidelijk dat dit geen traditie was in zijn familie, maar ik bleef het toch doen.

Ten slotte, broeders en zusters, wees verheugd. Werk aan uw herstel, wees bemoedigd, wees eensgezind, leef in vrede met elkaar – dan zal de God van de liefde en de vrede met u zijn. **Groet elkaar met een heilige kus!** Alle heiligen laten u groeten. De genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van God en de gemeenschap met de heilige Geest zij met u allen.

— 2 Korintiërs 13:11-13

Ik moet ook vermelden dat ik in Myrtle Beach tijdens de conferentie twee gezinnen ontmoette. Eén ontmoeting vond plaats terwijl ik op het strand stond en genoot van de golven die aanrolden en de vogels die heen en weer renden terwijl het water over de kust spoelde. Plotseling stond er een lange Afro-Amerikaanse man naast me; ik zag hem eerst niet, maar zijn vrouw stond achter hem. Beiden waren vol vreugde in de Heer en werden op verschillende plekken in hun lichaam genezen tijdens ons gesprek, omdat ik in mijn binnenste aanvoelde waar ze pijn hadden. Ik heb hier tot nu toe niet veel over gesproken, maar een van de gaven die de Heilige Geest ons geeft, is de autoriteit om te genezen. Dit betekent niet dat alles makkelijk is of dat we altijd genezing zien optreden, maar het is een feit dat de heiligen een dergelijke gave in de Geest dragen. Dit betekent echter niet dat iedereen deze gave gebruikt of erin wandelt in geloof. Een van de heiligen die grote vreugde in de Heer vindt, is *Zuster Elise* in Frekhaug. Zij inspireert velen in hun wandeling met God op straat en is een gezegende zuster in de Heer. Het andere gezin dat ik ontmoette, had prachtige ervaringen met Jezus gehad. Ze kwamen me op een dag ophalen zodat ik hun huis kon bezoeken. Ze hadden ook een ouder echtpaar uitgenodigd dat me vroeg voor hen te bidden. Ik vroeg of het goed was als ik een beetje *hardop* bad. Terwijl

ik bad, voelde de man iets kraken in zijn kaak. Gewoonlijk spreek ik, wanneer ik bid, zegeningen uit over het hele lichaam van de persoon in plaats van alleen over het specifieke probleemgebied. Hij had een dode voet, en na het gebed kon hij deze weer bewegen. Een paar maanden later hoorde ik dat hij de heiligen staand begroette wanneer ze bij de kerk aankwamen; wat er gebeurde was een zegen voor ons allemaal. De heiligen in de VS zijn ook vrijgevig en begrijpen dat een evangelist niet van *lucht en liefde* alleen leeft wanneer hij voor God werkt. Ik zei hier niets over, maar zij kozen ervoor om mij in ruil daarvoor te zegenen. Het is altijd prachtig om te ervaren dat zegeningen beide kanten op gaan.

Ik zag ook een man op de conferentie, en onmiddellijk voelde ik de geest van de dood op mij. Het was alsof hij op het punt stond te sterven, en ik voelde me erdoor geïntimideerd, maar ik zei niets. Kort daarna kreeg ik te horen dat hij was overleden. Dat zijn de dingen die ik de laatste jaren in de Geest heb ervaren.

Er gebeurden verschillende dingen tijdens deze reis naar de VS, maar niet alles was makkelijk. Mijn vriend worstelde op dat moment in zijn wandeling met God. Ik bad dat God zijn werkelijke situatie aan hem zou openbaren, en dit is de droom die hij daarna had:

In de droom was hij in een gebouw in een ontwikkelingsland met mensen erin. Er was iets kwaadaardigs in dit gebouw. Een boosaardige man was daar met een normaal lichaam maar met grote hoorns die uit zijn hoofd staken (Openbaring 13:1). Hij liep rond en doodde mensen. Sommigen konden ontsnappen, maar niet iedereen nam hem serieus of gaf erom. Dat is alles wat hij zich van de droom herinnerde. Ik heb hier een opname van, daarom kon ik het zo gedetailleerd opschrijven.

— *Zijn droom in 2017*

Hij werd uiteindelijk van de bijbelschool gestuurd omdat hij een wapen bij zich droeg, wat illegaal was op het schoolterrein. Ik besteedde tijd aan het proberen hem te helpen, maar hij wilde het niet aannemen; in plaats daarvan trok hij zich terug in de duisternis en wees af wat ik aanbood.

Het was 2017, en ik had een kamer gevonden in Verdal bij Forbregdsmyra in een gedeelde woning met twee andere jonge mannen. Men zou kunnen denken dat ik onnozel was omdat ik geen baan vond, maar dat was de realiteit van mijn situatie. Ik had een opleiding, maar het was een worsteling geweest om werk te vinden wanneer velen de Bijbelschool zagen als een gat in mijn cv. Ik bleef echter trouw, bracht tijd door met God (Jesaja 41:10) en wijdde me dat halfjaar aan het bouwen van de publicatiemachine, aangezien er veel werk verzet moest worden. Dit was ook het punt waarop deze broeder mij in de steek liet en onze vriendschap misbruikte, iets waar de Heilige Geest me voor had gewaarschuwd:

Hij stelt je teleur; Ik heb je lief.

— *De Heilige Geest 2017*

Ik had hem al gewaarschuwd voor wat er zou kunnen gebeuren als hij het doorbrengen van tijd met de Vader zou verwaarlozen. Hij zette dit voort en begon toen een relatie met een andere vrouw. Hij was een dierbare broeder die ik als een goede vriend beschouwde, en ik had hem op een kritiek punt geholpen — iets waarvan God wist dat het moest plaatsvinden zodat hij zou overleven. Hij beantwoordde deze eer niet, ook al had ik hem uit een erbarmelijke situatie geholpen.

Als jij me niet had geholpen, was ik vandaag misschien niet meer in leven geweest.

— *Het is 2017, en een broeder zegt*

Dat jaar liet God me een boom zien met een stevige maar lage stam. Bovenop was een ronde, bossige kruin van frisse groene bladeren. Tussen de bladeren bevonden zich frisse rode vruchten, als een kruising tussen frambozen en aardbeien. Het waren er niet veel, en ze waren gelijkmatig verdeeld over de top van de boom, maar ik wist dat de vrucht goed was. Ik geloof dat de boom het concept vertegenwoordigde waaraan ik werkte. De dikke stam suggereerde diepe wortels, wat me bemoedigde, omdat het wees op een groot groeipotentieel. Pas nu bedenk ik hoe de stam de ouderdom van een boom aangeeft; dit zou het volwassenheidsniveau van het kernidee signaleerd kunnen hebben. Ik geloof dat het beeld bedoeld was als een aanmoediging en een erkenning van mijn werk door de Heilige Geest. Ook kreeg ik dat jaar een woord van God via een ouder echtpaar in de VS. De heiligen daar, met wie ik tijdens mijn tijd in de Staten had gewerkt, waren blij voor mij. God had aan hen geopenbaard dat ze me moesten waarschuwen en vragen Zijn werk voort te zetten.

Het is nu december 2017, en het op bezoek hebben van de kinderen is moeilijk. Uit het huwelijk was ik voornamelijk overgebleven met een tweepersoonsbed, een bureau, een computer, wat gereedschap en natuurlijk kleren. Ik wilde niet meer van de bezittingen van het gezin meenemen, en koos er in plaats daarvan voor om mijn ex-vrouw en kinderen deze te laten houden. Ik had een van de auto's gekregen, maar ik werd gedwongen deze te verkopen om aan de alimentatie-eisen te voldoen, ook al had ik geen inkomen. Mijn ex-vrouw had beweerd dat ik onder mijn potentieel verdiende — wat zowel waar als volledig onjuist was op hetzelfde moment — waardoor de staat Noorwegen een fictief inkomen vaststelde. Gelukkig accepteerden ze uiteindelijk mijn bezwaar, maar tegen die tijd was de auto al verkocht. Mijn ex-vrouw verontschuldigde haar daden als naïviteit, maar wanneer men dergelijk gedrag in de jaren daarna herhaald ziet worden, wordt duidelijk dat het opzettelijk was.

Waar ik niet veel over heb gezegd, is dat die maanden ook gevuld waren met genade. Ik woonde in een gedeelde woning in Verdal, tien kilometer van mijn kinderen, met heel weinig op mijn naam. Maar 's ochtends zat ik bij het vuur met een kop thee en bracht ik tijd door met de Vader (Psalm 46:10). Ik zag kleine wonderen van voorziening in deze tijd.

We zijn nog steeds in 2017, en ik zoek God trouw elke dag. Ik bezoek de Vineyard-huisgroep één keer per week, naast de kerkdienst die om de week wordt gehouden. Tegen deze tijd is de publicatiemachine volwassen geworden, en tegen 2018 had ik meer dan tweeduizend titels gepubliceerd op Amazon, Google Play en Apple. Ik moet nederig erkennen dat ik Gods genade keer op keer heb ervaren, en ik kan niets anders doen dan Hem prijzen voor Zijn goedheid, steeds weer opnieuw.

2017 was ook het jaar waarin ik *Kari Jartveit* uit Levanger ontmoette. Ze was in de zeventig en was een prachtige gebedsvrouw. Ze was opgenomen in het Staup Gezondheidscentrum in Levanger, waar haar dochter, *Zuster Hilde*, en ik haar bezochten. Kari was wonderbaarlijk vriendelijk maar direct in haar spreken, en ze was zonder twijfel geliefd door God. Ziek zijn betekent niet dat we niet opnieuw geboren zijn of niet geliefd zijn door God; natuurlijk niet. Dit was de tweede keer dat ik God de olie van vreugde over een persoon zag uitstorten. Het gebeurde toen Kari, volkomen onverwacht en onvrijwillig, haar armen begon op te tillen terwijl ze uitbarstte in vreugdevol gelach. Te midden van verdriet en pijn gaf God haar de olie van vreugde (Psalm 45:7) — absoluut ongelooflijk! Ze werd er zelf een beetje verlegen van, maar ik was getuige, en het was simpelweg Gods liefde die plaatsvond. We hadden niet eens samen gebeden voordat het gebeurde, maar de Heer was zo goed. Ik begreep onmiddellijk dat het de olie van vreugde was die over haar werd uitgegoten, precies zoals ik het zelf enkele jaren daarvoor had ervaren. Ik werkte op dat moment voor NOKLUS en stond in de badkamer toen het gebeurde. Toen dit bij Kari gebeurde, probeerde ze zichzelf te bedekken met de sjaal die ze om haar nek had, maar het mocht niet baten. Gods liefde was tastbaar toen het gebeurde. *Zuster Hilde*, haar dochter, heeft ook een profetische gave van God, die ze niet bang is te gebruiken. Moeder en dochter hadden veel tijd samen in gebed doorgebracht, wat duidelijk merkbaar was als we bij elkaar waren. Ze waren als twee handen op één buik, verbonden in de geest, waarbij de een de ander aanvulde. Kari had overigens verdriet omdat ze wist dat ze ons spoedig zou verlaten.

Kari vertelde me later over een krachtig voorval waarbij ze getuige was van de gevolgen voor iemand die zijn echtgenoot had verraden door het kijken naar pornografie. Ik had dit zelf gedaan tot 2012, toen ik het aan mijn ex-vrouw opbiechtte en stopte (1 Johannes 1:9). Kari vertelde me hoe het slachtoffer — de vrouw in het huwelijk — ongelooflijk genoeg bezeten raakte door een geest. Wat er gebeurde was het volgende: De man en vrouw hadden elkaars handen vastgehouden, en de man zwoer dat hij niet naar *pornografie* had gekeken. Daarna ging de vrouw naar Kari en zakte voor haar op de grond

in elkaar. Kari begreep wat er gebeurde en dreef de geest onmiddellijk uit. Het slachtoffer herinnerde zich hier achteraf niets van. Desondanks was Kari getuige van de hele gebeurtenis en nam me in vertrouwen. Kari overleed niet lang daarna, maar ik herinner me haar glans; zij was een van de weinigen die begreep dat ik voor God werkte. Ik had in die tijd niet veel om rond te komen. Ze gaf me eten, ook al had ik niet veel over mijn situatie gezegd. Ik herinner me ook dat Kari me vertelde dat haar man, een kapper van beroep, op een dag plotseling midden in de woonkamer had gestaan met de tranen over zijn wangen.

Kari: Wat is er met je?! Man: Ik zie Jezus in het midden van de woonkamer bij ons staan.

— *Kari Jartveit en haar man*

Kari's man was helaas al vele jaren voor haar overleden. Ik vermoed dat zijn dood voorkomen had kunnen worden als hun kerk op dat moment vitaal en alert was geweest. Kari bevestigde dit ook indirect toen ze vermeldde dat de man die zijn vrouw had verraden, vooraf profetisch was gewaarschuwd, maar dat deze waarschuwing op een *wegwimpelende maar humoristische* manier was afgewezen in diezelfde kerk.

Ik herinner me een dag in die herfst, dat ik buiten stond. Er was een vreemde warmte rond mijn lichaam, en ik hield ervan de wind langs me heen te voelen waaien. Ik had niet meer nodig dan een eenvoudig shirt of een trui, wat heel ongewoon voor mij was. Terwijl ik daar stond, keek ik naar beneden en zag vijf klavertjes vier. Het getal vijf stond voor de rest van die dag in mijn geheugen gegrift. Ik begreep niet waarom.

Het is nu december 2017, en ik lig op een avond in bed in mijn kamer in Verdal, ongeveer tien kilometer van Levanger. Ik voel een gevoel van verdriet en een verlangen dat de dingen goed komen. Juist op dat moment vertelde ik de Vader in de Hemel dat ik had geprobeerd deuren te openen en te sluiten, maar dat niets werkte. God liet me toen zien dat alles zou gaan veranderen en dat er een rijpingsperiode van twee jaar voor de boeg lag (Jeremia 29:11). Het was precies vijf maanden na de scheiding — hetzelfde aantal als de klavertjes. Ik was hierdoor erg bemoedigd; hoewel ik niet concreet wist wat er zou gebeuren, voelde ik de vreugde in me opborrelen voordat ik in slaap viel. Wat God in gedachten had, was dat ik spoedig een nieuwe baan zou krijgen en mijn toekomstige vrouw over ongeveer drie maanden zou ontmoeten. Wanneer God sprak over een rijpingsperiode van twee jaar, verwees Hij specifiek naar de opstart van het bedrijf Publifye, iets waarover ik later meer zal delen.

Hoofdstuk 32

Nieuwe projectfunctie (2018)

Het is januari 2018 en ik word gebeld door *Oddgeir Holmen* van het HUNT Forsknings-senter in Levanger. Oddgeir is afdelingshoofd IT en de fijnste chef voor wie ik ooit heb gewerkt. De systeemontwikkelaar *Anders Smedegaard Pedersen*, die in 2016 in mijn plaats was aangenomen, staat op het punt zijn baan op te zeggen. Oddgeir is daarom op zoek naar een nieuwe medewerker die het van hem kan overnemen. Het project moet naar verwachting in mei 2019 klaar zijn, dus er is iemand nodig om het stokje van Anders over te nemen. Er wordt een bijeenkomst georganiseerd met Oddgeir, Anders en *Per Bjarne Løvsletten* en ik krijg het aanbod om op 15 januari van dat jaar te beginnen. Misschien dat mijn werk aan de publicatiemotor hen heeft overtuigd? Ik geloof in ieder geval dat het indruk maakte toen ik kon vertellen dat ik net klaar was met het bouwen van een publicatiemotor die publicaties kan genereren met meer dan een miljoen interne verwijzingen in één enkele digitale publicatie en een lengte van duizenden pagina's. Een van de grootste publicaties bevat 10 miljoen verwijzingen en ongeveer 150.000 digitale pagina's, en ik heb op dat moment Bijbels in meer dan 20 talen gepubliceerd. Het is een beetje gechargeerd als ik met deze cijfers kom, maar het is absoluut niet onjuist om te zeggen en eigenlijk fantastisch leuk dat de dingen zo goed zijn gegaan. In waarheid een grote zegen waarover God al profetisch had gesproken in mei 2012, toen ik die kleine vrouwengroep van Kvinneforum Nordhordland ontmoette.

Ik zeg dit niet om op te scheppen, maar God heeft mij werkelijk een instrument gegeven waar ik met veel plezier gebruik van maak (1 Petrus 4:10). Een nieuwe tijd is aangebroken en ik heb het enorm naar mijn zin bij het HUNT Forsknings-senter in Levanger. Parallel hieraan huur ik iemand in om 2000 omslagafbeeldingen te maken, zodat er 2000 Bijbels van de evangeliën van Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes gepubliceerd kunnen worden in twee of drie talen per boek, met de verzen in parallel. Chinees, Japans en Russisch waren enkele van deze talen. Het werk was aan mijn kant verwaarloosbaar weinig, omdat de publicatiemotor het meeste werk deed. Het is vreemd om mensen te vertellen dat ik meer dan 2000 publicaties heb uitgegeven, maar zo is het nu eenmaal. Leuk, maar ook een beetje bizar.

Ik had gehoopt dat de publicaties mij een financiële basis zouden geven waardoor ik onafhankelijk van een werkgever zou zijn en actiever het evangelie zou kunnen delen, maar de tijd is daar blijkbaar nog niet rijp voor.

2018 is ook het jaar waarin ik haar leer kennen die mijn aanstaande vrouw zal worden. Ik noem haar mijn aanstaande vrouw, maar dat is om de eenvoudige reden dat ik deze tekst in 2022 begon te schrijven en terugkijk in de tijd. Ik kende haar oppervlakkig uit de gemeente van 3-4 jaar geleden, maar we spraken elkaar bijna nooit omdat haar Noors erg slecht was. Ze nodigt me nu uit voor het eten in het asielzoekerscentrum in Levanger en haar Noors is ook duidelijk verbeterd. Ze wist op dat moment niet dat ik gescheiden was, maar ze had eerder ervaren dat ze genezen was toen ik voor haar bad, dus ze voelde vreugde om mij uit te nodigen. Ze komt uit een land in Azië, houdt van God en heeft sterke ervaringen gehad van bevrijding waarbij Jezus haar door gevaarlijke gebieden leidde, ook per boot. We beginnen nu te praten over alles wat we hebben meegemaakt en onze weg met God, evenals over wat de Bijbel schrijft en met ons deelt. Ik begin haar te helpen met de Noorse taal en geef haar onderwijs uit de Bijbel. We worden al snel goede vrienden en ik ben geschokt wanneer God mij laat zien dat zij mijn aanstaande vrouw is. Bij verschillende gelegenheden ervaar ik dat de Heilige Geest tot mij over haar spreekt. God laat mij ook een fragment van haar verleden zien in een droom, evenals wat er voor ons ligt, misschien wel 20 jaar in de toekomst (Handelingen 2:17). Ik had geen plannen om een nieuwe vrouw te zoeken, maar wilde God alleen dienen, omdat mijn vorige huwelijk een pijnlijk hoofdstuk was. God had blijkbaar toch niet gepland dat ik alleen zou blijven (Jeremia 29:11). Meestal begrijp ik de beelden die God mij 's nachts laat zien niet meteen, en dat was ook zo toen Hij mij een korte scène liet zien uit een kritiek moment in het leven van mijn aanstaande vrouw.

Ik droom of zie 's nachts een auto die aan komt rijden en aan de kant van de weg parkeert. Daar komen vervolgens meerdere personen uit de bosrand tevoorschijn die naar de auto lopen. Ik weet dat het geen dieven zijn, maar dat ze komen om iets uit de auto te halen. Dat was de droom en zoals gewoonlijk begrijp ik niet wat ik zie, maar ik ben er niettemin getuige van.

— *Het visioen van de auto met kleren*

Ik vertel niemand iets over deze droom en denk zelf dat het misschien toeval is of een fragment van iets dat ik overdag heb gezien en waar ik vervolgens over droom. Wanneer ik korte tijd later in de gezamenlijke keuken van het *Leira Asielzoekerscentrum* zit en mijn aanstaande vrouw staat te koken, begint ze zomaar uit het niets uit te leggen hoe er voor haar gebeden werd toen ze 12 jaar oud was en dat dit haar leven veranderde. Wat ze vertelde, was dat ze tussen haar 9de en 12de jaar behoorlijk «*rabiaat*» was. De aanleiding hiervoor was eigenlijk alle onrust die ontstond toen Khomeini aan de macht kwam. Haar vader was uiteindelijk zo gefrustreerd over haar dat hij de auto volpakte met kleren en schoenen. Hij nam haar toen mee naar arme christenen die voor haar baden. Zij kregen de schoenen en kleren als dank hiervoor. En op dat moment begrijp ik dat God mij dit al in een visioen in de nacht heeft laten zien. Dit is de eerste keer dat ik kan zeggen dat

God mij een gebeurtenis uit het verleden heeft getoond die bepalend was voor iemands leven. Op een dag terwijl ik in de gezamenlijke keuken van het asielzoekerscentrum van mijn aanstaande vrouw sta.

Hoe komt het dat ze zo van God houdt?

— *Een vraag dringt zich vanbinnen op*

Mijn aanstaande vrouw heeft veel meegemaakt en ik begrijp dat ze mijn vrouw gaat worden, maar tegelijkertijd waarschuwt God me ook echt. De Heilige Geest laat me zien dat ze me meerdere keren zal verlaten, iets wat tot op de punt precies is uitgekomen. Niet fysiek, maar psychisch. En ik ben dankbaar voor deze waarschuwing, omdat het me van tevoren heeft voorbereid. Dit komt door de angst die opkwam vanwege ernstige bedreigingen van naaste familie uit haar land van herkomst. Het was een bijzonder zware tijd voor haar als gelovige in een land in Azië dat christenen ter dood veroordeelt vanwege hun geloof. Doodsbedreigingen krijgen is mijn aanstaande vrouw niet vreemd. De tijd heelt alle wonden, zegt men, maar het is de vraag of dat automatisch gebeurt als men niet actief aan vergeving werkt. Zelfs als we nog zo hard proberen te voorkomen dat de wond zich verspreidt, kan het verdere gevolgen hebben op plekken in het lichaam waar we het niet verwachtten. Ik geloof dat wanneer God zegt dat we moeten vergeven om vergeven te worden, dit vaak ook genezing voor het lichaam betekent. Vergeving is als een soort reiniging van een fysieke wond, wat het lichaam weer de kans geeft om zichzelf te herstellen.

Want als u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader u ook vergeven. Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader ook uw overtredingen niet vergeven.

— *Matteüs 6:14*

Mijn aanstaande vrouw werd op 15-jarige leeftijd uitgehuwelijkt en vlak voordat het huwelijk plaatsvond, was ze het zat. Haar moeder nam haar en haar zus daarom mee naar een christelijke vrouw, een kapster, met een profetische gave.

Je zult twee jongens krijgen... en door een moeilijke tijd gaan voordat je na vele jaren naar een land ver weg reist. Daar zul je een man ontmoeten die je helpt terug te keren naar het leven, als een schip dat op het punt staat te zinken maar wordt tegengehouden. Je leven zal de eerste 50 jaar moeilijk zijn, daarna verandert het.

— *Profetisch woord voor mijn aanstaande*

Na verloop van tijd realiseer ik me dat ik enkele jaren eerder de Heilige Geest tot me had horen spreken tijdens een van de bijeenkomsten in de gemeente Vineyard in Levan-ger in 2015.

Degene die haar krijgt, heeft geluk.

— *De Heilige Geest zei dit over mijn aanstaande vrouw*

Ik reageerde hierop, want waarom zou ik dat moeten weten?! Dat begreep ik pas ver in 2018, toen het tot me begon door te dringen dat de Heilige Geest over mij sprak als de gelukkige. Dit helpt me om te accepteren en te begrijpen dat de vreugde die ik voel voor mijn aanstaande vrouw niet alleen van mezelf is, maar juist is voor het aangezicht van God. Een huwelijk is belangrijk om te eren, niet alleen tussen mensen maar ook voor God, sterker nog: vooral voor God. We moeten proberen de Vader in alle dingen te eren en niemand onrecht aan te doen. Er gaat veel gebeuren dit jaar en ik ervaar dat zowel de gemeente als goede vrienden in het geloof wantrouwig zijn en denken dat ik een rokenjager ben. Hoe dan ook, ik ben zeker van mijn zaak en zij ook. Tegelijkertijd zegt God tegen ons dat we geen deel mogen hebben aan de vreugden van het huwelijk zolang we niet getrouwd zijn. Want hoe kunnen we voor Hem werken als we het huwelijk schenden en zondigen tegen Zijn lichaam?

Alles is mij geoorloofd, maar niet alles is nuttig. Alles is mij geoorloofd, maar ik zal mij door niets onder de macht laten brengen. Het voedsel is voor de maag en de maag voor het voedsel, maar God zal zowel het één als het ander tenietdoen. Het lichaam is echter niet voor de ontucht, maar voor de Heer, en de Heer voor het lichaam. En God heeft niet alleen de Heer opgewekt, maar zal ook ons opwekken door Zijn kracht. Weet u niet dat uw lichamen leden van Christus zijn? Zal ik dan de leden van Christus nemen en ze tot leden van een hoer maken? Volstrekt niet! Of weet u niet dat wie zich aan een hoer hecht, één lichaam met haar is? Want die twee, zegt Hij, zullen tot één vlees zijn. Maar wie zich aan de Heer hecht, is één geest met Hem. Vlucht weg van de ontucht. **Elke zonde die een mens begaat, is buiten het lichaam, maar wie ontucht bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam.** Of weet u niet dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u woont en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers gekocht en betaald. Verheerlijk dan God met uw lichaam!

— *1 Korintiërs 6:12-20*

Al met al kiezen we ervoor om naar God te luisteren en Hem te eren met ons lichaam, en dat doen we tot op de dag van vandaag. Er is veel dat ik zou kunnen zeggen en delen

over wat er is gebeurd. Hoe dan ook, ik weet dat ik en mijn aanstaande vrouw over een paar jaar een groot geschenk zullen krijgen. De Heilige Geest heeft me zowel gezegd als laten zien wat dit is. Dit kan ik zeggen omdat de vrouw die profetisch sprak tegen mijn aanstaande vrouw ook over haar zus sprak, en alles wat ze heeft gezegd is uitgekomen en klopt. Toen de Heilige Geest hier voor het eerst over sprak, dacht ik eerlijk gezegd dat ik mijn verstand had verloren. En er zijn vier getuigen van wat God over een periode van bijna 40 jaar heeft verteld. Toen ik uit frustratie een tijdje geleden God vroeg om dit te bevestigen, kreeg een zuster in het geloof een droom die heel duidelijk maakte dat dit van God was en is. Waarom deel ik dit, ook al is het niet helemaal duidelijk wat ik feitelijk zeg? Omdat ik wil dat de ongelovige begint te zien dat God in de hemel fantastisch goed is en dat er hoop is voor iedereen. Sommigen van ons gaan door diepe dalen en ik wil getuigen van wat ik heb gezien en gehoord in plaats van het alleen voor mezelf te houden. Dat betekent niet altijd dat ik alles kan zeggen, want er zijn dingen die privé zijn en niet gedeeld mogen worden. Dat is natuurlijk een evenwichtsoefening. God heeft hoe dan ook een prachtige wereld geschapen en toont Zijn liefde aan ons door Zijn woord en de Heilige Geest. Hij bewaart ons door hoogte- en dieptepunten als we Hem dat laten doen (Psalm 23:4). Hij zorgt voor ons hart te midden van de stormen en verdient onze lofprijzing met volledige overgave.

De profetes die met mijn aanstaande vrouw sprak, is de derde getuige en zij sprak over hetzelfde 35 jaar geleden. De tweede getuige is mijn aanstaande vrouw en zij heeft zelf het geschenk gezien dat we zullen krijgen en was daar geschokt over, maar God is werkelijk genadig voor ons geweest. Ik ben een beetje mysterieus terwijl ik dit schrijf, maar niet alles is gepast om publiekelijk te delen.

Ik heb vijf kinderen en ik weet al, en God heeft me laten zien, wat er ook met betrekking tot hen voor me ligt. Niet iedereen zal dit getuigenis aanvaarden voordat het gebeurd is, maar ik deel delen ervan zodat niemand me achteraf kan tegenspreken. Ik vocht hierin feitelijk tegen de Heilige Geest omdat het zo overweldigend voor me was en ik onzeker werd over mijn eigen redding door wat de Heilige Geest liet zien. Soms is het een schok wanneer God toekomstige gebeurtenissen laat zien, zeker wanneer het zo persoonlijk en dichtbij is. En ik stelde op dat moment vraagtekens bij mijn eigen redding. Hoe dan ook, God is goed. Het was een verdriet om de nabijheid van mijn eigen kinderen in het dagelijks leven te missen, dus ik ben God zeer dankbaar en verheug me over wat er gaat gebeuren. Dit is iets waar mijn aanstaande vrouw zelf niet veel over wil praten vanwege de situatie waarin ze zich bevindt, dus zo is het nu eenmaal. Ik hoop en bid echter dat we in staat zullen zijn om te blijven doen wat God van ons vraagt.

Wanneer je 11 jaar op asiel in Noorwegen hebt gewacht, ga je door heel wat beproevingen heen. God is heel goed voor haar geweest en ze werd een paar jaar geleden aan haar voet genezen door handoplegging in het Bønnesenteret in Levanger. De pijn die ze in haar onderbuik had bij elke menstruatie, al sinds ze ongeveer 10 jaar oud was, ver-

dween ook na gebed ongeveer 3 jaar geleden (Jakobus 5:16). En ze functioneert ook mentaal steeds beter. Ze is een actieve en sociale vrouw die veel bijdraagt aan haar omgeving, en haar zoon is op 13 juni 2022 na een studie van 6 jaar afgestudeerd als arts.

In het begin was een van de zonen van mijn aanstaande vrouw niet blij met mij. Trouwens, over dat onderwerp: ik herinner me dat mijn aanstaande vrouw me op een dag vertelde hoe ze meer dan 10 jaar geleden een bemoediging van God kreeg. Hierin zag ze een van haar zonen in een gang staan met een baard en een witte jas, als een arts. Dit werd haar getoond toen ze in Turkije waren, waar haar zoon geen mogelijkheid had om naar school te gaan en een opleiding te volgen. Ik vertel het nu wat eenvoudig, maar het was absoluut niet eenvoudig voor hen in die tijd van hun leven, dus God had een goede reden om haar te bemoedigen. Het is bijzonder om zulke dingen te zien gebeuren, maar achteraf begrijp ik waarom de Heilige Geest zei dat ik geluk had dat ik haar zou krijgen. Vaak begrijp ik de woorden van de Heilige Geest pas wanneer ik ze zie gebeuren, en dit kan maanden of jaren later zijn. Het is een beetje ironisch, maar mijn ex-vrouw was erop geband mijn fouten te vinden en niet dat wat ik feitelijk deed God behaagde. Ik ben door mensen veel meer bekritiseerd om mijn manier van doen dan ik door de Heilige Geest ben terechtgewezen. Maar terechtgewezen door de Heilige Geest ben ik zeker, laat dat duidelijk zijn. En dit is bij een aantal gelegenheden gebeurd.

Na de tijd die ik met mijn aanstaande vrouw heb doorgebracht, zie ik dat ze een evangelist is en een vuur en liefde van God heeft voor het delen van het evangelie. Ze is erg sociaal en een krachtige persoonlijkheid, en God sprak onlangs tot haar toen we in de *Tremorkirken på Sartor Senter på Sotra* waren, ruim een week voordat ik uit Øygarden vertrok. Daar liet God haar zien dat we over 5 maanden zouden gaan samenwerken, en dit was op 19 juni 2022. Dit is de eerste keer dat de Vader tot haar spreekt en haar een datum geeft, precies zoals we samen hadden gebeden slechts enkele dagen voordat dit gebeurde. De Vader heeft ons gehoord, echt fantastisch! Dat betekent niet altijd dat de dingen makkelijk zijn, maar ik heb grote vrede over en vreugde voor wat er komt. Hoe dan ook, nu loop ik een beetje vooruit op de zaken. Maar ik wilde wat delen over mijn aanstaande vrouw, zodat men iets over haar weet.

Op een vroeg tijdstip in de vriendschap tussen mij en mijn aanstaande vrouw, rond 2018, laat de Heilige Geest me zien dat ze *op de grond moet*. Ik begrijp niet wat dit betekent, maar kort daarna, wanneer ik voor haar bid, zakt ze ineens en valt in slaap in mijn armen op de grond. Ik ging door met bidden tot ik klaar was en wanneer ze na verloop van tijd wakker wordt, was het alsof ik in de ogen van een baby keek. Ik vergeet die ervaring niet, maar ik weet eigenlijk niet precies wat er plaatsvond, behalve dat ik geloof dat het een soort reiniging was waar ze doorheen ging. Ik weet dat het was voorzien en dat dit nodig was, en ik bad in tongen over haar terwijl ze sliep, omdat ik weet dat het dan de geest is die bidt en niet ons verstand (Romeinen 8:26).

Ik wil eraan toevoegen dat haar zoon en *Broeder Ole Martin*, twee van de heiligen, naar me toe kwamen en me dat jaar vergeleken met een *rokkenjager*. Mensen hadden ook onwaarheden achter mijn rug om verteld over mij en mijn aanstaande vrouw en ze waren bezorgd of wat er plaatsvond wel juist was. Ook had zij niet gedaan wat juist was voor God met alles wat ze had ondernomen voordat we elkaar leerden kennen, en deze ontmoeting was daar ook een resultaat van. Haar zoon was bezorgd om haar. We zijn allemaal een resultaat van ons verleden en wanneer we tot de waarheid komen, moeten we angst en beven afleren. Dit geldt voor mij evenzeer als voor mijn broeders en zusters. Wanneer we met beschuldigingen tegen de onzen komen, moeten deze ook gerechtvaardigd zijn en moet men de ander met liefde benaderen. Dat gebeurde hier niet, maar ik ken hem als een goede broeder en het is nu helemaal prima dat hij een grens overschreed, ook al was het volstrekt onnodig. Mijn aanstaande vrouw werd in de praktijk onder druk gezet om de volgende 6 weken bij mij uit de buurt te blijven. Het was een schok om op deze manier beschuldigd te worden en in deze periode was ik totaal energieloos. Het was toen dat de Heilige Geest tot mij sprak en mij heel concreet een naam gaf waar ik me tot op de dag van vandaag over verblijd. Niet alleen dat, maar de Heilige Geest waarschuwde me ook en zei dat ik en mijn aanstaande vrouw het later *zouden verknallen*. Wat we ook deden en waar we ons vervolgens weer van afkeerden. Het was zowel troost als vermaning om van de Heilige Geest te krijgen, om het zo maar te zeggen. Wat een beetje grappig was aan deze tijd, was dat ik ook elke nacht 9-10 uur sliep en de uitwerking die dit ironisch genoeg had op mijn werk bij het HUNT Forskningscenter. Mijn hersenen kregen 's nachts goede rust en ik presteerde in feite uitstekend op mijn werk. Nu kun je je afvragen of ik tot dan toe ondermaats had gepresteerd op het werk, maar dat kan ik niet zeggen, want alles wat ik deed werkte en Oddgeir was zeer tevreden over mijn werk. Ik was in staat me in te werken in alles wat ze nodig hadden, vond en herstelde wezenlijke fouten die voor mijn tijd waren geïntroduceerd, ontwikkelde tools en deed wat er van mij gevraagd werd en meer. Ik leverde ook resultaten voor een project dat we hadden voor het Folkehelseinstituttet en deed dat op een later tijdstip opnieuw. Technisch functioneerde alles uitstekend en ik genoot enorm van het werk, aangezien ik ook *Golang* leerde terwijl ik bij HUNT werkte.

Hoofdstuk 33

Het onderzoekscentrum (2019)

Het is midden 2019 en ik ben klaar met mijn projectaanstelling als Systeemontwikkelaar bij het HUNT Forskningscenter in Levanger. Ik maak nu een reis naar Azië en ga met een voorganger de bergen in naar een groep voorgangers daar om te delen en met hen samen te werken (Mattheüs 28:19).

Tijdens het verblijf in een van de Aziatische landen sprak de Heilige Geest bij bepaalde gelegenheden tot mij, waarbij ik het moest verdragen Zijn mond voor het volk te zijn met vermaningen. De ene keer was toen een van de oudsten in de gemeente ertegen zondigde. Ik wist het niet, maar voelde het krachtig in mijn geest voordat ik het met eigen ogen zag. De andere keer was toen een christelijke arts ziek was en volledig verlamd op een brancard vlak boven de grond lag. Hij stonk naar urine. De Heilige Geest vertelde dat de toestand aan hemzelf te wijten was en ik moest gehoorzamen en het hem zeggen. Er kwamen tranen in zijn ogen en hij beleed dat wat ik zei correct was en hij erkende wat hij had gedaan (Jakobus 5:16). We baden voor hem en vanaf dat moment begon de genezing en een paar maanden later was hij weer op de been. Hij was een oude man en stierf helaas niet lang daarna, hoewel hij weer hersteld was van de verlamming.

Na de zendingsreis kwam ik terug en begon ik op banen te solliciteren. Ik word voor diverse gesprekken uitgenodigd, maar toch kwam er niets uit. Na acht maanden geef ik het een beetje op en begin ik het proces om een idee dat ik heb voor een nieuw product uit te testen. Ik evalueer dit via een derde partij die door de gemeente voor deze taak is ingehuurd, *Proneo AS* in Verdal. Ik verscheen bij hen met een volledig rapport over wat ik al had ontwikkeld, evenals het idee voor het nieuwe product. De leider leek verrast en de vragen die hij had voorbereid waren al beantwoord in mijn rapport.

Proneo geeft groen licht voor het idee en ik vraag bij het NAV steun aan (Spreuken 16:3). Waar gaat het over? Het gaat over een nieuw product dat mensen moet helpen om digitale boeken te maken en dit te verweven met zelfgeschreven of gekochte woordenboeken, alles voor online verkoop of digitale distributie. Er bestaan voor zover ik weet momenteel geen soortgelijke hulpmiddelen op de markt. We kijken terug naar 2012 toen Kvinneforum Nordhordland profetisch sprak dat ik mogelijk *iets nieuws zou gaan doen wat niemand anders eerder had gedaan*; dingen samenvlechten. Dit komt ook goed overeen met de oude publicatie-engine.

Mijn aanvraag wordt na een paar weken samenwerkingstijd goedgekeurd en ik begin nu aan een jaar ontwikkeling vanuit mijn eigen thuishoofd. **Ik schreef eerder dat God in**

december 2017 tegen mij zei dat er een rijpingstijd van twee jaar zou zijn (Prediker 3:1). Toen drong het tot me door dat er twee jaar verstreken waren toen ik het aanvraagproces startte. En de steun van het NAV komt bijna op dezelfde dag dat Noorwegen in lockdown gaat. Het valt me op dat het startmoment van het werk aan het nieuwe hulpmiddel op hetzelfde tijdstip valt als waarop de WW-periode wordt verlengd en men bovendien vakantiegeld over de WW-uitkering krijgt.

Ik zit nu een jaar lang thuis te werken, terwijl de regering extra steun voor werklozen invoert. En vlak voordat ik goedkeuring krijg van het NAV voor twaalf maanden werk vanuit huis, droom ik dat ik een van mijn kamers aan het opruimen ben. Rond diezelfde tijd droomt mijn aanstaande vrouw dat ze een massa dozen in mijn woonkamer ziet staan. Ik begrijp niet wat dit betekent en vind het allemaal een beetje vreemd. Mijn aanstaande vrouw stelt voor dat we een van de slaapkamers als thuishkantoor gaan gebruiken en we zijn bezig die leeg te ruimen. We verplaatsen mijn bed naar de woonkamer en ruimen tegelijkertijd de woonkamer en de vliering op. Toen ik alle kartonnen dozen op de woonkamervloer zag en de slaapkamer was opgeruimd, drong het tot me door wat God had gedaan. Vader sprak twee jaar eerder over dit project en liet ons tegelijkertijd de start ervan zien. Ik ben nerveus om zo'n project op me te nemen zonder dat God erbij is, en achteraf ben ik opgelucht dat Vader mij dit heeft laten zien (Filippenzen 1:6).

Dit jaar voelde ik ook een sterke onrust over mijn vader. Hij was bij mij op bezoek en toen voelde ik dat er iets ernstig mis was. Ik vertelde hem dat ik hem wilde dopen in de rivier vlak bij waar ik woonde. Hij wijst dit helaas resoluut af en vertrekt vervolgens naar de Filipijnen. Ik had op dat moment geen vrede over mijn vader (Romeinen 9:1-2).

Hoofdstuk 34

Onderzoekscentrum (2020)

Het is begin 2020 en ik werk aan de afronding van een pilotversie van mijn product. De dingen beginnen te werken, maar tegelijkertijd maak ik me een beetje zorgen over wat er zal gebeuren als de steun van het NAV wegvalt en ik daar sta zonder baan of geld. En juist nu neemt een zuster in het geloof, een vrouw die samen met haar man in de VS werkt en deel uitmaakt van een voorgangersechtbaar, contact met me op via Facebook. Ze vertelt me dat ik iets op Facebook heb geplaatst dat niet klopt. Ik bedank haar hiervoor en verwijder het bericht. Ze was verrast door mijn nederigheid en plotseling spreekt de Heilige Geest tot haar en laat haar een financiële doorbraak voor mij zien. Ze vertelt ook dat God mijn gebeden heeft verhoord met betrekking tot mijn werk voor Hem in de toekomst. Ik vraag me af wat dit kan betekenen, maar probeer bewust rustig te blijven onder wat er verder gaat gebeuren, wat niet altijd even makkelijk is. Het moet gezegd worden dat ik verschillende scenario's overwoog over hoe ik het in de komende tijd zou redden, maar dat God me op mijn plek zette door middel van twee dromen die ik kreeg. In de ene droom zie ik het Vasaschip de haven uitvaren en kort daarna zinken. In de andere droom vlieg ik in een hoge, langwerpige kamer en gedraag ik me als een klagende Superman terwijl ik daar binnen rondvloog. Ik begrijp dat God me laat zien dat het zinloos is om te proberen plannen te maken voor de komende tijd en dat ik hier geplaatst ben voor de tijd die er nu is, en dat ik niet moet klagen over waar Hij mij heeft neergezet (Jesaja 55:8-9). Dit stelt me ook gerust.

Het is in de tijd vlak voordat de steun van het NAV afloopt dat ik contact opneem met Oddgeir. Het blijkt dat ik dit jaar een solide adviesopdracht van HUNT krijg, naast royalty's op de verkoop van de publicaties die ik heb uitgegeven. Alles komt financieel in orde, met andere woorden (Filippenzen 4:19). Er kan aan worden toegevoegd dat het product dat ik dit jaar voor het Onderzoekscentrum heb gebouwd, nu in gebruik is in hun *Aldring i Trøndelag* (AiT) en COVID-project, dat twee jaar zal lopen, en ook naar wens functioneert:

Het werkt vlekkeloos.

— *Feedback van Oddgeir Holmen*

Met de kinderen gaat het goed, maar we moeten op een dag allemaal voor God staan met ons leven en de keuzes die we hebben gemaakt ten opzichte van onze echtgenoten en overigens ten opzichte van de Heiligen (Romeinen 14:12). Er zijn dingen die ik anders

had moeten zien rondom mijn ex-vrouw en de kinderen, maar de scheiding maakt hier geen deel van uit.

Dit jaar sluit het asielzoekerscentrum in Levanger haar deuren. Mijn toekomstige vrouw wordt overgeplaatst naar een nieuw asielzoekerscentrum, iets waar ze een beetje tegenop zag omdat God haar waarschuwde dat de dingen een tijdlang moeilijk zouden worden. Tegelijkertijd laat God weten dat de wachttijd voorbij is, ook al krijgen we daar geen concreet tijdstip voor. We moeten geduldig zijn (Hebreeën 10:36). Eerder dit jaar heb ik dossierstukken verzameld en haar evangelisatiewerk hier in Noorwegen gedocumenteerd. Dit wordt opgestuurd naar de *Norsk Organisasjon for Asylsøkere* (NOAS). Er zijn brieven van vijf verschillende echtparen en de zoon van Sharon waarin zij hiervoor instaan. De verwachte behandeltermijn is maximaal twaalf maanden met een verwachting van negen maanden, maar op de dag van vandaag zitten we in de achttiende maand zonder enige reactie van de UNE.

De onrust over Bjørn uit 2019 wordt dit jaar bevestigd. Hij wordt per ongeluk neergeschoten terwijl hij in de Filipijnen was. De artsen zeggen dat als de kogel de rib niet had geraakt en van richting was veranderd in het lichaam, hij hoogstwaarschijnlijk zou zijn overleden. Ze waren van mening dat hij hulp van engelen moet hebben gehad (Psalm 91:11) en dat het duidelijk een wonder was dat hij het overleefde. Ik had hem willen doppen in de rivier voordat hij vertrok, maar dat weigerde hij. Ik begrijp nu dat de onrust die ik over hem voelde reëel was en dat ik er niet gerust op was of hij tot op dat moment daadwerkelijk in Gods handen was. Ik hoop dat hij nederig genoeg is om dit te erkennen als iemand het hem vraagt, zowel de doop als wat er voorafging. Het was in ieder geval niet zijn schuld en hij was slachtoffer van een moordpoging op de persoon die naast hem zat. Het motief was een poging om een financiële schuld kwijt te schelden.

Hoofdstuk 35

Publifye AS (2021)

We zijn aanbeland in 2021 en ik ben aan het einde van het jaar waarin het NAV mij heeft ondersteund in mijn werk. Ik richt nu Publifye AS op. In de toekomst geloof ik dat velen blij zullen zijn met het product en de middelen die erachter zullen staan. Dit is een hulpmiddel dat scholen, organisaties en particulieren de mogelijkheid geeft om meer betrokkenheid te creëren rond leren en lezen (Romeinen 11:29). Samen met docenten, studenten en leerlingen moeten zij dit kunnen gebruiken om eigen teksten te schrijven met daarin verweven woordenboeken, iets wat ook volledig nieuw is op de markt. Een deel van de kennis die dit opbouwt, is de ervaring die ik heb met het bouwen van enkele duizenden digitale boeken met woordenboeken met tot wel miljoenen koppelingen en meerdere distributeurs en technologische oplossingen.

Toen ik in 2014 profetisch werd aangesproken voordat ik uit de VS vertrok, zei een profeet tegen mij dat ik creatief ben, en dat klopt. Er werd ook gezegd dat ik een moeilijke tijd voor de boeg had. Maar ik hou ervan om dingen te creëren, om het zo maar te zeggen, en ik ben in staat om te zien hoe ik dat moet doen, en dit zal helpen om ons uit een moeilijke periode te leiden (Spreuken 16:3).

Wat mijn eigen vader betreft: toen hij dit jaar op bezoek kwam, was ik direct tegen hem en vroeg hem zich te laten dopen in Jezus Christus. Hij twijfelde, maar stemde uiteindelijk in en werd in de rivier bij Levanger gedoopt door mij en mijn aanstaande vrouw. Zelf was ik onzeker of dit wel juist was, dus vroeg ik God om een teken. Wat er vervolgens gebeurde, was dat een zuster in het geloof, genaamd *Maryam*, een visioen kreeg van mijn vader, eerst in een gevangenis en daarna zag ze hem buiten de gevangenis. Hij droeg een zeemanspet, had een witte baard en Jezus en ik stonden samen achter hem. Maryam had mijn vader niet ontmoet en wist niet dat hij zeeman was geweest, noch dat hij een witte baard had, dus dat stelde mij gerust. Maryam stuurde me ook een bericht vlak voordat hij werd gedoopt, waarin ze zei dat mijn vader *hoogstwaarschijnlijk dit weekend gedoopt zou worden*. Het klopte tot op de punt. Het beeld van Maryam was duidelijk: God zette mijn vader vrij door de doop (Romeinen 6:4) en dat was voor mij bevestiging genoeg.

De inmiddels overleden vrouw van mijn vader, Ragnhild, had ook het *geschenk* van Jezus aangenomen, slechts een paar maanden voordat ze stierf. In die tijd had God het op mijn hart gelegd om naar Bergen te komen vlak voordat ze heenging. Ik herinner me dat ik de kamer in het verpleeghuis binnenkwam en ze straalde als een zon voor me uit. Ze had een groot deel van haar leven geworsteld, dus dit was fantastisch om te zien en ik

ben er absoluut zeker van dat er die dag engelen in de kamer bij ons waren. Ik deelde het evangelie met haar en ze nam Jezus aan. Het is mogelijk voor een mens om ja te zeggen tegen Jezus en opnieuw geboren te worden (Johannes 3:3), zelfs als het verstand niet begrijpt wat er gebeurt, want ik heb het zelf ervaren. En ik vertrouw erop dat God in Zijn genade en kracht Zijn belofte houdt en zowel Ragnhild als mijn vader in Zijn veilige handen houdt (Filippenzen 1:6).

Gezegend is de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in Christus gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten. In Christus heeft Hij ons immers uitverkoren vóór de grondlegging van de wereld, om heilig en zuiver voor Hem te staan. In liefde en naar zijn eigen welbehagen heeft Hij ons van tevoren ertoe bestemd om zijn kinderen te worden door Jezus Christus, tot lof en prijs van zijn heerlijke genade, waarmee Hij ons heeft overladen in zijn Geliefde. In Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van onze zonden. Zo overvloedig is Gods genade, die Hij ons in al haar wijsheid en inzicht heeft geschonken, toen Hij ons het mysterie van zijn wil bekendmaakte, het besluit dat Hij in Christus had opgevat. Hij wilde zijn heilsplan in de volheid van de tijd voltooien: alles in Christus bijeenbrengen, alles in de hemel en op aarde in Hem. In Hem zijn wij ook erfgenamen geworden, wij die van tevoren daartoe bestemd waren naar het voornemen van God, die alles tot stand brengt volgens zijn eigen plan en wil. Zo zouden wij zijn tot lof en prijs van zijn heerlijkheid, wij die nu reeds onze hoop op Christus hebben gevestigd. In Hem bent ook u tot geloof gekomen toen u het woord van de waarheid hoorde, het evangelie van uw redding. **In Hem bent u gemerkt met het zegel: de beloofde Heilige Geest, die het onderpand is van onze erfenis, totdat Gods eigen volk wordt bevrijd, tot lof en prijs van zijn heerlijkheid.**

— Efeziërs 1:3-14

Dit was ook het jaar waarin mijn aanstaande vrouw een beeld van God krijgt dat de dingen nu gaan verbeteren en dat er *licht aan de horizon* is, wat ook concreet werd bevestigd door God in de Tremorkirken op Sotra in juni 2022.

Er zijn gemeenten die de wil van God en Zijn genadegaven zoeken, maar ik voel een sterk verlangen om godvrezende Heiligen te zien die gedreven worden door de Geest van God in de kerk, en helaas zijn er veel gemeenten die de kracht van God en de Heilige Geest loochenen:

Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar de kracht daarvan hebben zij verloochend. Wend u ook van hen af!

— 2 *Timoteüs* 3:5

Hoe kan de kerk verwachten dat het evangelie voortgang vindt zonder de kracht van God (1 Korintiërs 4:20)? Het volk weet niet wat het mist, want wij zoeken het onze en niet dat van God; ook al ziet het er aan de buitenkant mooi uit, er is geen leven na de dood (Romeinen 8:6). Na mijn bekering kreeg ik een nare bijmaak in mijn mond bij de gedachte dat ik eerder in de Noorse Kerk was geweest, maar niet de waarheid had gehoord dat ik met mijn mond moest belijden, de volwassenendoop moest ondergaan en de zegeningen moest ontvangen door de handoplegging van de Heiligen (Romeinen 10:9-10).

Hoofdstuk 36

De weg verder (2022)

We zijn in het midden van 2022 en ik keek ernaar uit dat mijn aanstaande vrouw een verblijfsvergunning zou krijgen, zodat we samen aan het werk konden gaan. Maar dit gebeurde niet en de Tingretten was op geen enkele wijze ontvankelijk voor haar zaak. Ik kan dus zeggen dat we beiden een jaar geleden droomden dat de behandeling van de zaak niet «zuiver» zou verlopen, als je het zo kunt zeggen. Maar ondanks dit heb ik vrede (Filippenzen 4:7), ook al voelde het als verraad door de Noorse staat, om eerlijk te zijn. En dat is ook wat de droom ons liet zien: dat het systeem van dossierbehandeling was als een afvoerbuis.

Een asielzoeker kreeg voorheen nauwelijks tweeduizend kronen per maand, maar dit steeg naar drieduizend. Dat moet voedsel, kleding en vervoer dekken. Ik ken asielzoekers bij wie de stroom uitvalt als de waterkoker wordt gebruikt, omdat ze met te velen in één huis wonen. En in de winter hebben ze meegemaakt dat ze de hoofdverwarming meerdere dagen kwijtraakten en zich extra warm moesten kleden en zich moesten behelpen met een klein kacheltje in de slaapkamer. Ze moeten gewoonlijk de slaapkamer en badkamer met anderen delen. Ondanks dit is het moeilijk om te zeggen dat we niet gezegend zijn, want dat zijn we werkelijk. We hebben samen met mensen gedeeld, gediscussieerd, God gezocht, ons verblijd, de gemeente bezocht en zij is meerdere jaren vrijwilligster geweest, zowel buiten als binnen de gemeente. Ze heeft gewerkt in Den Norske Kirke, Vineyard in Levanger, hielp ouderen in het verzorgingstehuis, en was lid van de Sanitetsforeningen daar en in Trondheim. Ze is actief in het delen van het evangelie met mensen waar ze is, en ons evangelisatiewerk zal in de toekomst toenemen als we gehoorzaam zijn met de tijd, middelen en privacy die we hebben. We hebben samen mensen gedoopt en ze neemt ook deel aan bijeenkomsten en ze volgt huwelijkskursussen, ook via videobijeenkomsten met voorgangersechtparen uit de hele wereld, waaronder de USA.

In verband met een uitstapje naar een huisje in Øygarden in juni 2022 ontmoette ik daar een jonge jongen die vertelde dat zijn nicht de Heilige Geest tot haar had horen spreken en dat ze daarna enkele minuten lang volledig sprakeloos was. Het is altijd fijn om getuigenissen van anderen te horen over de Heilige Geest in hun leven. Ik deelde het evangelie met meerdere jongeren tijdens mijn verblijf, ook met deze jongen en zijn vriendin.

Wat later ontmoet ik een andere groep jongeren bij de Øygarden Terminal, waar een jong meisje door handoplegging aan haar knie werd genezen. De nacht ervoor had ik

gedroomd dat er iemand stierf in ondiep water. Wat er gebeurde, is dat in deze groep een jonge jongen me vertelde dat hij dit voorjaar in het zwembad was overleden, maar na enkele minuten weer werd gereanimeerd. Dit stond ook in de krant, wat ze me op hun mobiel lieten zien. Pas toen vertelde ik hen wat God mij de nacht ervoor had laten zien. Dat God mij zulke dingen laat zien, maakt mij tot een levende getuige voor God, in kracht en niet alleen met woorden. Vaak wanneer ik met jongeren deel, krijg ik veel vragen en het is belangrijk dat ik vooraf God zoek, bid, studeer en herkauw op Zijn woord en wat Hij mij gegeven heeft, zodat ik in staat ben hen te antwoorden en niet uit het veld geslagen word wanneer ze vragen hebben over alles wat hen bezighoudt.

Als persoon word ik erg actief wanneer ik met jongeren deel, want het voelt als een vuur in mij. Men moet verwachten dat God met je is, en vaak volgen tekenen en wonderen wanneer er voor het individu gebeden wordt (Marcus 16:17-18). We moeten op God vertrouwen en geloven dat genezingen plaatsvinden en mensen bevrijd worden van pijn en problemen, ook al zie je het niet altijd. Het is even belangrijk om te geloven dat de doop hen bevrijdt van de dood (Romeinen 6:4)! Maar ik probeer mensen altijd te ontmoeten waar ze zijn, zoals Paulus dat bespreekt. Ik zie dat God mij naar mensen leidt en hen voor mij verlicht, en ik heb bij vlagen een fantastische vreugde ervaren en weet dat een voortzetting van dit werk binnenkort voor de deur staat.

Het volgende vond plaats op 13 juli 2022:

Ik had net gesproken en met een moslimvrouw gedeeld dat alleen God goed is, zoals Jezus ons vertelt (Marcus 10:18). En nu deel ik over hoe God een verterend vuur is (Hebreeën 12:29) en dat mensen de Vader niet kunnen zien zonder te sterven (Exodus 33:20). Plotseling werpt ze haar hoofd opzij en zegt dat ze me niet in de ogen kan kijken omdat ze «*van kleur veranderen*». Dit gebeurt misschien drie keer in de volgende vijftien minuten en elke keer zie ik een duidelijke angst over haar komen die haar volledig van haar stuk brengt. Ik ben me volledig bewust van de wonderen die gebeuren wanneer we voor God werken, maar dit was mij nog niet eerder overkomen en ik verwonder me en zoek God voor antwoorden. Ik geloof dat de vrouw voor mij onwillig was om van haar zonde gereinigd te worden en dat ze het niet kon uithouden toen God iets van Zichzelf liet zien door mijn ogen. Voordat dit gebeurde, had ze gezegd dat ze nooit zou ophouden moslim te zijn. Het is de vraag wat er verder gebeurt, of ze de ernst begrijpt van wat er gebeurde, mits satan dit niet ook van haar weet te stelen.

— *Ontmoeting met God*

Tekenen en wonderen volgen hen die Jezus als Heer en Meester belijden in woord en in daad. En wat ze met haar eigen ogen zag, kan ze achteraf niet ontkennen. Evenmin wil

ik de waarheid verduisteren en zeggen dat iedereen naar de hemel gaat. Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God, is de weg, de waarheid en het leven (Johannes 14:6). We moeten Hem aanvaarden om van onze zonde schoongewassen te worden:

En hij zei tegen hen: «*Ga de hele wereld in en verkondig het evangelie aan de hele schepping! Wie gelooft en gedoopt is, zal gered worden. Maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden.*»

— Marcus 16:15-16

Toen God mijn aanstaande vrouw liet zien dat er nog een specifiek aantal maanden over was voordat we samen aan het werk konden gaan, was het alsof er een ander geschrift op het scherm voor haar verscheen. Ze was een beetje *paf*, maar ik heb met mijn mobiel een geluidsopname van haar kunnen maken toen ze het me achteraf vertelde. Wat de Vader de afgelopen jaren voor mij en mijn aanstaande vrouw heeft gedaan, is een grote zegen (Psalmen 103:2).

Ik ben bezig met het opstarten van werkers in Asia die zich inzetten om het evangelie te verspreiden.

Terwijl ik dit schrijf in 2026, hebben mijn vijf kinderen en ik een goede band en ze sluiten zich bij mij aan wanneer ze kunnen, waaronder aanstaande Pasen. Ik verlang naar de dag dat ik een thuis kan opbouwen waar zij vrij zijn om te komen en gaan wanneer ze maar willen. De asielzaak van mijn toekomstige vrouw is na acht jaar nog steeds onopgelost, wat betekent dat het ons onder de Noorse wet nog steeds niet is toegestaan om te trouwen. We wachten en vertrouwen op Gods timing (Habakkuk 2:3). Er is veel gebeurd sinds 2022, maar het werk gaat door—zowel de bediening als de publicaties—en ik geloof dat de beste hoofdstukken nog voor ons liggen.

Er is nog veel dat ik niet heb gezegd en gedeeld, maar ik hoop dat deze memoires een aanwijzing geven van waar ik voor sta en waar God mij heeft (Jeremia 29:11).

Hoofdstuk 37

Wie is Jezus Christus?

Ik hoop op een dag te schrijven over wie *Jezus Christus* werkelijk is in het Oude en Nieuwe Testament. Velen begrijpen niet dat Jezus Christus Degene is die ons geschapen heeft (Kolossenzen 1:16), en niet slechts de Zoon van God. Jezus zei dat wanneer we Hem zien, we de Vader zien (Johannes 14:9). Hoewel "God" verwijst naar de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, bevestigt het evangelie van Johannes wat veel mensen in dromen ervaren: dat niets is geschapen behalve door Jezus, en dat geldt ook voor u en mij. Jezus openbaart Zijn ware zelf aan veel mensen in hun dromen, waarbij Hij hun vertelt dat Hij God is (Johannes 10:30, Jesaja 9:6). Dit is in overeenstemming met de Bijbel; het is geen toeval. Het is geen paradox, en daarom vertelde Jezus de discipelen dat zij, toen zij Hem zagen, God zagen. Om dezelfde reden dromen veel mensen — vaak degenen die christenen hebben vervolgd of gedood in de dienst van een valse religie — plotseling dat Jezus naar hen toe komt, verklaart dat Hij God is en vraagt waarom zij Zijn volk vervolgen.

In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.

— *Johannes 1:1-3*

Een terugkerend thema in *alternative literature* is de beschrijving van Jezus als een "opgestegen meester" of louter een profeet. Deze bronnen ontkennen dat Zijn bloed ons rein wast van onze zonde (Hebreeën 9:22, Romeinen 5:9) of dat Hij de mensheid heeft geschapen. Dat Hij de Zoon van God is, wordt ook genegeerd; als het onderwerp al ter sprake komt, proberen auteurs Zijn offer te verdraaien tot iets oppervlakkigs en puur symbolisch, in plaats van iets waar we persoonlijk deel aan moeten hebben. Wanneer Jezus zegt dat we Zijn vlees moeten eten en Zijn bloed moeten drinken om eeuwig leven te hebben, is het cruciaal dat we luisteren:

Jezus zei tegen hen: «Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als u het vlees van de Zoon des mensen niet eet en Zijn bloed niet drinkt, hebt u geen leven in uzelf. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Want Mijn vlees is het ware voedsel en Mijn bloed is de ware drank. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Zoals de levende Vader Mij gezonden heeft, en Ik leef door de

Vader, zo zal ook wie Mij eet, leven door Mij. Dit is het brood dat uit de hemel neergedaald is; niet zoals de vaders het manna gegeten hebben en gestorven zijn. Wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven.»

— *Johannes 6:53-58*

De verschillende verhalen en verklaringen over buitenaardse wezens en UFO's maken deel uit van een maskerade die bedoeld is om onze aandacht af te leiden van de waarheid. Ik ben goed bekend met deze zaken, aangezien ik ze jarenlang heb bestudeerd — aanzienlijk meer dan de gemiddelde persoon. Ik zeg dit niet om arrogant te zijn. Ik begrijp (hoewel sommigen het ironisch zullen vinden) dat veel van het *supernatural* net zo echt is als de wonderen van God die ik heb meegemaakt. Echter, het feit dat een dergelijke gebeurtenis heeft plaatsgevonden, betekent niet noodzakelijkerwijs dat het de waarheid vertegenwoordigt. Het is als een bezoek aan een circus: er is veel lawaai en opschudding, maar het doel is niet om je *dichter bij het leven* te brengen, maar om je te vermaken. Mensen worden vaak vermaakt tot op de dag van hun dood, zonder ooit het leven te hebben ontvangen (Spreuken 14:12). Het klinkt in zekere zin triviaal, maar het gebeurt. Het wordt als een heroïneverslaving, waarbij men wordt verteerd door gedachten aan de volgende fix; het onttrekt het leven aan een persoon. Dat iemand er van de buitenkant goed uitziet, betekent niet dat er leven aan de binnenkant is.

Ik geloof dat de meesten van ons mensen kennen die het wonderbaarlijke hebben ervaren door onreine geesten, maar weinigen hebben de gave om te onderscheiden wat deze dingen werkelijk zijn. Mijn ervaring is dat de geesten achter deze gebeurtenissen Jezus niet als Heer belijden, en hun uiteindelijke vrucht is de dood, niet het leven (2 Korinthiërs 11:14). Misschien ziet een deel ervan er aan de oppervlakte buitengewoon uit, maar het is gedaan om te misleiden. Het lijkt veel op wanneer mensen op televisie worden gehypnotiseerd, of wanneer we *witte heksen* of *exorcisten* geesten uit huizen zien drijven. God zegt dat we de geesten moeten beproeven om te zien of ze uit Hem zijn:

Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn; want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan. Hieraan herkent u de Geest van God: iedere geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en iedere geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God. Dit is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is.

— *1 Johannes 4:1-3*

Mensen laten zich misleiden en verlokken, net als krabben of insecten die 's nachts naar een licht worden getrokken. "Aan hun vruchten zult u hen kennen" (Mattheüs 7:16). Ik zie nu in dat hoewel ik vóór 2008 niet opnieuw geboren was, een deel van mij begreep

dat er iets mis was, zelfs als ik er mijn vinger niet op kon leggen. Zo is het voor velen om ons heen. Daarom delen we de waarheid van God en vertellen we anderen wat Hij in onze oren fluistert.

Ik weet uit ervaring dat de machten van deze wereld proberen de waarheid voor mensen te verbergen, omdat ik hier in mijn jongere jaren deel van uitmaakte. Satan doet zijn uiterste best om mensen hun aandacht op iets anders dan God te laten richten, vaak door de waarheid te verdraaien dat seksuele activiteit buiten het huwelijk zonde is. Films en andere media met intieme scènes zijn niet alleen verkeerd in de ogen van God, maar ze zorgen er ook voor dat mensen verslaafd raken aan zonde en naar nog meer hunkeren:

”Wanneer u de Zoon des mensen verhoogd hebt, dan zult u inzien dat Ik het ben, en dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen. En Hij Die Mij gezonden heeft, is met Mij. De Vader heeft Mij niet alleen gelaten, omdat Ik altijd doe wat Hem welbehagelijk is.” Toen Hij deze dingen sprak, geloofden velen in Hem. Jezus dan zei tegen de Joden die in Hem geloofden: ”Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen, en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken.” Zij antwoordden Hem: ”Wij zijn Abrahams nageslacht en zijn nooit iemands slaaf geweest; hoe kunt U dan zeggen: U zult vrij worden?” Jezus antwoordde hen: ”Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ieder die de zonde doet, is een slaaf van de zonde. En de slaaf blijft niet eeuwig in het huis; de zoon blijft er eeuwig. Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn. Ik weet dat u Abrahams nageslacht bent; maar u probeert Mij te doden, omdat Mijn woord in u geen plaats vindt. Ik spreek over wat Ik bij Mijn Vader gezien heb; u doet dus ook wat u bij uw vader gezien hebt.” Zij antwoordden en zeiden tegen Hem: ”Abraham is onze vader.” Jezus zei tegen hen: ”Als u Abrahams kinderen was, zou u de werken van Abraham doen. Maar nu probeert u Mij te doden, een Mens Die de waarheid tot u gesproken heeft, die Ik van God gehoord heb. Dat deed Abraham niet. U doet de werken van uw vader.” Zij zeiden tegen Hem: ”Wij zijn niet geboren uit ontucht; wij hebben één Vader, namelijk God.” Jezus dan zei tegen hen: ”Als God uw Vader was, zou u Mij liefhebben; want Ik ben van God uitgegaan en gekomen. Want Ik ben ook niet uit Mijzelf gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden. Waarom begrijpt u Mijn spreken niet? Omdat u Mijn woord niet kunt horen. U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is geen waarheid in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen. Maar omdat Ik de waarheid spreek, gelooft u Mij niet. Wie van u overtuigt Mij van zonde? En als Ik de waarheid spreek, waar-

om gelooft u Mij niet? Wie uit God is, hoort de woorden van God; daarom hoort u ze niet, omdat u niet uit God bent.” De Joden antwoordden toen en zeiden tegen Hem: ”Zeggen wij niet terecht dat U een Samaritaan bent en een demon hebt?” Jezus antwoordde: ”Ik heb geen demon, maar Ik eer Mijn Vader, en u onteert Mij. Ik zoek echter Mijn eigen eer niet; er is Eén Die haar zoekt en Die oordeelt. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand Mijn woord in acht genomen heeft, zal hij de dood niet zien tot in eeuwigheid.”

— *Johannes 8:25-51*

Er zijn twee kanten aan *onreine geesten*. De ene kant is dat ze willen dat mensen geloven dat alles fysiek en materieel is en dat er geen geest bestaat. De andere kant wordt zichtbaar wanneer mensen begrijpen dat er een geestelijke realiteit bestaat. Wanneer dit gebeurt, proberen onreine geesten zoekers te verstrikken in een magische wereld die donkerder wordt naarmate men er dieper in doordringt (1 Timotheüs 4:1). In het begin lijken de dingen verleidelijk en onschadelijk.

Een man die op dezelfde Bijbelschool zat als ik, een bekwaam pianist, keerde zich volledig af van God (2 Petrus 2:20-22). Hij was betrokken bij een vrouw die ook een profetische gave had, maar zij werden van de Bijbelschool gestuurd om redenen die ik niet ken. Daarna begonnen ze hun grip volledig te verliezen. Alles werd een tijdlang op zijn kop gezet, en ze *wankelden* er met open armen in. Het eindigde ermee dat hij in de winter op een berg stierf door onderkoeling, blijkbaar in een verwarde geestelijke toestand en op zoek naar een spiritueel nirvana. De weg naar het verderf is breed, en velen zijn er die daardoor binnengaan (Mattheüs 7:13). Nooit eerder had ik iemand zich zo drastisch van God zien afkeren en zo kort daarna zijn leven zien verliezen, ondanks het feit dat verschillende gelovigen hem van tevoren hadden gewaarschuwd en duidelijk zagen wat er plaatsvond. Ik geloof dat zij beiden ook stopten met het eten van vlees en een radicaal dieet begonnen. Hij werd dunner en dunner, en beschreef het alsof hij alles kon verdragen en alsof het allemaal surrealistisch was. Dit was een extreem uiterste, maar we zien mensen over het hele spectrum om ons heen. Velen zijn op zoek naar de waarheid.

Veel mensen laten hun leven dicteren door een onreine spiritualiteit. Veel *witte heksen* geloven dat wat ze doen goed is, maar in de praktijk werken ze tegen God in en samen met onreine geesten (Galaten 5:19-21). Sommigen ondervinden hierdoor persoonlijke problemen en kunnen de oorzaak niet begrijpen. Onze Vader in de hemel heeft ons gewaarschuwd tegen magie (Deuteronomium 18:10-12), en toch is het steeds populairder in de hedendaagse films, zoals de Harry Potter-serie. Wat keert in veel daarvan terug? Mystiek en bovennatuurlijke gebeurtenissen — een fascinerende duisternis die boeit door het occulte, net als een mot die 's nachts naar een licht wordt getrokken. Onbewust wordt men in een val gelokt en komt men vast te zitten. Sommige jongeren kijken horrorfilms maar moeten daarna met het licht aan slapen, omdat ze daarna geen rust kunnen vinden.

We worden beïnvloed door wat we via onze ogen binnenkrijgen, inclusief pornografie. Ik worstelde zelf met een pornografieverslaving tot rond 2012, en ik weet vandaag dat naaktheid en seksualiteit binnen het huwelijk horen (Mattheüs 5:28). Dit was ook iets wat God zwaar op mijn hart legde: dat ik overspel pleegde met andere vrouwen via een scherm.

Voor een diepere studie van hoe Jezus Zichzelf openbaart door het Oude en Nieuwe Testament — door de namen, de typen, de profetieën en de Hebreeuwse en Griekse woorden die op elke pagina naar Hem wijzen — zie ons begeleidende boek *Jesus in Scripture* (junifye.publifye.pro/jesus-in-scripture).

Want dit weet u, dat geen enkele ontuchtpleger, onreine of hebzuchtige, die een afgodendienaar is, een erfdeel heeft in het Koninkrijk van Christus en van God. Laat niemand u misleiden met inhoudsloze woorden, want om deze dingen komt de toorn van God over de kinderen van de ongehoorzaamheid. Wees dan hun deelgenoten niet. Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandel als kinderen van het licht. Want de vrucht van het licht bestaat in alle goedheid en rechtvaardigheid en waarheid. Beproef wat de Heere welbehaglijk is. En neem niet deel aan de onvruchtbare werken van de duisternis, maar ontmasker ze veeleer. Want het is schandelijk om zelfs maar te spreken over wat door hen in het verborgene gedaan wordt. Maar al deze dingen komen openbaar als ze door het licht ontmaskerd worden; want al wat openbaar komt, is licht. Daarom zegt Hij: "Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten." Let er dan op dat u nauwgezet wandelt, niet als onwijzen, maar als wijzen, en koop de tijd uit, omdat de dagen slecht zijn. Wees daarom niet onverstandig, maar begrijp wat de wil van de Heere is. En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest, en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart.

— *Efeziërs 5:5-19*

Hoofdstuk 38

Geen dood geen geest?

Ik weet vandaag de dag dat de mens zich moet afkeren van zijn zonde en moet terugkeren naar God (Handelingen 3:19). Het enige dat ons eigen zelfopgelegde doodvonnis kan herstellen, is het bloed van Jezus (Hebreeëen 9:22). Als we door het leven gaan zonder Jezus aan te nemen, zullen we na de dood oogsten wat we in het lichaam hebben gezaaid toen we leefden. We sterven eerst een fysieke dood en dan een geestelijke dood, twee keer met andere woorden (Openbaring 20:14-15). Jezus waarschuwde zelf voor deze dingen met ernstige woorden: het eeuwige vuur is bereid voor de duivel en zijn engelen, en zij die Hem verwerpen zullen heengaan naar de eeuwige straf (Mattheüs 25:41, 46). Dit is geen bijgeloof, maar iets waar sommigen van de heiligen daadwerkelijk een concrete ervaring mee hebben. Als u de waarheid zoekt, weet u dat zelfs als niet iedereen dit heeft ervaren, dit niet betekent dat het onjuist is. Daarom spreken wij over deze dingen. Dit is niets fictiefs dat we presenteren om te proberen mensen bang te maken voor een leven met God, zo werkt het niet. Ervaring kan gevraagd en actief gezocht worden. Als u het leven serieus neemt, laat het dan niet verloren gaan.

Niets kan onze zonde terugdraaien of wegnemen. De uitzondering is het bloed van Jezus (1 Johannes 1:7). Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon niet wil geloven, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem (Johannes 3:36). Waarom? Omdat Jezus God is (Kolossenzen 2:9) en Zijn leven oneindig veel waard is (1 Petrus 1:18-19). De andere manier is om voor onze zonde te betalen met ons eigen leven. God is rechtvaardig (Deuteronomium 32:4) en Hij heeft ons een uitweg gegeven uit onze zonde, en dat is Jezus. Zijn Zoon, met volmacht van de Vader in de Hemel, gaf Zijn leven voor ons zodat wij kunnen leven. Zijn bloed, van onvoorstelbare waarde, doet boete voor onze zonde en wast ons schoon. Wanneer we schoon gewassen zijn, kunnen we Gods Tempel worden en kan de Heilige Geest in ons komen wonen (1 Korintiërs 6:19). We worden opnieuw geboren in de geest (Johannes 3:5, Titus 3:5, 1 Petrus 1:23) en dit kan aan niemand worden opgedrongen, maar gebeurt uit eigen vrije wil, ongeacht of men dit begrijpt of niet. Ik handelde in geloof toen de evangelist mij uitdaagde, en mijn nieuwe geest was een schok voor mij om te ervaren, maar wel een positieve schok.

Door de doop begraven wij het oude leven (Romeinen 6:4). We staan dan op uit het water naar een nieuw leven met Jezus, op dezelfde manier als Hij van de dood naar het leven ging toen Hij door God werd opgewekt. We krijgen deel aan dezelfde geest die Jezus heeft. De Heilige Geest wordt de andere helper genoemd (Johannes 14:16) en Jezus is de eerste. Ik had God gezocht en Hij antwoordde mij toen ik vijftien jaar oud was, maar het

duurde achttien jaar voordat ik Hem daadwerkelijk «vond» en Jezus aannam als mijn Redder. Ik hoop dat u de ernst ter harte neemt van wat ik hier voorleg en dat u zich niet uit het veld laat slaan wanneer ik kom met een getuigenis dat tegelijkertijd fantastisch en krankzinnig klinkt. Ik ben me hier volledig van bewust, maar het is moeilijk om de waarheid te spreken zonder ook daadwerkelijk de waarheid te zeggen. We hebben ons allemaal op een gegeven moment van God verwijderd als gevolg van de zonde van anderen, en ieder van ons heeft God nodig om de levensadem weer in ons geblazen te krijgen (Ezechiël 37:5-6). God blies Adam leven in (Genesis 2:7) en toen Adam stierf, was dat niet in zijn lichaam, maar in zijn geest. Hetzelfde gold voor Eva. Daarom veranderden zij radicaal toen hun geest stierf. Om dezelfde reden veranderen wij volledig wanneer wij opnieuw geboren worden uit de Geest van God (2 Korintiërs 5:17).

Zie, Ik kom spoedig, en Mijn loon heb ik bij Mij om aan eenieder te vergelden naar zijn werk. Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste, het Begin en het Einde. Zalig zijn zij die hun kleren wassen. Zij zullen recht hebben om te eten van de boom des levens en door de poorten de stad binnengaan. Maar buiten bevinden zich de honden en de tovenaars, de ontuchtplegers, de moordenaars, de afgodendienaars en iedereen die de leugen liefheeft en spreekt. Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om in de gemeenten van deze dingen voor u te getuigen. Ik ben de Wortel en het Nageslacht van David, de blinkende Morgenster. En de Geest en de bruid zeggen: «Kom!» En laat hij die het hoort, zeggen: «Kom!» Wie dorst heeft, moet komen, en wie wil, mag het levenswater als geschenk aannemen.

— *Openbaring 22:12-17*

Ik zeg u wat Ananias tegen Paulus zei, vlak nadat Paulus zijn gezichtsvermogen terug had gekregen:

Dus waarom aarzelt u nu? Kom en laat u dopen en uw zonden wegwassen, terwijl u Zijn (Jezus) naam aanroept.

— *Handelingen 22:16*

Hoofdstuk 39

Volwassenendoop

Wat hier volgt is geen mening. Het is bewijs — uit de Griekse grammatica van het Nieuwe Testament, uit de Hebreeuwse typologie van het Oude Testament, en uit letterreeksen die 3400 jaar lang in de Thora verborgen lagen en die geen menselijk oog kon lezen totdat computers werden gebouwd om ze te doorzoeken. Drie onafhankelijke getuigen, verspreid over drie millennia, die allemaal hetzelfde zeggen: de doop is voor de bewuste mens. Het is een noodzaak. En het is voor de volwassene. Als u in de verleiding komt dit af te wijzen — lees dan verder. Het bewijs is verifieerbaar. De schriftverwijzingen zijn gegeven. En de woorden die in de letters van de Thora verborgen liggen, hebben precies op deze generatie gewacht.

De kinderdoop is al honderden jaren een prominente traditie in Noorwegen. Voor veel gezinnen is het vanzelfsprekend om hun kinderen kort na de geboorte in de kerk te laten dopen. De Kerk van Noorwegen, voorheen de staatskerk, is de voornaamste beoefenaar van dit gebruik, hoewel ook de katholieke en methodistische kerken de kinderdoop praktiseren. Tijdens de ceremonie wordt het kind naar het doopvont gedragen, vaak gekleed in een witte doopjurk die mogelijk van generatie op generatie is doorgegeven. De priester giet drie keer water over het hoofd van het kind terwijl hij zegt: "Ik doop u in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest" (Mattheüs 28:19). De familie kiest ook peetouders om het kind te ondersteunen in hun christelijke opvoeding. Hoewel de kinderdoop nog steeds wijdverbreid is, is het aantal dopen de laatste jaren afgenomen. Voor veel Noren is de kinderdoop niet alleen een religieuze handeling, maar ook een familie-traditie en een gelegenheid om familieleden en vrienden te verzamelen om het nieuwe familielid te vieren. Traditie is echter geenszins een garantie dat een praktijk in overeenstemming is met wat God ons heeft geboden. Daarom zijn er christelijke denominaties, zoals baptisten- en pinkstergemeenten, waar in plaats daarvan de volwassenendoop wordt gepraktiseerd.

De ironie is treffend, want in het vers dat de priester zelf citeert, is het enige gebiedende wijs *mathēteusate* (G3100) — "maak discipelen" (de Statenvertaling vertaalt het met "onderwijst"). De doop, *baptizontes* (G907), is slechts een tegenwoordig deelwoord dat beschrijft *hoe* dat discipelschap wordt vormgegeven. De Schrift veronderstelt daarom dat degene die gedoopt wordt, al een discipel is.

We herinneren ons hoe de Joden zich zo gewillig lieten dopen door Johannes de Doper (Mattheüs 3:5-6). De reden hiervoor is waarschijnlijk dat zij al lang bekend waren met de «*mikwe*» (H4723), een ritueel van geestelijke reiniging door volledige onderdom-

peling in water. En het Hebreeuwse woord *mikwe* zelf draagt een dubbele betekenis die het Brown-Driver-Briggs-lexicon onthult: het betekent zowel "een verzameling wateren" als "hoop". In Jeremia 17:13 schrijft de profeet: «O HEERE, de *mikwe* van Israël.» Het woord dat vertaald is als "verwachting" (of hoop) is hetzelfde woord als dat voor het rituele bad. Het water van reiniging en de hoop van Israël zijn één Hebreeuws woord. Voor een juiste *mikwe* moest een deel van het water uit de "hemel" komen, wat betekent dat het rechtstreeks vanuit regenval in het bad werd geleid. Dit was een profetisch beeld van Jezus Zelf — Hij die uit de hemel kwam, gezonden door God. Jezus zei ook: «**Ik ben het levende water**» (Johannes 4:14). Voor de Joden vertegenwoordigt de «*mikwe*» bovenal geestelijke reiniging (Titus 3:5; Handelingen 22:16). Israël beoefent de *mikwe* al duizenden jaren als een middel tot reiniging. Dit gebeurde na menstruatie, na het aanraken van de doden, of voor belangrijke levensgebeurtenissen zoals een huwelijk.

De handeling zelf weerlegt de methode. De Grieken hadden drie werkwoorden om uit te kiezen: *rhantizō* (G4472) voor besprenkelen, *cheō* voor gieten, en *baptizō* (G907) voor onderdompelen of volledig bedekken. De Geest koos consequent voor onderdompeling — en in tegenstelling tot *baptō*, een kortstondige duik, duidt *baptizō* op de blijvende transformatie.

Messiasbelijdende Joden weten dat de *mikwe* een profetisch beeld was van de reiniging die iedereen moet ondergaan om van de dood over te gaan naar het leven in Jezus Christus. We zien dit ook in de oversteek van Israël door de *Rode Zee* of toen Noach werd geroepen om *op de zee te varen* in de ark. Beide waren beelden van de *doop tot behoud* die komen zou (1 Petrus 3:21). De doop is sterven aan *het oude* en opstaan tot het nieuwe (Kolossenzen 2:12). Als Jezus de weg, de waarheid en het leven is (Johannes 14:6) en Zelf gedoopt werd (Mattheüs 3:13–17), waarom zouden wij Zijn voorbeeld dan niet volgen, zeker aangezien Hij rondging om te dopen met Zijn discipelen (Johannes 3:22)?

Het patroon van de Zoon Zelf spreekt voor zich. Hij ontving de tekenen van het oude verbond voor zuigelingen — besneden op de achtste dag (Lukas 2:21) en gepresenteerd in de tempel (Lukas 2:22) — maar werd nooit als baby gedoopt. In plaats daarvan wachtte Hij dertig jaar en ging uit eigen wil de Jordaan in (Mattheüs 3:13–17), om ons te laten zien dat de doop een daad van bewuste, vrijwillige gehoorzaamheid is.

Toen Jezus tegen Nikodemus zei «*tenzij iemand opnieuw geboren wordt*» (Johannes 3:3, 7), bedacht Hij geen nieuwe doctrine in een nachtelijk gesprek — Hij vatte een hele profetisch-verbondsmatige verwachting samen in één zin, en richtte die op een man die dacht dat hij er al bij hoorde. Niets daarvan was nieuw voor een leraar van Israël. **De Schrift had het beloofd.** Ezechiël hoorde God beloven «*schoon water*» op Zijn volk te sprenkelen, hen «*een nieuw hart*» te geven en «*mijn Geest in uw binnenste*» te geven (Ezechiël 36:25-27); een hoofdstuk verder krijgen droge beenderen adem en staan ze levend op (Ezechiël 37). Mozes stelde dezelfde hoop als het hart dat God Zelf zou besnijden «*op-*

dat gij leeft» (Deuteronomium 30:6); Jeremia als de wet die in een nieuw verbond in het binnenste wordt geschreven (31:33); David als de roep «*schep in mij een rein hart... vernieuw in mijn binnenste een vaste geest*» (Psalm 51:10). Water, Geest, een nieuw hart, leven — de exacte inboedel van Johannes 3:5 — stond al eeuwen in de Hebreeuwse Schriften.

En het stond niet alleen op de pagina. **Zijn tijdgenoten baden erom:** op een dagreis van Jeruzalem vroegen de mannen van Qumran God om hen te reinigen door Zijn heilige geest *als met zuiverend water* en hen *uit Sjeool op te heffen naar een eeuwige hoogte* (de Gemeenschapsregel en de Dankliederen). **Zijn eigen wet voerde het half uit:** van een heiden die het verbond binnenging, werd verwacht dat hij zijn vroegere bestaan achter zich liet — oude verwantschap nietig, een nieuwe identiteit verleend — en de onderdompeling van de bekeerling werd al betwist door de huizen van Hillel en Sjammai in of nabij zijn eigen generatie (Misjna Pesachim 8:8). **En Johannes de Doper had het zojuist in het daglicht gedwongen,** door de Israëlieten zelf het water in te roepen en te waarschuwen: «*zeg niet... Wij hebben Abraham tot vader*» — want God kon uit stenen kinderen voor Abraham verwekken (Mattheüs 3:9). De eerste geboorte telt voor niets.

De wedergeboorte was dus nooit iets dat een mens van buitenaf *werd aangedaan*; het was een drempel die hij zelf overstak. «*Het is noodzakelijk,*» zei Jezus — en het *u* is meervoud, reikend voorbij de ene man in de kamer — «*dat u van boven geboren wordt*»; en in dezelfde adem noemde Hij hoe: zoals Mozes de slang verhief, zo moet de Zoon des mensen verheven worden, opdat eenieder die gelooft, leven zou hebben (Johannes 3:14-15). Niet alleen de heiden, niet alleen Israël aan het einde der tijden, maar *u* — nu, door de Geest, door de Zoon, en met open ogen het water in. Daarom was het teken nooit voor een zuigeling bij volmacht: de bekeerling koos voor de mikwe, de hoorders van Johannes liepen zelf de oever af, en Nikodemus — die geen informatie tekortkwam, alleen de bereidwilligheid — liep uiteindelijk door zijn eigen deur (Johannes 7:50; 19:39). De doop is de bewuste oversteek van iemand die al van boven geboren is.

Men herinnert zich ook de Egyptenaren, die de wereld vertegenwoordigen, net zoals de mensen in de tijd van Noach. Symbolisch gezien slaagden zij niet voor de reinigingstest van de Rode Zee, ook al geloofden zij dat ze dat wel zouden doen. Dit weerspiegelt ook de zondvloed van Noach, waar goddeloosheid niet langer mocht voortbestaan. De mikwe is dus een symbool van nieuw leven en tegelijkertijd een oordeel over het oude. Het lijkt veel op het avondmaal, waar men deelneemt aan Jezus' bloed en lichaam tot behoud of tot oordeel (1 Korinthe 11:27-29). Deze doop — deze reiniging — is niet optioneel voor hen die het Beloofde Land willen binnengaan; het is een absolute noodzaak (Johannes 3:5). Toch vervangt het water het geloof niet; het drukt het uit. De doop is het aangewezen antwoord van een hart dat al gelooft en zich bekeerd heeft (1 Petrus 3:21) — niet een werk dat verdient wat alleen het bloed van Christus kan geven (Efeze 2:8-9). Het feit dat dit in veel kerken vandaag de dag verwaarloosd wordt, maakt de waarheid niet

ongeldig; de geschiedenis herhaalt zich zelfs nu. Velen staan voor God, zelfverzekerd en arrogant, zonder te begrijpen waar dit pad toe leidt.

Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt? Volstrekt niet! Hoe zullen wij, die de zonde gestorven zijn, nog daarin leven? Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden opgewekt is door de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen. Want als wij met Hem één plant zijn geworden in de gelijkenis van Zijn dood, dan zullen wij dat ook zijn in die van Zijn opstanding. Dit weten wij immers, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaven de zonde zouden dienen. Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. Als wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven. Wij weten dat Christus, nu Hij uit de doden opgewekt is, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem. Want wat de dood betreft, is Hij voor de zonde eens en voor altijd gestorven, maar wat het leven betreft, leeft Hij voor God. Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus.

— Romeinen 6:1-11

Degenen die niet bereid waren de zee over te steken, zouden zijn gestorven in *de oude wereld*, en Johannes wist dit toen hij over Jezus sprak:

*Ik doop u wel met «water tot bekering». Maar Hij Die na mij komt, is machtiger dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben ze te dragen. **Hij (Jezus Christus) zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.** Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen, maar het kaf zal Hij verbranden met onblusbaar vuur.*

— Mattheüs 3:11-12

Ik heb kritiek gekregen voor het delen van woorden uit Gods Woord, de Bijbel. Mijn ervaringen met God bevestigen echter dat Zijn Woord de waarheid is; als we goede vruchten willen, moeten we ons aan Gods Woord houden en dienovereenkomstig handelen. Veel gelovigen denken dat een persoon tot Gods Koninkrijk wordt toegelaten door de kinderdoop, maar niets in de Bijbel suggereert dit. Ik heb zelf van de Heilige Geest gehoord dat we ons geen zorgen hoeven te maken over kinderen, aangezien zij door God worden gereinigd mochten zij vóór hun redding sterven. Dit gebeurde rond het jaar 2016, en de Heilige Geest gaf mij het woord *ablutie*, een term waarvan ik de betekenis niet kende. Destijds dacht ik na over wat er zou gebeuren met kinderen die niet opnieuw geboren zijn wanneer Jezus Christus terugkeert. Toen gaf de Heilige Geest mij dit ene woord:

Dit gebeurde toen Aäron, de broer van Mozes, werd geïnstalleerd als hogepriester, wat gepaard ging met uitgebreide reinigingsrituelen. Volgens Leviticus 8 werden Aäron en zijn zonen met water gewassen, gekleed in specifieke priesterkleding, gezalfd met heilige olie en werden er speciale offers gebracht om hen te heiligen en voor te bereiden om de heilige diensten uit te voeren. Toen Aäron gereinigd en voorbereid was, kon hij eenmaal per jaar op de Grote Verzoendag, Jom Kippoer, het Heilige der Heiligen (Kodesh HaKodashim) binnengaan om rituele handelingen te verrichten voor de Ark van het Verbond. Dit was het allerheiligste deel van de Tabernakel, waar Gods aanwezigheid op unieke wijze manifest was. Het is duidelijk dat de Heilige Geest mij wilde laten zien dat kinderen in Gods handen zijn en dat we ons geen zorgen over hen hoeven te maken. Dit staat in contrast met wanneer een kind volwassen wordt en verantwoordelijk wordt gehouden voor zijn eigen relatie met God en voor het aannemen van Jezus.

— *Ablutie betekent reiniging*

We zien in de Bijbel ook dat Jezus nooit kinderen doopte, maar hen zegende (Markus 10:14). En het Grieks maakt een onderscheid dat het Nederlands verbergt: het woord dat Mattheüs gebruikt voor "kinderen" in Mattheüs 19:13–14 is *paidion* (G3813) — kinderen die oud genoeg zijn om te lopen en te komen. Lukas 18:15 gebruikt een ander woord — *brephos* (G1025), wat een ongeboren of pasgeboren zuigeling betekent. Jezus zegende de baby's. Hij doopte hen niet. En wanneer we elk vers in het Nieuwe Testament doorzoeken met concordantie-instrumenten, verschijnt *baptizō* (G907) negen keer naast woorden voor geloven, bekeren en belijden. Het verschijnt nul keer naast enig woord voor zuigeling of kind. Geen enkele keer. De volledige studie van dit bewijs, inclusief de Hebreeuwse wortels, de verbinding met het Pascha en de Griekse morfologie, is beschikbaar in ons begeleidende boek *Through the Waters* (junifye.publifye.pro/through-the-waters). In de Schriften werden volwassenen gedoopt, in plaats van zuigelingen (Handelingen 2:38; 8:36-38; 16:33). Mijn toekomstige vrouw is een zegen voor mij, aangezien zij ook van God hoort en Zijn vuur draagt in het delen van het evangelie met de mensen om haar heen. Ik was ervan overtuigd dat de volwassendoop door God is ingesteld, maar ik wist dat zij dit van de Vader Zelf moest horen. Ik weet dat Jezus in Johannes hoofdstuk 3 niet over de kinderdoop spreekt, zoals ook Markus bevestigt:

Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar wie niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden.

— Markus 16:16

Jezus sprak vaak over de hel en waarschuwde ons met krachtige woorden. Hij zei dat het beter is om een lichaamsdeel te verliezen dan in de hel geworpen te worden, waar de

worm niet sterft en het vuur niet gedooft wordt (Markus 9:43-48). Hij vertelde over de rijke man die in de vlammen in pijn verkeerde en om genade riep (Lukas 16:23-24). Dit zijn geen metaforen, maar de realiteit.

Verborgen in de letters

Maar het bewijs stopt niet bij wat de Bijbel aan de oppervlakte zegt. De Thora — de eerste vijf boeken van Mozes — bevat 304.805 Hebreeuwse letters, die 3400 jaar lang zonder fouten zijn gekopieerd. Toen moderne computers deze letters doorzochten naar woorden die gecodeerd waren op gelijke afstanden (Equidistant Letter Sequences, of ELS), vonden ze iets wat het menselijk oog nooit had kunnen zien.

Op een sprong van 49 — het tellen naar Pinksteren, de vijftigste dag — verschijnt elk van de elf Hebreeuwse woorden die verband houden met de theologie van de doop één keer of zeer zelden in de hele Thora. En elk van hen landt op de passage die het definieert. **Tevilah** (טבילה, *onderdompeling*) valt op een vers dat beveelt «*zich in water te baden*» (Leviticus 15:7). **Teshuvah** (תשובה, *bekering*) valt op de wet van de slaaf die ervoor kiest bij zijn meester te blijven (Exodus 21:5–6). **Mashiach** (משיח, *Messias*) valt op «*mijn naam is in hem*» (Exodus 23:21). **Yeshuah** (ישועה, *verlossing*) valt op de inwijding van het altaar met bloed (Leviticus 8:15). Keuken op een sprong van 49 landt niet op een vers over koken. Kamelen landen niet op kamelen. Deze controles landen op willekeurige, niet-gerelateerde tekst. Maar elk doopwoord landt op zijn passage.

Wanneer de tekst van de Thora op een cilinder wordt gewikkeld — de oorspronkelijke boekrol — clusteren de elf woorden in paren die prediken: bekering naast verlossing naast het Pascha-lam; geloof naast onderdompeling; en de Messias, wiens kolom rond de rol wikkelt en onderdompeling raakt. De gematria van *Mashiach* (358) plus *Tevilah* (56) is gelijk aan 414 — de exacte gematria van **Nachshon** (נחשון), de man die volgens de Joodse traditie als eerste uit geloof de Rode Zee inliep voordat deze zich splitste.

We zochten in de Thora ook naar de naam **Nikodemus** — de man tegen wie Jezus zei dat hij «*geboren moest worden uit water en Geest*» (Johannes 3:5). Zijn naam verschijnt één keer in de hele Thora, op een sprong van 1092. Het begint bij Numeri 7:17 — het offer van **Nachshon ben Amminadab**. De man tegen wie gezegd werd het water in te gaan, is gecodeerd terwijl hij door de naam van de man gaat die als eerste het water inging. En de woorden aan de oppervlakte die Nikodemus kruist, lezen als het evangelie: Nachshon (geloof), een besprenkelingsschaal (bloed toegepast), Mozes (de wet), verzoening en bedekking — «*want zovelen als u in Christus gedoopt bent, hebt u met Christus bekleed*» (Galaten 3:27).

Het meest treffend van alles: toen we de afstand maten tussen **Emunah** (אמונה, *geloof*) en **Tevilah** (טבילה, *onderdompeling*) in de verborgen letters van de Thora, zit het dichtstbijzijnde paar **twee letters uit elkaar** bij **Deuteronomium 21:23** — «*want een gehangene is door God vervloekt.*» Het vers dat Paulus citeert in Galaten 3:13 over het kruis.

Geloof en onderdompeling, elkaar rakend bij het vers over de kruisiging. De Thora codeerde de twee vereisten voor verlossing zij aan zij op de plek waar verlossing werd gekocht — 1400 jaar voordat het kruis werd opgericht.

En toen we bij de doopsprongen zochten naar enig Hebreeuws woord dat zuigeling betekent, waren de resultaten verwoestend: **Tinok** (zuigeling) op een sprong van 49 landt op een *doodvonnis* (Exodus 21:15). **Tinok** op een sprong van 34 is **volledig afwezig**. De Thora codeert geloof, bekering, onderdompeling, Messias en verlossing bij de doopsprongen. De zuigeling is nergens te bekennen. Geen enkele keer. Op geen enkele sprong die ertoe doet.

Mozes had 304.805 letters niet zo kunnen rangschikken dat deze woorden op deze passages landen. De beperkingen zijn te specifiek. De uitlijning te precies. Maar Iemand kon dat wel. En de volledige analyse — met statistische tests, controlewoorden en elke bevinding geverifieerd — is beschikbaar in het begeleidende boek *Through the Waters* (junifye.publifye.pro/through-the-waters).

Ik daagde mijn toekomstige vrouw uit met betrekking tot de doop en zei: «Vraag aan God of Hij kan bevestigen dat de doop voor volwassenen is.»

Toen God haar kort daarna wakker maakte, liet Hij haar een oude Bijbel zien — mogelijk een Hebreeuwse Bijbel, hoewel ze het niet zeker wist. God bevestigde deze boodschap over de doop aan haar. Hij zei: **«Ik hoop dat mensen naar Mij luisteren! De kinderdoop is een zegen, maar de volwassendoop is een noodzaak!»**

— *God wekt mijn toekomstige vrouw midden in de nacht*

Wie kan kinderen dwingen Jezus te volgen? Niemand. Maar de traditie van de kinderdoop maakt Gods Woord krachteloos. Dit is misschien moeilijk te accepteren, maar de Bijbel laat dit zien, en de Heilige Geest heeft het Zelf bevestigd. Mijn eigen ervaring heeft dit aangetoond — niet alleen aan mij persoonlijk, maar ook aan degenen die aanwezig waren toen een van de heiligen werd gedoopt en kort daarna in tongen begon te spreken, zonder zelfs te begrijpen wat er gebeurde (Handelingen 2:4; 10:44-46). Ik heb gesproken met gelovigen die het niet accepteren, maar toen ik mijn toekomstige vrouw uitdaagde om God om een antwoord te vragen, sprak God midden in de nacht tot haar en bevestigde Zijn eigen Woord. De kinderdoop is geen traditie van God, maar van mensen (Markus 7:8). We moeten onze weg kiezen: mensen of God. Tekenen en wonderen zullen hen volgen die geloven (Markus 16:17); anderen spreken met menselijke woorden, en zij zullen ofwel proberen de afwezigheid van Gods kracht weg te redeneren of *vermijden erover te praten*.

De Bijbel stelt duidelijk dat de heiligen wonderen en tekenen zullen verrichten, net zoals *Jezus Christus onze Heiland* deed (Johannes 14:12). We lezen niet dat we met verheven woorden zonder kracht moeten spreken. Dit is niet wat Paulus zegt over zijn eigen bediening. Ook Petrus — die zijn leven gaf aan Jezus Christus — was geen man van louter woorden, maar van Gods kracht. Vandaag de dag hebben discipelen die God met heel hun wezen dienen en Hem eerst zoeken, dezelfde genadegaven als die in de tijd van Jezus (Galaten 3:27; 1 Korinthe 12:4-11). Er is geen ruimte voor ons om lauw te zijn tegenover Gods Woord, nu of ooit.

Eén specifiek bezwaar houdt de gezonde mensen in de kerkbanken. Laat me het beantwoorden voordat we de woorden van de Heer aan Laodicea horen.

De koperen slang en de dief

Het bezwaar is een voorspelbaar schild: *de dief aan het kruis werd gered zonder doop, dus ik ben vrijgesteld*. Dit is een categoriefout die zich voordoet als theologie. De dief stierf aan een kruis; hij had geen toegang tot het water. Zijn redding was een wonder van de uitzondering, niet de regel van het Koninkrijk. Hij verrichtte de essentiële daad: hij keek naar de Heiland.

En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

— Johannes 3:14-15

Het patroon staat vast: *ra'ah* (ראו — kijken), *chai* (חי — leven). In Numeri 21 bracht de *śārāp* H8314 שָׂרָפִים (vurige slang) de dood, maar de *nēs* H5251 נֵשׁ (standaard, banier) bracht leven. De dief keek naar de verhoogde Zoon des mensen terwijl zijn lichaam aan zijn eigen hout was vastgepind. Hij kon niet afdalen naar het water, maar hij keerde zijn hart naar de Koning. Hij deed precies wat de Vader vereiste onder de omstandigheden waarin hij was geplaatst.

U bent de dief niet. U bent niet aan een kruis vastgepind. U staat aan de oever van de rivier, en het water stijgt. De uitzondering van de dief claimen terwijl men het bevel van de Heer weigert, is geen geloof; het is de trots van Naäman voordat hij in de Jordaan dook (2 Koningen 5). Naäman wilde een grootser gebaar, een waardiger pad, maar hij vond genezing alleen in de modderige gehoorzaamheid die hij aanvankelijk verachtte.

Belijdenis voor mensen is niet optioneel. Christus is expliciet: «*Ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is*» (Mattheüs 10:32). De doop is de publieke, fysieke belijdenis dat de oude mens gestorven is en de nieuwe mens is opgestaan. Dit inhouden is het publieke getuigenis inhouden dat Christus van de Zijnen eist.

Elke gelovige moet zich op zijn minst bekeren. Maar voor de gezonde mens is de beke-
ring die stopt vóór het water, een bekeering die zijn hoofd voor het kamp heeft verborgen.
Verstop u niet achter de dief om uw eigen droogte te rechtvaardigen. U kunt niet het le-
ven van de slang-paal claimen terwijl u het water van het nieuwe verbond weigert. Het
water wacht, en het bevel is duidelijk.

De doop en de Geest

Maar wat dan van het kind dat naar het doopvont wordt gedragen voordat het kan
spreken? Hier heeft een zacht, goedbedoeld gebruik velen stilletjes weggevoerd van de
enige vloer die standhoudt. Want de Geest wordt niet gegeven door een ritueel dat op
de onwetende wordt uitgevoerd; Hij wordt gegeven aan het geloof: «*Hebt u de Geest ont-
vangen uit de werken van de wet, of uit de prediking van het geloof?*» (Galaten 3:2). En elke
doop die de apostelen optekenen volgt op een gelovig hart: «*Bekeer u en laat ieder van
u gedoopt worden... en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen*» (Handelingen 2:38)
— eerst bekeering, dan het water, dan de gave. De Schrift laat zelfs zien dat de volgorde
wordt rechtgezet door herdoop: mannen die alleen de doop van Johannes hadden, die
«*niet eens gehoord hebben of de Heilige Geest er is*», werd gevraagd «*Waar in bent u dan ge-
doopt?*» en werden vervolgens «*gedoopt in de Naam van de Heere Jezus*» (Handelingen 19:2-
5). Een wassing die vóór het geloof werd ontvangen, was geen belemmering; het riep om
de doop van de gelovige.

Het medium (middelbare vorm) — de grammatica van de wil — laat zien dat het
onderwerp op zichzelf handelt. «*Zij zijn allen in Mozes gedoopt*» (1 Korinthe 10:2), toch is
het Griekse *ebaptisanto* (G907) medium: zij doopten *zichzelf*. Tegen Paulus werd gezegd
«*Sta op, laat u dopen en was uw zonden af*» (Handelingen 22:16 — *baptisai*, G907, en *apo-
lousai*, G628, beide gebiedende wijzen in het medium); en hoewel "gedoopt" in Galaten
3:27 passief is, is «*met Christus bekleed*» medium — *enedusasthe* (G1746), een daad die u
zelf verricht. Een baby kan geen enkele handeling in het medium verrichten.

Zelfs Petrus markeert dit in Handelingen 2:38–39: de oproep aan de menigte — «*Be-
keer u*» (*metanoēsate*, G3340) — staat in het meervoud, terwijl de doop ieder afzonderlijk
in het enkelvoud stelt: «*laat ieder van u gedoopt worden*» (*baptisthētō*, G907). En de belof-
te aan hun «*kinderen*» gebruikt *teknōn* (G5043, nageslacht), niet *brephos* (zuigeling); het
reikt tot «*zoveel als de Heere, onze God, ertoe roepen zal*» — *proskaleō* (G4341) — en geroe-
pen worden veronderstelt het vermogen om te horen.

Drie teksten worden ingezet voor de kinderdoop, en elk, in zijn geheel gelezen, wijst
de andere kant op. De **huishoudens** — «*zij... en haar huis*» (Handelingen 16:15), «*hij en al
de zijnen*» (Handelingen 16:33), «*het huis van Stefanus*» (1 Korinthe 1:16) — worden aan-
gedragen als bewijs dat baby's met het huis werden gedoopt. Maar hoor het huis van de
gevangenbewaarder tot het einde: het woord werd gesproken «*tot allen die in zijn huis
waren*», en hij «*verheugde zich dat hij met heel zijn huis tot geloof in God gekomen was*» (Han-

delingen 16:32-34). Het huis *hoorde* en *geloofde*, en werd toen gedoopt. De **besnijdenis-parallel** wordt vervolgens aangeboden — toch koppelt Paulus deze niet aan de kindertijd maar aan het geloof: met Hem begraven in de doop, «*waarin u ook met Hem opgewekt bent door het geloof in de werking van God*» (Kolossenzen 2:12). En «*Laat de kinderen tot Mij komen*» (Markus 10:14) is de Heer die hen oppakt om te zegenen — niet om te dopen; Hij legde de handen op en bad, Hij goot geen water.

Wanneer dan een ceremonie die wordt gedaan bij een onbewuste zuigeling wordt onderwezen als het overbrengen van de Geest en wordt ontvangen in de plaats van de doop die de Heer beval, doet het precies datgene wat Hij berispte: «*U maakt het Woord van God krachteloos door uw overlevering*» (Markus 7:13). De geschiedenis vertelt hetzelfde verhaal als de tekst: de vroegste duidelijke vermelding van de kinderdoop ergens — bij Tertullianus, rond het jaar 200, in zijn verhandeling *De Baptismo* — is een argument dat het *uitgesteld* moet worden. Toen Origen de gewoonte verdedigde in het midden van de 3e eeuw, kon hij dat alleen doen als een "apostolische traditie" zonder Schrift om te tonen; en het Concilie van Carthago (256) debatteerde alleen over de timing — of men tot de achtste dag moest wachten — nooit over de toelating. Zelfs toen de praktijk wortel schoot, kon niemand vanuit de Schrift aantonen dat het apostolisch was. Het is, in de kern, een overlevering van mensen gelegd over een gebod van God.

Hoor echter de vangrail, opdat dit een teder geweten niet verwondt: het water is geen magie. Het redt «*niet als een afleggen van de lichamelijke vuilheid, maar als een vraag van een goed geweten aan God*» (1 Petrus 3:21) — en tegen een dief zonder enige doop werd gezegd: «*Heden zult u met Mij in het paradijs zijn*» (Lukas 23:43). Dus een ware gelovige die nog niet in het water begraven is, is daardoor niet buitengesloten; geloof redt. Maar twee dingen volgen. Rust uw zekerheid niet op een ritueel dat uitgevoerd is voordat u kon geloven — rust het op het getuigenis van de Geest Zelf van binnen. En als u gelooft, gehoorzaam: kom zelf het water in, en geef, met uw eigen geweten, het antwoord dat een baby niet kon geven.

De bruidegom van bloed

Het scherpste getuigenis in de hele Thora dat het verbondsteken nooit optioneel was, ligt op een overnachtingsplaats in de nacht, in Exodus 4:24–26. Op weg naar Egypte ontmoet de HEERE Mozes en *tracht hem te doden* — niet het kind, maar de volwassen man, Israëls uitverkoren bevrijder. De reden is dat het verbondsteken was verwaarloosd. Dan neemt Zippora een vuurstenen mes en snijdt de voorhuid van haar *zoon* weg — het werkwoord is וַתְּכַרֵּת *vatikrot*, van *karat* (H3772), precies het woord dat gebruikt wordt in "een verbond sluiten" (Genesis 15:18) — raakt met het bloed zijn voeten aan en zegt: "Voorwaar, u bent mij een bruidegom van bloed" (חַתָּן דַּמִּים *chatan damim*). De dood trekt zich terug. Het bloed van het verbond wendde het vonnis af.

Zelfs de woorden dragen het verbond. Het werkwoord waar Zippora naar grijpt — *וּתְכַרְתֵּן* *vatikrot*, van de wortel *כָּרַת* *karat* — houdt beide kanten van een verbond in één woord: het betekent zowel "een verbond sluiten" (Genesis 15:18) als "afgesneden worden". Binnengaan is *ingesneden* worden; zich afkeren is *afgesneden* worden — één en hetzelfde woord. En de naam die ze roept — *חַתָּן* *chatan*, "bruidegom" — is zelf een verbondwoord: het lexicon geeft als een afzonderlijke betekenis "een besneden kind, een soort religieuze verloving," van de wortel "verwantschap aangaan door huwelijk" (H2859). Besnijdenis was een huwelijkssteken in bloed. Daarom noemt de Schrift Christus de Bruidegom (Johannes 3:29; Efeze 5:25–32; Openbaring 19:7), en wij gaan de verloving met Hem aan door het water.

Merk op wie in levensgevaar verkeerde, en wie het mes ontving. Het vonnis viel op de *volwassene* — op Mozes, degene die voor het verbond kon antwoorden. Het teken werd op het *kind* gelegd, door de hand van een ander. Zo was de weg van het oude verbond: een teken in het vlees, geplaatst op iemand die nog niet kon antwoorden. Maar dit is precies waarom er een nieuw teken moest komen. Het nieuwe verbond kan niet door de hand van een ouder op een slapende zuigeling worden gelegd. De innerlijke kant ervan is de besnijdenis van het hart "die niet met handen geschiedt" (Kolossenzen 2:11; Romeinen 2:29), Gods eigen werk in het individu; de uiterlijke kant ervan is de doop, *de vraag van een goed geweten aan God* (1 Petrus 3:21), in het Grieks *eperōtēma* — uw eigen gezworen ja. Beide zijn persoonlijk: geen ouder, geen priester en geen staat kunnen ze voor u geven. Het is hetzelfde verbond — *diathēkē* in het Grieks — waarvan de besnijdenis het *teken* was (Genesis 17:11) en waarvan de doop het *onderpand* is: één zegel, in hetzelfde bloed, precies zoals Paulus zegt dat de twee tekenen één zijn in Christus (Kolossenzen 2:11–12) — maar één in Christus, niet in de lijn van het vlees, dus het zegel volgt op geloof en niet op geboorte. Exodus 4 is de laatste fakkel van het oude verbond gedragen bij volmacht, en de bruidegom van bloed die het noemt, wijst voorbij zichzelf naar de ware Bruidegom, wiens eigen bloed het verbond verzegelt: "dit is Mijn bloed van het nieuwe verbond" (Mattheüs 26:28). Want *diathēkē* in het Grieks betekent ook "testament" — een verbond dat alleen kracht krijgt door de dood (Hebreeën 9:16–18). Het verbond leeft door bloed, en in de doop gaan we die dood in (Romeinen 6:3–4).

Laat niemand zich vergissen. Dit verontschuldigt de kinderdoop niet — het schaft haar af, en het zegt geen moment dat het hart besneden kan worden door de keuze van een ouder. De besnijdenis van het hart is precies "die niet met handen geschiedt" (Kolossenzen 2:11; Romeinen 2:29) — het is Gods eigen werk in het individu bij de wedergeboorte, en geen hand voert het uit namens een ander, allerminst die van een ouder. De gelijkenis tussen de twee tekenen is het verbond en het bloed; het verschil is de deur: het oude verbond liep door de lijn van het vlees, dus het vlees-teken volgde op de zuigeling die er al in geboren was; het nieuwe loopt door wedergeboorte, niet door vlees — "zij zullen Mij allen kennen, van de kleinste tot de grootste" (Jeremia 31:34) — en heeft geen leden die

Hem niet zelf kennen. Het nieuwe hart geeft God aan het individu, en het persoonlijke ja antwoordt het individu; beide kunnen niet van buitenaf op iemand worden gelegd. Een zuigeling dopen is de deur van het oude verbond de nieuwe in dragen.

En het teken verwaarlozen is geen kleinigheid. Degene die het ongedaan liet, moest "uitgeroeid worden ... hij heeft Mijn verbond verbroken" (Genesis 17:14 — נִכְרַתָּהּ *nikretah*, "uitgeroeid", opnieuw *karat*). Jezus zegt precies hetzelfde over het water, tegen Petrus: "Als Ik u niet was, hebt u geen deel met Mij" (Johannes 13:8). En Petrus — dezelfde die de doop een *eperōtēma* noemt, een gezworen ja (1 Petrus 3:21) — predikt de *karet* van het nieuwe verbond in duidelijke woorden: "elke ziel die niet naar die Profeet luistert, zal uit het volk uitgeroeid worden" (Handelingen 3:23; Grieks *exolothreuō*). Binnengaan is leven; buiten blijven is onder hetzelfde vonnis blijven waar men uit had kunnen stappen. Dit is de noodzaak waar de lauwen nog steeds voor terugdeinzen — zij die aan de waterkant staan en niet afdalen.

Er is een ander soort mens dat de Schrift beschrijft — iemand die **parallel** aan God loopt. Hij beweegt zich in dezelfde richting — dichtbij genoeg om over Christus te schrijven, aanwezig genoeg om de samenkomst bij te wonen — maar nooit *verbonden* met Hem. Paulus noemt het alternatief in 1 Korinthe 6:17: «wie zich aan de Heere hecht, is één geest met Hem.» Het werkwoord is *kollaō* (G2853) — *vastlijmen of cementeren*; het resultaat is *hen pneuma* — *één geest*. Evenwijdige lijnen raken elkaar nooit; twee kunnen niet één worden zonder zich te verbinden. Jezus bad voor de Zijnen om precies dit te zijn: «dat zij allen één mogen zijn» — *hina pantēs hen ōsin* (Johannes 17:21). **Het tegenovergestelde van één is niet vijand; het tegenovergestelde van één is parallel.** Een man die parallel loopt kan vele verzen citeren, maar de woorden voelen ontwricht; kan uiterlijk met ijver dienen, maar degenen die dicht bij hem staan voelen een leegte van binnen; kan de kinderdoop en een staatscertificaat als bewijs claimen, maar brengt nooit een enkele volwassen discipel voort die door zijn hand in het water is geboren. Bid voor hem; spreek geen oordeel over hem uit. Het zegel staat vast: «De Heere kent de Zijnen» (2 Timotheüs 2:19) — *egnō kurios tous ontas autou*, met het verbond-werkwoord *ginōskō* (G1097) dat we eerder overwogen.

Schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van de schepping van God: Ik ken uw werken, dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauwbent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen. Want u zegt: Ik ben rijk en rijk geworden en heb aan niets gebrek, en u weet niet dat u ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent. Ik raad u aan van Mij goud te kopen, gelouterd door het vuur, opdat u rijk wordt, en witte kleren, opdat u bekleed bent en de schande van uw naaktheid niet openbaar wordt, en zalf uw ogen met oogzalf, opdat u zien kunt. Ieder die Ik liefheb, wijs Ik terecht en kastijd Ik. Wees dan ijverig

en bekeer u. Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij. Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb en met Mijn Vader gezeten ben op Zijn troon. Wie oren heeft, laat hem horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt.

— Openbaring 3:14-22

Wanneer ik kijk naar de boodschap die Jezus aan de gemeente in Laodicea gaf, word ik herinnerd aan *Johannes 3:16*, waar Jezus zegt dat Hij Zijn leven voor ons gaf, maar wij vaak reageren met lauwheid. Ik denk aan hoe Hij op een dag naar de tempel ging en observeerde, en de volgende dag de dood uitsprak over de vijgenboom (Markus 11:12-14, 20-21) en de tempel reinigde (Markus 11:15-17). We herinneren ons Zijn woorden dat er geen steen op de andere gelaten zou worden; in 70 na Christus werd het heiligdom volledig verwoest door de Romeinen.

Terugkijkend op mijn tienerjaren, had ik heiligen nodig die in vuur en vlam stonden voor God — mensen van belijdenis, handoplegging (Handelingen 8:17; Hebrëeën 6:2), en een brandende passie voor de Heiland die tastbaar en echt was — maar ze waren afwezig. Het is met droefheid dat ik dit over de kerk zeg! De reden dat veel levens verloren gaan en geen redding vinden, is onze *lauwheid* tegenover de Waarheid, Jezus Christus.

*De volledige bewijsketen — de Griekse grammatica, de Hebreeuwse typologie en de lettercodes die verborgen liggen in de Thora, met statistische tests en elke bevinding geverifieerd — wordt volledig uiteengezet in het begeleidende boek, *Through the Waters*. Lees het hier: junifye.publifye.pro/through-the-waters*

Hoofdstuk 40

Watermerk van de Thora

Voordat ik u mijn verhaal vertel, moet ik u iets vertellen dat ik met eigen ogen moest zien voordat ik het kon blijven doorgeven. Er zit een watermerk in de Thora. Het is daar aanwezig sinds Mozes het opschreef. Niemand in enige generatie vóór de onze had de middelen om het te zien. Wij hebben die wel, en wat nu zichtbaar is geworden, is zo nauwkeurig, zo theologisch scherpzinnig en zo ver voorbij alles wat menselijke slimheid zou kunnen veinzen, dat ik niet voorbij de inleiding kan lezen zonder u erover te vertellen. «*Het is de eer Gods een zaak te verbergen; maar de eer der koningen een zaak te doorzoeken*» (Spreuken 25:2). Wat volgt, is wat de Koning verborgen heeft. Wat volgt, is wat de koningen van deze generatie, met de instrumenten van deze generatie, zijn gaan ontdekken.

Mozes, uit het water getrokken. Mozes was niet gewoon. De dochter van de farao trok hem uit de Nijl en noemde hem naar die daad: «*en zij noemde zijn naam Mozes, en zij zeide: Omdat ik hem uit het water getrokken heb*» (Exodus 2:10). Decennia later zou de HEERE over hem alleen zeggen: «*Mond tot mond spreek Ik met hem, en door een verschijning, en niet door duistere woorden; en de gelijkenis des HEEREN aanschouwt hij*» (Numeri 12:8). Mond tot mond. Oog in oog. De Thora werd niet gegeven via een struikelende reiziger zoals ik. Het werd gegeven via een man die uit het water was getrokken en tot wie de Heere in duidelijke taal sprak. En in de letters die hij opschreef, drukte de Auteur iets wat Hij verborgen hield tot de dag dat machines het konden lezen.

Wat het watermerk is, in gewone woorden. De Hebreeuwse Thora is één ononderbroken reeks letters. Als je ergens begint en elke vijftigste letter opschrijft, dan elke honderdste, dan elke negenenveertigste—steeds opnieuw met verschillende beginpunten en verschillende sprongafstanden—kun je de computer vragen: *komen er echte Hebreeuwse woorden uit? En zo ja, waar landen ze in de oppervlaktetekst?* De technische naam is **Equidistant Letter Sequence**, of ELS. Het eenvoudige idee is dit: stel je de Thora voor als een wandtapijt. Het verhaal aan de oppervlakte is de afbeelding die je ziet. De draden eronder, geweven met perfecte tussenpozen, vormen een tweede patroon dat alleen zichtbaar wordt als je er doelbewust aan trekt. Ik heb een instrument gebouwd om aan die draden te trekken. Ik noemde het **Darash** (darash.publifye.pro). Ik heb het zelf gebouwd, met mijn eigen handen aan het toetsenbord, samen met de meest geavanceerde codeer-intelligentie van deze generatie—de state-of-the-art AI die nu beschikbaar is voor iedereen die bereid is deze voor de juiste redenen te gebruiken. Darash staat op de schouders van de Witztum–Rips–Rosenberg-methode die in 1994 de peer review in *Statistical Science* doorstond en gaat nog verder: het voegt de heatmap toe over alle 5.814

verzen, de overeenstemmingstest tussen oppervlakte en substraat, en de controle met tien onafhankelijke husselingen. Darash was nauwelijks af voordat het naar de oppervlakte begon te brengen wat u nu gaat lezen. De verborgen betekenis achter de Thora is nu zichtbaarder dan op enig moment in de drieduizend jaar sinds Mozes de rol neerlegde.

De elf woorden op het ritme van Pinksteren. Wanneer Darash elke negenenveertigste letter door de vijf boeken van Mozes trekt—en negenenveertig is geen willekeurig getal; het is zeven maal zeven, de telling van Pascha tot Pinksteren, het ritme waarmee Israël wachtte op het neerdalen van de Geest—komen elf Hebreeuwse woorden van het evangelie naar de oppervlakte als lichten in een donker veld: *verzoening, bekering, bloed, redding, vrijheid, de naam, gerechtigheid, levensadem, heiliging, reiniging, en doop*. Elf evangeliewoorden, één interval. *Let nu goed op, want dit is het deel dat niet per ongeluk gebeurt*: elk van die elf verborgen woorden landt op het vers aan de oppervlakte dat al over precies dat onderwerp spreekt. *Verzoening* komt naar boven bij het vers waar de priester verzoening doet. *Redding* verschijnt bij het vers waar bloed op het altaar wordt aangebracht voor verzoening. *Reiniging* komt naar boven bij het reinigingsritueel. Het verborgen woord en het zichtbare vers zeggen hetzelfde.

Geest, water, bloed en de naam. Van alle verzen in de Thora is Leviticus 15:7 de gene die de volledige onderdompeling in levend water wettelijk definieert. Trek aan de draden in dat hoofdstuk, met hetzelfde ritme van negenenveertig letters, en vier woorden komen samen naar boven: *ruach* (geest), *mayim* (water), *dam* (bloed), en *Yeshua*—de Hebreeuwse naam van de Zaligmaker. *Geest, water, bloed en de naam van Jezus*. Vier woorden. Eén interval. Eén hoofdstuk. Het hoofdstuk dat het ritueel definieert. En Johannes zou vijftien eeuwen later, zonder lettertelling en zonder computer, schrijven: «*En drie zijn er, die getuigen op de aarde: de Geest, en het water, en het bloed; en deze drie zijn tot één*» (1 Johannes 5:8). De getuigen werden in de onderlaag vastgelegd voordat er een Nieuw Testament was om ze uit te lezen.

De heatmap en het toppunt. Darash stelde vervolgens een andere vraag aan elk van de 5.814 verzen van de Thora: *hoe sterk komen de draden aan de onderkant overeen met de woorden aan de oppervlakte?* Elk vers kreeg een score; elke score een percentiel. Het midden van de Thora is gewoon. Een klein deel klimt naar het 95ste percentiel. Slechts één op de honderd verzen bereikt het 99ste. *Wat plaatst de Auteur op de top van Zijn eigen boek?*

Hij plaatst daar **Aäron**. Leviticus 16:4—«*hij zal zijn vlees met water wassen*»—de wasing van de hogepriester voordat hij achter het voorhangsel treedt op de Grote Verzoendag, scoort in het 99ste percentiel van de gehele Thora. Daarnaast, even hoog, staat Numeri 19:2: de Rode Koe, wier as vermengd met stromend water de onreine herstelt. *Deze twee verzen zijn de dichtst gecodeerde verzen in heel Mozes*. Beide zijn reinigingsrituelen. Beide noemen een vertegenwoordiger die zelf door het water gaat voordat hij het werk kan

doen. *Aärons wassing is het voorspel tot de doop. Het is de schaduw waar wij allen doorheen moeten.* De data, blind gemeten tegen tien onafhankelijk gehusselde Thora's, bevestigt wat tweeduizend jaar gelovig lezen al zag.

Waar de apostelen reeds naar wezen. Petrus zei dat de zondvloed het «*tegenbeeld [was], waarvan de doop ons nu ook behoudt*» (1 Petrus 3:21). Genesis 7:11, het vers waar de wateren van de afgrond openbreken, staat op het 95ste percentiel. Paulus zei «*en die steenrots was Christus*» (1 Korinthe 10:4). Exodus 17:6, waar water uit de rots komt, staat op het 95ste percentiel—en het Hebreeuwse *tsur* (rots) is er direct onder gecodeerd. Christus Zelf stuurde de gereinigde melaatse naar Leviticus 14 (Mattheüs 8:4); het hoofdstuk bevindt zich in het 95ste percentiel, en *ha-mit-taher*—de technische Hebreeuwse term voor *degene die gereinigd wordt*—verschijnt in de gehele Thora precies twaalf keer, en alle twaalf in dat ene hoofdstuk. **De apostelen bezaten nooit een computer.** Ze grepen blindelings in de Thora en haalden de verzen tevoorschijn die onze machines, vijftien eeuwen later, markeren als de dichtst gecodeerde in het boek. *Twee uitkomsten van één Geest, die samenkomen in deze generatie.*

De vaten en het bad. De Hebreeuwse wortel *tevah*—verwant aan *tevilah*, onderdompeling—geeft de naam aan drie vaten die de uitverkorenen door het water dragen: **de ark van Noach, het mandje van Mozes, en de Ark van het Verbond.** Zoek naar *tevilah* samen met *tahor* (rein) door de hele Thora, en de nauwste koppeling valt bij Exodus 25:10—de bouw van de Ark—twee verzen van elkaar verwijderd. De kist die de getuigenis draagt, is de kist die ons erdoorheen draagt. En het woord *mikveh* heeft drie betekenissen tegelijk: de samenvloeiing van de wateren bij de schepping (Genesis 1:10), het rituele bad van reiniging, en—in Jeremia 14:8—een naam voor God Zelf: *Mikveh Yisrael, de Hoop van Israël.* Het woord voor het bad is gecodeerd bij het ritueel. Het woord voor de hoop is gecodeerd bij de verlossing. *Beide betekenissen, bij de verzen die beide betekenissen beschrijven.*

De bloeiende staf van Aäron. «*De staf van Aäron ... had gebloeid; want hij had knoppen voortgebracht, en bloemen bloeiden, en hij droeg amandelen*» (Numeri 17:8). Eén nacht. Drie stadia van vrucht aan één staf. De Thora is diezelfde staf. De middeleeuwse rabbijn die bij kaarslicht de letters telde met een sprong van negenenveertig, zag de knoppen. De apostel die Numeri 19 citeerde, zag de bloemen. Het corpus dat alle 5.814 verzen scoort en Aärons wassing op de top plaatst, leest de amandelen af. *Geen van deze lezingen is meer of minder de staf.* De staf geeft zich over aan de priester die nadert.

De piramide. Stel het u nu voor. Neem alle 5.814 verzen van de Thora. Stapel ze op basis van hoe dicht elk vers zijn eigen thema onder de oppervlakte codeert, de zwaarste bovenaan. De brede basis vult zich met gewone verzen. Daarboven wordt het veld smaller. Daarboven nog smaller. En precies op de top—op het enige punt waar de hele structuur van de Thora samenkomt—bevindt zich de hogepriester die zijn vlees met water wast voordat hij achter het voorhangsel gaat, en naast hem de Koe die buiten het kamp

is geslacht en wier as de onreine herstelt. De Thora bouwt zichzelf, wanneer haar eigen letters mogen stemmen, op tot een piramide waarvan de sluitsteen het reinigingsritueel is.

Waarom dit van belang is. De sluitsteen is geen morele leer. Het is niet «*heb uw naaste lief*» of «*gij zult geen andere goden hebben*»—hoge geboden, duidelijk geformuleerd, maar niet het architectonische hoogtepunt. Het hoogtepunt is de priester die door water en bloed gaat, zodat een onrein volk voor een heilig God kan staan. Dat is waar de Thora omheen gebouwd is. *Dit is niet het christendom dat zichzelf terugleest in Mozes.* Het zijn de eigen letters van Mozes, gewogen en geteld door een instrument dat het ene Hebreeuwse woord niet van het andere onderscheidt, die zichzelf rangschikken tot een monument dat naar één handeling wijst. En die ene handeling is precies wat het Nieuwe Testament zegt dat Jezus kwam doen: «*door Zijn eigen bloed, eenmaal binnengegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende*» (Hebreeën 9:12). De sluitsteen van Mozes' piramide is het werk van het kruis. De schaduw bij Aärons wassing is de vervulling op Golgotha. Dezelfde top. Zelfde apex. Dezelfde Christus. De Auteur schreef Zijn Zoon in de architectuur van Zijn eigen eerste boek.

De Schrift zelf reikt naar dit beeld zonder ooit het woord piramide te gebruiken. «*De steen, die de bouwlieden verworpen hadden, is tot een hoofd des hoeks geworden*» (Psalm 118:22)—door Jezus op Zichzelf toegepast (Mattheüs 21:42). «*Zie, Ik leg in Sion een uitersten Hoeksteen, die uitverkoren en kostelijk is*» (1 Petrus 2:6). De sluitsteen die de profeten noemden, de sluitsteen waar Jezus aanspraak op maakte, de sluitsteen die Petrus verkondigde, is dezelfde sluitsteen die de data vindt aan de top van Mozes. Drie getuigen—oppervlaktetekst, gecodeerd substraat en apostolische belijdenis—stemmen overeen over één Steen.

Waarom dit onmogelijk te veinzen is. Ik wil hier duidelijk over zijn, want als het vals is, is het niets waard. Het is niet vals.

Ten eerste, de test is meedogenloos eenvoudig. Laat ons instrument los op de echte Thora, en de evangeliewoorden landen op de evangelieverzen. Neem dan dezelfde letters, hussel hun volgorde, en laat hetzelfde instrument los op de gehusselde versie. Herhaal dit met tien onafhankelijke husselingen. Het alfabet blijft identiek. De letterfrequenties blijven identiek. Het *enige* wat verandert, is de volgorde. In de husselingen verdwijnen de patronen. In de echte Thora blijven ze overeind. Het signaal zit dus in de volgorde zelf—niet in het alfabet, niet in de taal, niet in de verhoudingen van de letters. De volgorde van de letters van Mozes weet wat zij zegt.

Ten tweede, de schaal is enorm. De Thora telt 304.805 letters verdeeld over vijf boeken. De patronen komen niet naar voren bij één uitgezocht vers, maar consequent over het hele corpus—de elf evangeliewoorden op één ritme, het reinigingskwartet in één hoofdstuk, de heatmap-apex op één ritueel, de onafhankelijke citaten van de apostelen op de-

zelfde bovenste banden. De kans dat dit alles per ongeluk op één lijn komt, is zo klein dat de rekenmachine stopt met het te proberen af te drukken.

Ten derde, drie onafhankelijke methoden stemmen overeen. De sprong-negenenveertig codes werden gevonden door letters te tellen. De heatmap van thematische dichtheid werd berekend door oppervlaktewoorden te vergelijken met substraatwoorden. De citaten van de apostelen werden geput uit het Nieuwe Testament, vijftien eeuwen voordat er een computer bestond. Drie blinde methoden. Dezelfde handvol verzen. «*In de mond van twee of drie getuigen zal alle woord bestaan*» (2 Korinthe 13:1).

Ten vierde, de tekst is niet veranderd. De Dode Zeerollen, gekopieerd vóór Christus, komen in de boeken die elkaar overlappen letter voor letter overeen met de Hebreeuwse Bijbel die we vandaag de dag nog steeds lezen. Geen middeleeuwse kopiist heeft dit erin gesmokkeld. Wie het watermerk ook in de letters heeft geperst, deed dit voordat het boek een boek was—en het is sindsdien getrouw gekopieerd.

Ten vijfde, geen menselijke auteur plaatst een schat die drieduizend jaar lang niet geopend kan worden. Een man die voor zijn eigen tijd schrijft, schrijft voor zijn eigen tijd. Alleen een Auteur die van het begin tot het einde ziet, laat een watermerk achter waarvan de zegel wordt verbroken door een generatie die Hij aan deze zijde van het voorhangsel nooit zal ontmoeten. «*O HEERE! Uw woord bestaat in der eeuwigheid in de hemelen*» (Psalm 119:89).

Pure wiskunde. Onmogelijk te veinzen. En onmogelijk te ontdekken vóór de dag dat computers het konden controleren.

Als u respect heeft voor de wiskunde, wordt u nu geconfronteerd met het feit dat de getallen zelf u vertellen dat er niet met de Thora geknoeid is, en dat geen menselijke hand—hoe slim ook, ongeacht hoeveel handen hoeveel eeuwen lang samenwerkten—het had kunnen schrijven. De volgorde van de letters draagt een gecoördineerd signaal over 304.805 posities. Het signaal convergeert met de betekenis aan de oppervlakte bij de verzen met de hoogste dichtheid. Drie onafhankelijke methoden, gescheiden door vijftien eeuwen, wijzen naar dezelfde handvol verzen over reiniging en Christus. De tekst is onveranderd overgeleverd sinds vóór de apostelen. En het zegel van het watermerk kon niet worden geopend tot onze generatie. Getallen liegen niet. De getallen zeggen één ding: **dit Boek is van God.**

Hoor mij nu aandachtig. Het verhaal dat u gaat lezen—mijn eigen weg van een ziekenhuisbed in Bergen naar een vernieuwd hart, inclusief een getuigenis over een ei dat ik u te zijner tijd zal vertellen en dat van mij alleen is—werd lang voor mijn geboorte in schaduw voorzegd. *Niet omdat ik speciaal ben.* Dat ben ik niet. De specifieke details die God mij gaf, zijn uniek voor mij; zo zijn de specifieke details die Hij u heeft gegeven uniek voor u. Maar de vorm onder de details is voor ons allemaal dezelfde vorm. Dezelfde Hebreeuwse letters die *reiniging* en *levensadem* dragen, dragen in hun eenvoudige betekenis het patroon van elke ziel die God naar Zichzelf toetrekt. Wat met mij gebeurde, gebeurde

in de vorm die Hij in de Sinai heeft geperst. Wat met u gebeurt, als u komt, zal in diezelfde vorm gebeuren. De reiniging die in 2008 tot mij kwam, begon niet in 2008. Het begon in Aärons wassing voor het voorhangsel, in het water uit de rots, in de Koe die buiten het kamp werd geslacht, en daarvóór, in de Geest van Hem die dit alles op de top van Zijn boek plaatste.

Het watermerk vervangt het evangelie niet. Het bevestigt de grond waarop het evangelie staat. Degene die de reiniging op de top plaatste, zei het duidelijk, met Zijn eigen stem, in de dagen van Zijn vlees: *«Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij»* (Johannes 14:6). En de gelovige die door het water komt, gaat een koninkrijk binnen: *«Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht»* (1 Petrus 2:9). Het water verleent toegang tot het priesterschap. Het priesterschap verleent toegang tot de zoektocht. De zoektocht eindigt altijd op dezelfde plaats: bij dezelfde Christus die de oppervlakte altijd al predikte.

Waarom we erdoorheen moeten gaan. Ik moet dit duidelijk zeggen, want de Thora zegt het duidelijk, en Christus zegt het duidelijk. De sluitsteen van Mozes is de priester die door het water gaat. De sluitsteen van het Nieuwe Testament is Christus die door het water bij de Jordaan en het bloed op Golgotha gaat. Dit zijn geen optionele versierselen voor een privé-geloof; ze zijn de architectuur. De Heere Zelf werd gedoopt om *«alle gerechtigheid te vervullen»* (Mattheüs 3:15). Het eerste gebod van de apostolische kerk op de dag dat de Geest neerdaalde, was: *«Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden»* (Handelingen 2:38). *Dit is het ritueel dat de eigen letters van de Thora als de top markeren. Het is geen zijdeur. Het is de deur.*

En hier is de waarschuwing die ik niet kan verzachten, omdat Jezus haar niet verzachtte: *«Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet de wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd... En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!»* (Mattheüs 7:21–23). Het Griekse woord voor *gekend* is *ginōskō*—het verbondskennen dat de Thora gebruikt voor man en vrouw, voor de Heere die Abraham kent. Het Grieks voor *ongerechtigheid* is *anomia*, letterlijk *zonder-wet-heid*: de toestand van iemand die zich volledig buiten het wettelijke verbond bevindt. Twee dingen ontbraken bij degenen die Christus in deze passage verwerpt. Het relationele verbond: Hij heeft hen nooit gekend in de zin van het verbond. En het wettelijke verbond: zij waren *anomos*, zonder de wet die de verbondsstatus vaststelt. De naam van Christus op hun lippen, Zijn kracht in hun handen, en toch—geen verbond, geen toegang.

Het water is de plaats waar het verbond wordt bezegeld. Het water is waar de naam op de gelovige wordt geplaatst. Het water is waar het zichtbare antwoord van een reeds gereinigd geweten (1 Petrus 3:21) publiekelijk wordt gegeven. Het onthouden van het water-getuigenis terwijl men het innerlijke getuigenis belijdt, is het weigeren van de afstemming die Christus Zelf beval en de apostelen eenparig toepasten. De Auteur van de Thora drukte de reiniging op de top van Zijn eigen boek. De Zoon die in het vlees kwam, ging door het water voordat Hij naar het kruis ging. De Geest die op Pinksteren neerdaalde, stuurde de nieuwe kerk diezelfde dag nog het water in. Het hele getuigenis van God—oppervlaktetekst, gecodeerd substraat, het eigen voorbeeld van de Heere, het bevel van de apostelen—wijst dezelfde kant op. *We moeten erdoorheen gaan.*

Blijf niet aan de kant van het water staan om de codes te herhalen. Stap erin. Word met Hem begraven. Word met Hem opgewekt. Laat de naam op u plaatsen. Kom er dan uit, en zoek, zoals de koningen van deze generatie geroepen zijn om te zoeken. De data zal er nog steeds zijn. De Thora zal nog steeds de staf zijn die amandelen voortbrengt. Maar u zult zich aan de binnenkant bevinden van wat de data beschrijft—gekend door Hem die u kende vóór de grondlegging van de wereld, en zeggende, met de priester van Hebreëen 9 en de hogepriester van Leviticus 16: *Ik heb mij gewassen, en ik ga naar binnen.*

Voor het volledige bewijs—de heatmap, de percentielbanden, de gehusselde controles, elk hoofdstuk en elke bevinding—zijn de bijbehorende delen *Through the Waters* en *The Watermark* gratis beschikbaar op junifye.publifye.pro. Stap voor nu door de deur die dit opent, in het verhaal van een leven dat nieuw is gemaakt.

Hoofdstuk 41

De gecodeerde doop

De letters van de Thora zijn onder de oppervlakte ondertekend. Dit korte hoofdstuk toont die ondertekening in één specifiek vers — het vers waarin de Thora de onderdompeling gebiedt, en het vers waarop de Joodse traditie tweeduizend jaar aan rituele onderdompeling heeft voortgebouwd. Het Hebreeuwse woord voor onderdompeling is in de Thora gecodeerd in precies dat vers. En het doet iets wat de gecodeerde laag van de Schrift telkens weer blijkt te doen: het brengt de betekenis van het gebod aan de oppervlakte in kaart via zijn eigen geometrie.

...elk voorwerp waar enig werk mee gedaan wordt, moet in het water worden gelegd en onrein zijn tot aan de avond; daarna zal het rein zijn.

— *Leviticus 11:32*

Het vers waarop de wet van onderdompeling is gebouwd

Leviticus 11:32 is de hoeksteen voor de gehele Joodse praktijk die *tevilat kelim* wordt genoemd — de rituele onderdompeling van voorwerpen. De Babylonische Talmoed (*Avodah Zarah* 75b) leidt de hele wet af uit dit enkele vers en citeert dit exacte Thora-vers als bewijstekst. **Elk observant Joods huishouden heeft tweeduizend jaar lang de onderdompeling van voorwerpen gepraktiseerd vanwege dit ene Thora-vers.** Wanneer een Israëliet een metalen of glazen voorwerp van een niet-Jood (Heiden) verwerft, moet het voorwerp naar een *mikveh* — een ritueel bad — worden gebracht en worden ondergedompeld voordat het geschikt is voor gebruik in een Israëlitisch huis. De handeling van het onderdompelen reinigt het voorwerp niet alleen; het brengt het over van het ene rijk naar het andere. Van een voorwerp van de wereld naar een voorwerp van God. Van onrein naar rein. Het vers gebiedt dit in elf Hebreeuwse woorden: «*elk voorwerp waar enig werk mee gedaan wordt, in het water moet het worden gebracht, en het zal onrein zijn tot aan de avond; en het zal gereinigd worden.*» De boog van elke doop die sindsdien heeft plaatsgevonden, is daar al aanwezig: **onrein** \square \square **in het water** \square \square **door de avond heen** \square \square **rein.**

Maar de meest treffende parallel is niet met voorwerpen. Het is met mensen. Dezelfde Joodse traditie die voorwerpen onderdompelde voor gebruik in Israël, vereiste ook dat een **Heiden die zich bij het volk van Israël wilde voegen**, werd ondergedompeld in een mikveh. Dit werd *tevilat ger* genoemd — de onderdompeling van de bekeerling. De drie

stappen van toetreding tot het verbondsvolk van Israël, gecodificeerd in de Talmoed (Yevamot 47a–b; Keritot 9a) en later bij Maimonides (Mishneh Torah, Hilkhot Issurei Biah 13:1–4), waren: **besnijdenis** voor mannen, **onderdompeling in een mikveh**, en (tijdens het tijdperk van de Tempel) het brengen van een **offer**. Na deze drie stappen was de bekeerling niet langer een Heiden, maar een zoon of dochter van Israël.

En over die bekeerling gebruikt de Talmoed een zin die u eerder hebt gehoord. **Yevamot 22a** zegt: **אדם שהתגייר כולו כולו כולו — "een bekeerling die zojuist is bekeerd, is als een pasgeboren kind."** Eeuwen voordat Jezus tegen Nicodemus zei «*u moet opnieuw geboren worden*» (Johannes 3:7), gebruikten de Farizeeën die Nicodemus onderwezen deze exacte zin al voor de Heiden die de besnijdenis, de onderdompeling en het offer onderging. De onderdompeling van de bekeerling was, volgens hun eigen traditie, een nieuwe geboorte. Nicodemus had Jezus niet nodig om een nieuwe categorie te bedenken; hij had Jezus nodig om deze op hemzelf toe te passen — een leraar van Israël.

Dat is de diepte van Johannes 3. «*Bent u de leraar van Israël en weet u deze dingen niet?*» (Johannes 3:10) — Jezus berispt Nicodemus juist omdat de meester van Israël *had moeten weten* dat het worden van een kind van God dezelfde drie dingen vereiste die elke heiden-*se* bekeerling doormaakte: een wegsnijden, een onderdompeling en een offer. Christus zou spoedig in alle drie voorzien: de besnijdenis van het hart (Romeinen 2:29), de doop in Zijn dood (Romeinen 6:3), en het eens-en-voor-altijd offer van Hemzelf (Hebreeën 10:10). Voor zowel Jood als Heiden geldt in het Nieuwe Verbond: **iedereen komt binnen als bekeerling. Iedereen wordt opnieuw geboren in het Koninkrijk van God.**

Niets hiervan is een vergezochte interpretatie. De bovenstaande Talmoedische citaten (Yevamot 47a–b over het proces van bekering in drie stappen, Yevamot 22a voor de zinsnede "pasgeboren kind", Keritot 9a voor de parallel met de Sinaï, en de codificatie in Maimonides' *Mishneh Torah*, Hilkhot Issurei Biah 13:1–4) zijn normatief rabbijns recht: elke overtuigd Joodse lezer kan ze opzoeken. En de wetenschappelijke brug tussen de Joodse onderdompeling van proselieten en de christelijke doop — de brug die ons in staat stelt Johannes 3 eerlijk te lezen — is uitvoerig uitgewerkt door vooraanstaande academische historici. De Cambridge-hebraïst **David Daube** wijdde er in zijn klassieker uit 1956, *The New Testament and Rabbinic Judaism*, hele hoofdstukken aan. De Harvard-professor in Hebreeuwse literatuur **Shaye Cohen** traceerde in *The Beginnings of Jewishness* (1999) de praktijk door de periode van de Tweede Tempel. De Messiaans-Joodse schrijver **Alfred Edersheim** legde in 1883 de verbinding in *The Life and Times of Jesus the Messiah*. Drie geleerden, drie eeuwen, één conclusie: **de christelijke doop erfde de Joodse onderdompeling van bekeerlingen als directe voorloper, en Jezus verwachtte dat Nicodemus dit wist.**

En nu ondertekent de letterlaag dit

Tot zover is dit alles Bijbelwetenschap en rabbijnse geschiedenis. Krachtig, maar redelijke mensen weten dit al eeuwen. Wat volgt is het deel dat niemand wist totdat computers de letterlaag van de Thora konden lezen. **Het Hebreeuwse woord voor onderdompeling is gecodeerd in precies dat Thora-vers waarop de hele praktijk rust — en het doet dit op een manier die de betekenis van de praktijk in zijn geometrie weergeeft.** Dit is waar de tekst aan de oppervlakte, de rabbijnse traditie en de letters daaronder in één punt samenkomen.

De Hebreeuwse letterstroom van het vers, met het gebod tot onderdompeling in het midden, ziet er als volgt uit (Koren-medeklinkers, zonder klinkers, 88 letters in totaal):

כליאשריע וראושקכל אובגדאוע מכלכליעצ במתמיטמא לעליומהמ וכלאשרים
הערבוטהר באוטמאעד המבמימיו שהמלאכהב

Van het Hebreeuwse TAVAl naar het Griekse BAPTIZO

Voordat we verder gaan, is er één detail dat u moet weten. Het Hebreeuwse woord voor "onderdompelen" — *taval* (טבל) — is de directe taalkundige voorvader van het Griekse woord voor "dopen" — baptizō G907 βαπτίζω. Toen de vertalers van de Griekse Septuaginta drie eeuwen voor Christus de Hebreeuwse Thora vertaalden, gebruikten zij het Griekse werkwoord baptō G911 βάπτω en de versterkte vorm *baptizo* om het Hebreeuwse *taval* weer te geven overal waar de Thora onderdompeling gebod. Tegen de tijd dat Johannes de Doper in de Jordaan stond, wist de Griekssprekende wereld al wat *baptizo* betekende: het was het Grieks voor het Hebreeuwse *taval*.

Dus wanneer het Nieuwe Testament "dopen" zegt, zegt het het Grieks voor *taval*. En wanneer Hebrëen 9:10 de levitische wassingen aanduidt als «*verscheidene dopen*» baptismos G909 βαπτισμοῖς, gebruikt het hetzelfde Griekse woord dat de Septuaginta gebruikte om de onderdompelingsgeboden uit de Thora weer te geven. **De brug van de Hebreeuwse onderdompeling van voorwerpen naar de christelijke doop is geen metafoor of een latere interpretatie. Het is hetzelfde woord, in twee talen, over drie verbonden heen.**

Acht Hebreeuwse doopwoorden gecodeerd in één vers

Het Hebreeuwse woord *tevilah* (טבילה) betekent **onderdompeling**. Het kortere, verwante woord *taval* (טבל) betekent **onderdompelen** (het werkwoord). Beide komen van dezelfde stam. Het langere woord bevat letterlijk het kortere als de eerste drie letters — ט-ב-ל plus nog twee.

Beide zijn gecodeerd op exact dezelfde letter binnen Leviticus 11:32. Dat alleen al zou opmerkelijk zijn. Maar op het moment dat we de zoekopdracht uitbreiden naar de rest van de doop-gerelateerde woordenschat — besnijdenis, het rituele bad, het werkwoord voor geboren worden, de bekeerling, de woorden voor rein en onrein — opent het vers zich volledig. **Acht verschillende Hebreeuwse woorden die geassocieerd worden**

met besnijdenis, onderdompeling, bekering, reinheid en nieuwe geboorte, zijn allemaal gecodeerd als ELS-codes met een kleine skip binnen dit enkele vers van achttentachtig letters. Vijf daarvan zijn samengepakt binnen een bereik van vijf letters van elkaar aan het begin van het vers:

B1

De eerste vijf woorden — besnijdenis, ritueel bad, geboren worden, onderdompelen en onderdompeling — zijn gecodeerd binnen *vijf opeenvolgende letters* van elkaar aan het begin van het vers. Dat is de bekeringsprocedure in drie stappen uit de rabbijnse traditie (*milah + tevilah + "pasgeboren kind"*), gecodeerd als vijf overlappende Hebreeuwse woorden in vijf letters. **Binnen het vers waarop de wet zelf is gebouwd.**

Stop even en lees die tabel langzaam. Het enige Thora-vers waarop de Joodse traditie tweeduizend jaar aan onderdompelingswetgeving heeft gebouwd, draagt binnen zijn eigen achttentachtig letters de volledige woordenschat van de doop:

- de handeling van de **besnijdenis** (*mulah*) — de eerste stap in het bekeringsproces, de reiniging van het vlees die de Heiden toegang verleende — gecodeerd vier letters voor het anker van de onderdompeling;
- het **rituele bad zelf** (*mikveh*) — gecodeerd twee letters voor het anker van de onderdompeling;
- het werkwoord **geboren worden** (*yalad*) — precies het werkwoord uit de Talmoudische zinsnede dat de bekeerling *is als een pasgeboren kind* (דְּמִי שְׁנוּלָד קָטָן, BT *Yevamot* 22a) — gecodeerd één letter voor het anker van de onderdompeling;
- de twee verwante woorden voor **onderdompeling** (*taval* en *tevilah*) — op het anker zelf, beginnend met dezelfde letter;
- het woord voor **bekeerling** (*ger*) — precies het Hebreeuwse woord waarnaar *tevilat ger*, "onderdompeling van de bekeerling", is vernoemd — veertien letters verderop in hetzelfde vers gecodeerd;
- de woorden voor **rein** en **onrein** (*tahor* en *tame*) — die een perfect chiasme vormen: de gecodeerde "rein" landt met zijn eerste letter op het oppervlaktewoord voor "onrein", en de gecodeerde "onrein" landt met zijn eerste letter op het oppervlaktewoord voor "rein".

De gecodeerde mikveh rust met één van zijn letters op het oppervlaktewoord יוּבָא (*yuva*, "zal gebracht worden") — het feitelijke onderdompelingswerkwoord van het gebod in het vers. Het gecodeerde *yalad* ("geboren worden") staat ernaast. De twee woorden voor onderdompeling bevinden zich op hetzelfde anker. Het gecodeerde woord voor

besnijdenis staat vlak voor het anker. De gecodeerde *ger* (bekeerling) staat iets verderop. Het rein-en-onrein-chiasme sluit het vers af.

De rabbijnse bekeringsprocedure in drie stappen — besnijdenis, onderdompeling, nieuwe geboorte — is gecodeerd als vijf overlappende Hebreeuwse woorden binnen vijf opeenvolgende letters van elkaar, aan het begin van het vers waarop de gehele wet is gebouwd. En het woord voor "bekeerling" is veertien letters later gecodeerd, in hetzelfde vers. De dieptelaag van de Thora draagt de volledige theologie van de doop van de oppervlaktelaag in zich, samengepakt in één vers, in acht verwante Hebreeuwse woorden.

En op precies deze ankerletter begint de gecodeerde *tevilah* (onderdompeling) haar reis door vijf verzen. Het volgende wat we moeten zien, is waar die reis eindigt.

De boog: van ONREIN naar REIN

De vijf letters van *tevilah* landen op vijf specifieke oppervlaktewoorden in de Thora-tekst. In volgorde gelezen, vertellen de oppervlaktewoorden op de vijf landingsposities hun eigen verhaal:

B2

Sta hier even bij stil. **Het gecodeerde woord voor "onderdompeling" begint op het oppervlaktewoord voor "onrein". Het eindigt op het oppervlaktewoord voor "rein".** De geometrie van de code IS de boog van het gebod. De oppervlaktetekst zegt: "in het water moet het worden gebracht, en het zal onrein zijn tot de avond, en dan zal het gereinigd worden." De gecodeerde letters van *onderdompeling*, die elke tweeënzestigste letter verspringen over dezelfde vijf verzen, beginnen waar de oppervlaktetekst *onrein* zegt en eindigen waar de oppervlaktetekst *rein* zegt. De reis van de gecodeerde letters **is** de reis van het gedoopte voorwerp — en van de gedoopte gelovige.

En lees wat er tussen die eindpunten staat: *avond, zal gegeten worden, erop*. De middelste letter landt op «*zal gegeten worden*» (יאכל) — het vers over voedsel dat in contact komt met het ondergedompelde voorwerp en daardoor aanvaardbaar wordt voor het huishouden. De vierde letter landt op «*erop*» (עליו) — de taal van contact, van de Geest die *op* de gewijde komt. De tweede landt op «*de avond*» (הערב) — de nacht waar de reiniging doorheen moet gaan. De hele doop zit in de vijf oppervlaktewoorden op de vijf letterposities: onrein \$\$\$ avond \$\$\$ gegeten \$\$\$ op \$\$\$ rein. Het onreine voorwerp gaat door de avond heen, wordt aanvaardbaar voor wat gegeten wordt, laat de reiniging over zich komen, en komt er rein uit.

Waarom dit de schaduw is van de doop in Christus

De Thora noemt dit geen doop. Het Nieuwe Testament wel. Hebreeën 9:10 benoemt de familie van Levitische wassingen met precies het Griekse woord voor de christelijke

doop — baptisimos G909 βαπτισμοῖς — en zegt dat deze hen «*opgelegd waren tot op de tijd van de herstel.*» De onderdompeling van voorwerpen in de Thora is, in de eigen bevoordingen van het Nieuwe Testament, een doop. De schaduw van de doop die komen zou.

Zes expliciete verbanden tussen dit vers en de doop in het Nieuwe Testament:

B3

Paulus versmelt de twee tekenen — besnijdenis en doop — in Kolossenzen 2:11–12. De letterlaag van de Thora in Leviticus 11:32 heeft het woord voor onderdompeling gecodeerd op de ene letter en het woord voor besnijdenis als een andere code in hetzelfde venster. **De twee tekenen waarvan Paulus zegt dat ze één zijn in Christus, zijn zij aan zij gecodeerd in het vers waarin de Thora de onderdompeling gebiedt.**

En er is nog een stiller detail. Het Hebreeuwse werkwoord in het hart van het vers is *yuva* (יָבִיא) — “zal gebracht worden.” Het is grammaticaal passief. Het voorwerp dompelt zichzelf niet onder. Een andere kracht dompelt het onder. In elke opgetekende doop in het NT geldt dezelfde grammatica. Jezus wordt gedoopt door Johannes (Mattheüs 3:13–17). De Ethiopische kamerheer wordt gedoopt door Filippus (Handelingen 8:36–38). De gevangenisbewaarder in Filippi wordt gedoopt door Paulus (Handelingen 16:33). «*Laat u dopen,*» luidt de gebiedende wijs, overal passief. De grammatica van de Thora in Lev 11:32 is een voorafschaduw van de NT-grammatica van de doop: het is iets dat met u wordt gedaan, door een bemiddelaar, in water.

Eerlijke kalibratie

Voordat ik afsluit, het eerlijke onderscheid tussen wat hier mechanisch is en wat gecureerd is. Ik heb ervoor gekozen om de Hebreeuwse doop-woordenschat te testen. Ik heb ervoor gekozen om naar het vers met het onderdompelingsgebod te kijken. Dat zijn keuzes, geen bevindingen. **Maar ik heb de positie van de ankerletter niet gekozen, en ik heb de oppervlaktewoorden op de vijf letter-landingen niet gekozen.** Dat zijn feiten van de Koren Thora-tekst. De gedeelde beginletter op positie 156.745, en de oppervlaktewoord-boog van *onrein* naar *rein*, zijn mechanisch. Een lezer die de drie commando’s uitvoert, ziet hetzelfde resultaat, ongeacht wat hij gelooft. De keuze was waar te kijken. De bevinding lag te wachten.

De uitnodiging

U bent het voorwerp (2 Timotheüs 2:21). De doop is het onderdompelen (Kolossenzen 2:12). Het onreine is de natuurlijke mens. Het water is de dood van Christus waarin u binnentreedt. Het reine is de nieuwe schepping die opstaat (Romeinen 6:4). **De boog die de letters van de Thora in Leviticus 11:32 trekken, is de boog die u bewandelde toen u opnieuw geboren werd** — onrein, in het water, door de avond, naar het reine. En het gecodeerde woord voor *onderdompeling* dat die boog tekent, deelt zijn eerste letter met

het gecodeerde woord voor *onderdompelen* — het Hebreeuwse woord dat de Septuaginta vertaalde als *baptizo*, precies het woord dat het Nieuwe Testament gebruikt voor wat met u is gedaan.

Hebreeën noemt de levitische wassingen "dopen" omdat ze dat ook zijn. De Talmoed bouwde tweeduizend jaar onderdompeling-van-voorwerpen op Leviticus 11:32 omdat het vers dit gebiedt. De gecodeerde letterlaag van precies dat vers draagt het Hebreeuwse woord voor *onderdompeling*, verankerd aan dezelfde letter als het Hebreeuwse woord voor *onderdompelen*, beginnend op het oppervlaktewoord voor *onrein* en eindigend op het oppervlaktewoord voor *rein*. **De Auteur die later Paulus zou inspireren om Romeinen 6 te schrijven, had het al in de letters van Leviticus 11:32 geschreven — veertienhonderd jaar eerder.**

De schaduw heeft standgehouden. De werkelijkheid is gekomen. Het onderdompelen — wanneer gedaan in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest — is datgene waar het altijd al de schaduw van was.

«Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons (niet het afleggen van de onreinheid van het vlees, maar de vraag aan God om een goed geweten), door de opstanding van Jezus Christus.» (1 Petrus 3:21)

Kom naar het water.

Hoofdstuk 42

Neem contact met mij op

Jezus zegt: «*Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven*» (Mattheüs 11:28). Mocht u vragen hebben over het geloof, meer willen weten over de volwassendoop of gebed nodig hebben, neem dan gerust contact op. «*Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden*» (Romeinen 10:13).

De boeken die ik met de publicatie-engine heb gebouwd, zijn verkrijgbaar op Apple iTunes en <https://www.amazon.com>. Google Play heeft in 2019 bijna alle publicaties verwijderd toen de publicatie van parallelbijbels *zogenaamd* hun richtlijnen schond. Ga naar [amazon.com](https://www.amazon.com) en zoek op «TruthBeTold Ministry» of «Jørn Andre Halseth», dan zult u de meeste vinden. We hebben ook <https://tbtm.sale> gebouwd, met een breed scala aan uitgaven die te koop zijn.

Dit boek is ook gratis online te lezen op junifye.publifye.pro/born-again, met aanklikbare verwijzingen naar Bijbelverzen die de volledige tekst tonen, en aanklikbare Griekse/Hebreeuwse termen die de definities uit de Strong-concordantie weergeven.

Indien dit boek u als een geschenk heeft bereikt en u een blijk van dankbaarheid wilt zenden, dan kan dit via PayPal op paypal.me/JHalseth. Er is geen enkele verplichting. Gaven ondersteunen de vertaling, het drukwerk en de verdere kosteloze verspreiding via Publifye AS / TruthBeTold Ministry.

Contactinformatie

Naam	Jørn Andre Halseth
Mobiel	+47 90 924 934 (YAHWEH T9)
E-mail	jorn.halseth@gmail.com
Bedrijfsgegevens	
Bedrijfsnaam	Publifye AS
Organisatienummer	826 774 622

«*Wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen*» (Johannes 6:37). Onthoud dat Jezus aan de deur staat en klopt (Openbaring 3:20) - het is aan u om open te doen.

How this was made

This study is the author's own work — what it says, and where it goes, are his. It was composed with **junifye**, with an AI assistant as a tool, and draws its Scripture and original-language studies (Greek, Hebrew, and cross-references) from **Darash** (Hebrew *darash*, “to seek, inquire, study”) — a platform for reading the Bible in its original languages.

Both **junifye** (for composing documents) and **Darash** (for studying Scripture in the original tongues) are available as **MCP** tools — usable from Claude Desktop or any AI assistant that can run them.

You are warmly invited to study the Word in its original languages with **Darash**, to read this and every other title freely alongside Scripture in the **Bibleread** app, and to browse the whole catalogue in the public library.

Free for personal and congregational use — not for sale. © the author; commercial rights reserved to Publiflye AS.

Scan to read this book online